

העולם

תחזית מיוחדת:

כך יידאה צה"ל מחר

עצמו
תשכ"ט
צה"ל
והקט

קריאה יפה.

כל כתב וצלם חולם על הזדמנות כזאת: שהוא עומד במיקרה במקום מסוים — ולפתע מתרחש לנגד עיניו מאורע בעל משמעות. כך קרה לא מכבר לנעים גלעדי, עורך המהדורה הערבית של העולם הזה (הדא אל-עאלם) וכתבנו בשטחים המוחזקים. הוא עמד ברחוב בטול כרם, שיחק במצלמה שלו, כאשר לפתע קרה משהו. ארבעה תצלומים אלה מראים את השתלשלות המאורע.

ילד (מסומן בחץ) עומד בצל של חנות, כשעובר גיפ של מישמר הגבול. הילד זורק אבן. (המצלמה לא הספיקה להנציח זאת.)

אנשי המישמר קופצים מן הגיפ. הילד בורח. בתמונה נראים אנשי המישמר בריצתם, כשחברם קופץ מן הגיפ משמאל.

קטע מאותו תצלום מראה את הפרטים. ערבי יושב ומסתכל מן הצד.

השוטרים לא הצליחו לתפוס את הילד, חוזרים מאוכזבים לגיפ. הפעם לא קרה דבר רציני. אך במיקרים רבים אחרים גורם מעשה קטן כזה לתקרית רבתה — כשהתושבים מתלוננים על אלימות השוטרים, ועל פגיעה בעוברים ושבים חפים מפשע, ואילו כוחות הבטחון מתלוננים על הפגנות והתפרעויות.

איש כפר

חולצת סן רמו

אומן מפעלי סריגה

תל-אביב: רח' נחלת בנימין 11, אלנבי 94
חיפה: רח' הרצל 18 (בית הקרנות)
יפו: שדרות ירושלים 6
נתניה: שער הגיא 1
רחובות: רח' הרצל 176 (פנת רח' יעקב)
באר שבע: רח' קרן קיימת 102
אשדוד: מרכז מסחרי ב' 35
קרית-גת: מרכז מסחרי.

חוטי כן-לון מיוצרים בישראל בלעדית ע"י מפעלי הברלון בע"מ

ברשותה של חבר'ת יוסף בנקרופט ובניו, ארה"ב

Ban-Lon

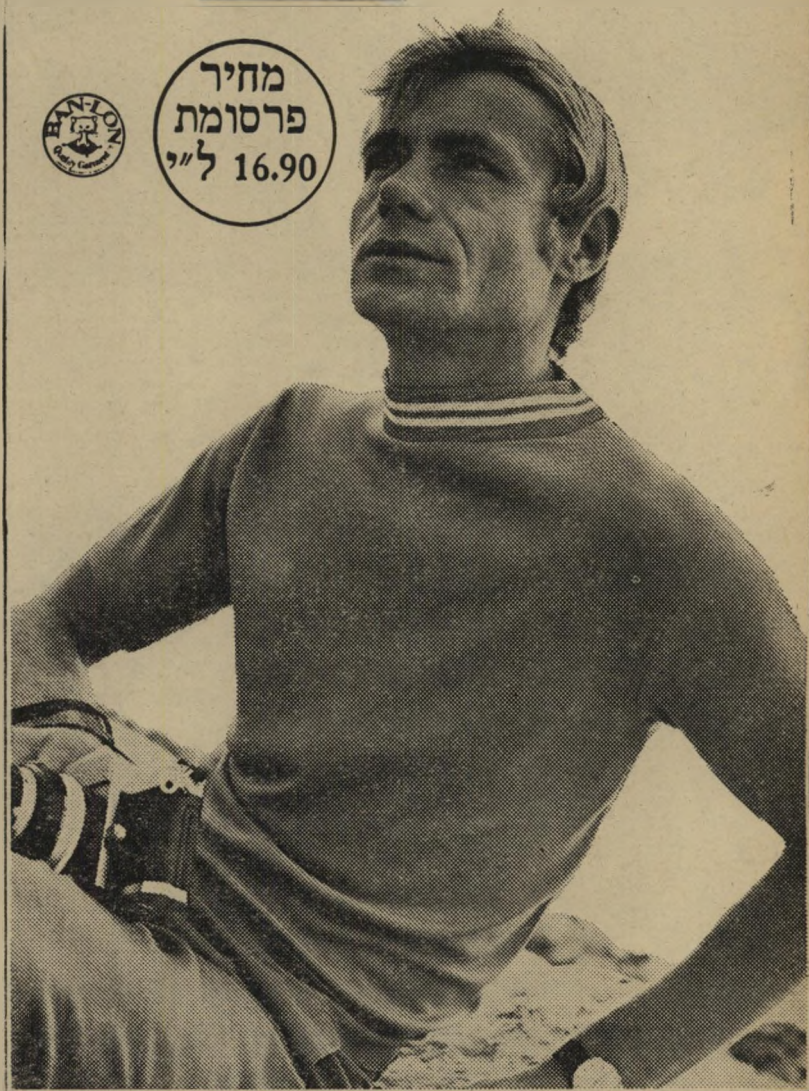
חולצת להיט מבן-לון. שהמונים ברחבי העולם מעדיפים בעונה זו.

שומרת על צורתה, מתכבסת בקלות, אינה צריכה גיהוץ, תמיד חדשה, במבחר צבעי השנה.

להשיג רק ברשת חנויות השיווק הישיר של אומן.

מחיר פרסומת 16.90 ל"י

הופיע
ב-המכר העולמי

הקוף העירום
להשיג בחנויות הספרים

הטיפול הבטוח
בצפורניים
שבורות
עם המוצר המהפכני
השויצרי

cerena

SCHAUB

הטלויזיה
הטובה
בעולם!

LORENZ

אינני מן המאמנים אמונה עיוורת בהגות שיטות חקירותיה של המשטרה, אולם סיפור הערבים על נסיבות החזרת גזיתו של קאסם אל-עקר למשפחתו אינו יכול להיות אמת.

האב טוען שגופת בנו הוחזרה לו עטופה בסדינים מגואלידם (העולם הזה 1648). יתכן והחוקרים אינם אצילינפשי, אך כסיר לים בודאי שאינם. אם אומנם מת העציר כתוצאה משיטות הקירה מסוימות, הני דואגים להסוות זאת.

למרות זאת אין לעבור על המיקרה בשי תיקה וטוב עשה אורי אבנרי שהעלה את העניין בכנסת.

חקירת המיקרה לא תזיק.

מ. מנגן, תל-אביב

האור

מפריע לי

מוקדש לזיכרו של מרטין לותר קינג, שנה להרצחו:

האור לי חושך / והחושך אור. / שחורי בורא — / צחי נפש / חוררי פנים — שחורי לב. / אלוהו!!! / מדוע הסלת בי צל / מדוע ראית בי זו פיו? / אינני עצל, / אינני חסר יופי, / חיי ליקוי החמה, / נפשי כשלכת. / היכן — אמצא נח מה / מוטב לי ללכת.

שיין

חרפת עולם — אסון הגזע. / ליבי זועק — ארור הצבע.

האור הוא חושך, / והחושך אור, משחק הצבעים ונותרתי שחור.

אברהם שיין, ראשון-לציון

מקורה של

"ברית ירושלים"

לפני כמה ימים קראתי מודעה שבה מפי רט אייבי נתן, ביומרה רבה, את "תוכנית השלום" שלו. באותה תוכנית מדובר על פדרציה, שמר נתן העניק לה את השם "ברית ירושלים".

זה הזכיר לי משהו. עילעלתי בגלילות ישנים של העולם הזה, ומצאתי סידרה של אורי אבנרי מלפני שנה וחצי, תחת הכותרת "ברית ירושלים". השווייתי את שני המיטמכים, וגיליתי כי ה"תוכנית" של מר נתן היא העתק מילולי של דברי אבנרי. אני תמה שלא הגבתם על פלאגיאט זה. אהרון חרמש, רמת-גן

הדבר אינו חשוב, ואין העולם הזה תובע לעצמו זכות קופירייט על רעיונותיו. הקורא חרמש צודק לגבי העובדות. התוכנית, הנדשאת את השם "ברית ירושלים", והמפרסת את עקרונות הפדרציה של ארץ ישראל, פורסמה בהעולם הזה (1561), ב-1967, באותו גיליון שבו פורסם גם סיפורו של אייבי נתן על סיסתו לפרוט-סעיד.

נחום גולדמן

לראשות הממשלה!

עכשיו, גם מי שיוודע רק מעט — כמוני — בענייני פוליטיקה יבין, שהמדיניות

שלנו, "מדיניות"

חוק" של אייבהר

רות, התחמקויות,

הצהרות והצהרות

נגד זכר, הולכת מ

דחי לדחי, ומי יודע

לאן גניע.

קיים, לפי דעתי,

רק מוצא אחד: אלה

שהם אחראים, בעי

בר ובהנהגה, למדי

ניות" זו, ובמיוחד

ראש-הממשלה, הגב

גולדה מאיר, ושר

החוק, מר אבא אבן,

שרשבסקי

צריכים להתפטר, ובמקומם צריך לבוא,

(המשך בעמוד 5)

סוד צבעי

סופרלק אנמל סינטטי

סופרלק אנמל סינטטי נמנה על משפחת טמבור הידועה. הוא משווק בשלושים ושניים גוונים מוכנים לשמוש. אם תרצו תוכלו לגוון על ידי משחת הגיוון אוניכל ותקבלו אין סוף גוונים.

סופרלק של טמבור ממש נפלא. הוא עמיד בתנאי אקלים קשים, מפיק ברק גבוה, גמישותו יוצאת מן הכלל, מכסה בקלות שטחי עץ, טיח, אסבסט ופלדה, במאוזן ובמאונך ואפשר לנקותו בקלות על ידי רחיצה במים.

כי, סוד צבעי טמבור באורך חייהם, במספר הגוונים הרב שלהם ובאיכות ייצורם. לנוי ולהידור:

הציבור בחר טמבור ט

טמבור נבחר גם השנה (זה 10 שנים) כ"מפעל המובחר" במשאל דעת הקהל.

מכוז פסיכולוגי

היפנוזה וטיפול בכל הבעיות הנפשיות, מבחני אישיות בהנהלת ד"ר רזניק
בחיפה טלפון 69300
ובתל-אביב המלך ג'ורג' 44
מ" 15.00 עד 18.00.

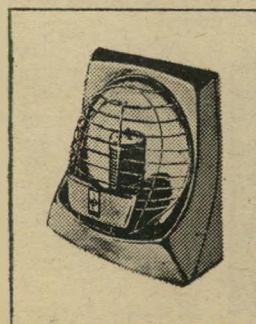
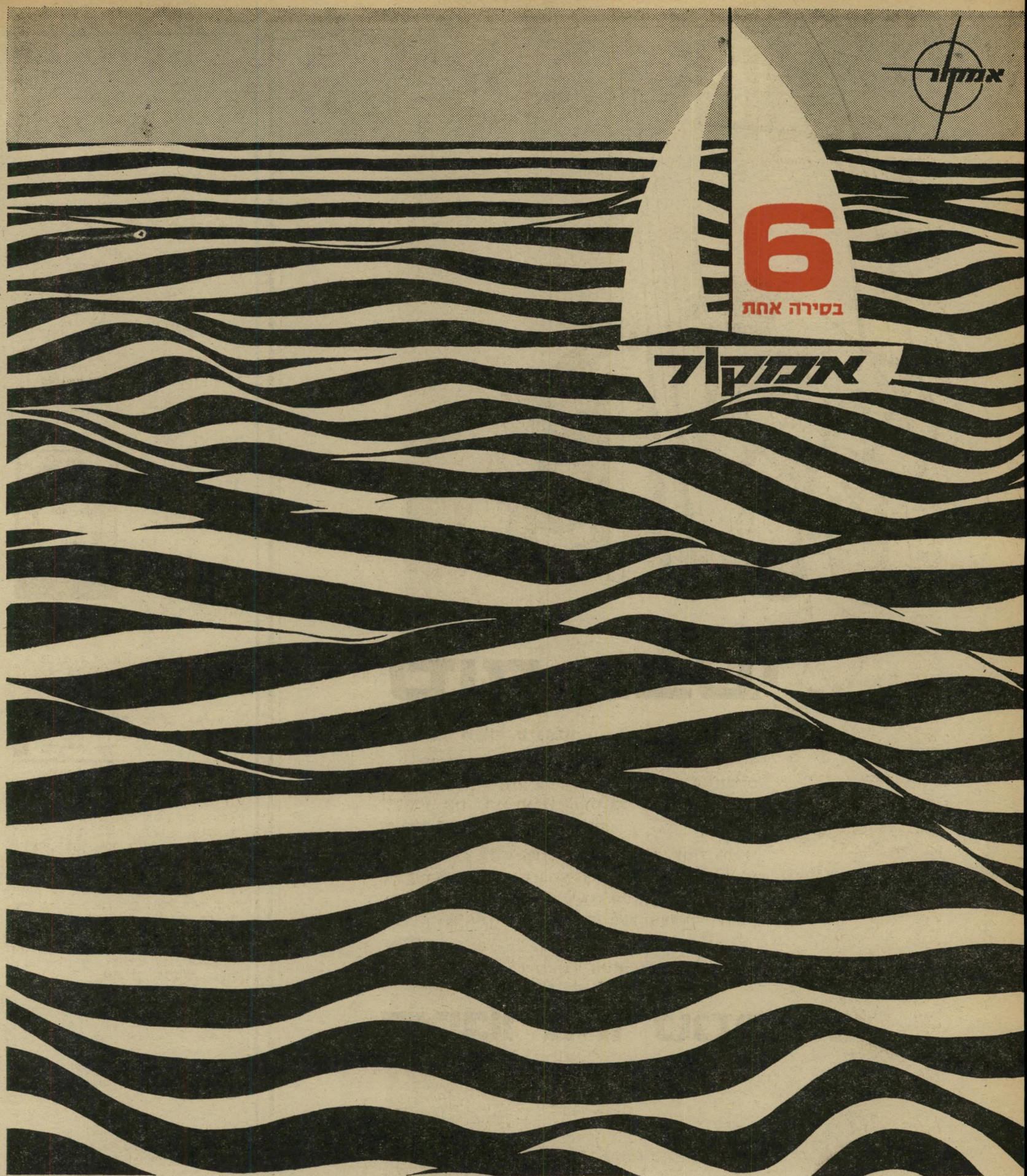
חליפות הדיון

כיצד מוחלטת
תאם
ח"א שדר' מסדיק 19
אולטראס 62 25 19 12

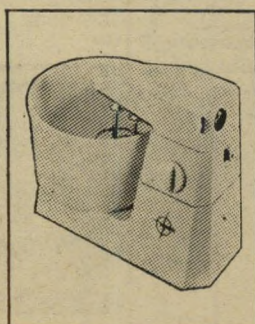

הופיע

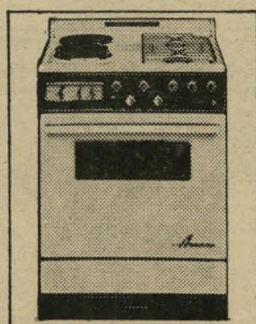
בהוצאה עממית, ספרו של סאלבדור דאלי "יומנו של גאון" להשיג בכל חנויות הספרים המחיר 4.30 ל"י

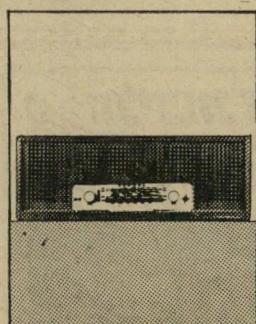
תנור חימום

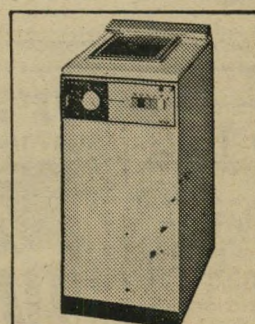
מיקסר

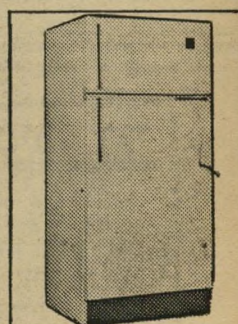
תנור בישול

רדיו

מכונת כביסה

מקרר

אמקור עשה זאת שוב: 6 מקומות ראשונים במשאל העם

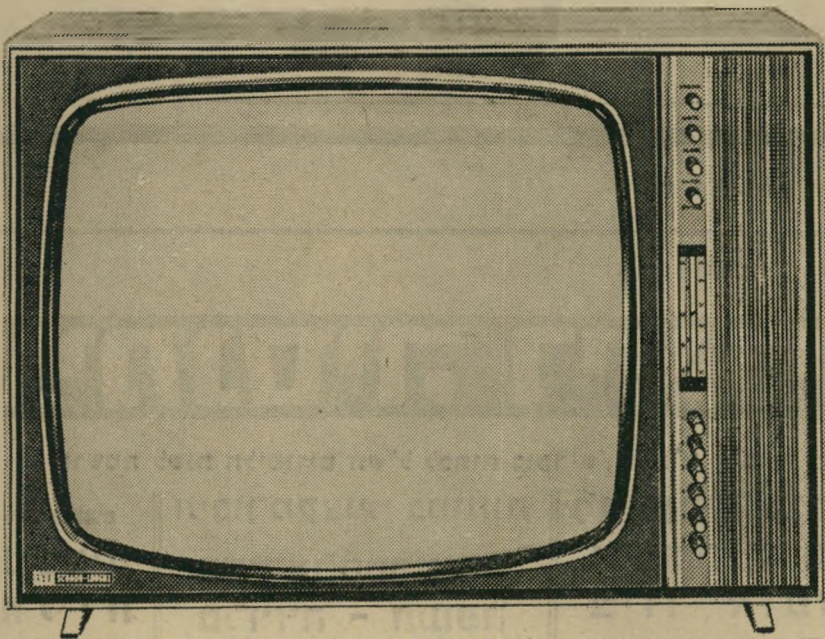
SL העוברים בעולם SL

בעולם הקולנוע

SOFIA LOREN

בעולם האלקטרוניקה

SCHAUB-LORENZ

מכתבים

(המשך מעמוד 3)

כראשיהממשלה ושרהחוק, ד"ר נחום גולדמן, נשיא הקונגרס היהודי העולמי, ויפה שעה אחת קודם!
ד"ר שמעון שרשבסקי, ירושלים

מה זה

מדיניות ליברלית?

בעיתונות הישראלית מרבים לספר על המדיניות הליברלית של שלטונות הממשלה הצבאיים בשטחים המוחזקים, ודורשים מדיניות אגרופ-הברזל כלפי התושבים שם. אינני יודע מה זאת מדיניות ליברלית?

בונה

האם זה מעצרים או אדמיניסטרטיביים ביים למשך למעלה משנה וחצי של אגשיים חפים מפשע? (והעובדה שלא היו לממשלה הוכחות, היו מעמידים את העצורים לדין, מדי ברת בעד ועצמה). האם זה פיצוץ בתים מייד לאחר

מעצרו של חשוד, בטרם יובא לדין? או האם יריות לעבר נשים מפגינות נחשב למדיניות ליברלית? אם כן, מה זה אגרופ-ברזל? בוש לכם, רבותי! הפסיקו לבלבל את המוח! אין מימשל צבאי ליברלי. כל מיסטר של כיבוש, ברגע שהוא נתי קל בהתנגדות, הופך למימשל דכוי! אהרן בונה, חיפה

מכתב השבוע

מכתב

מבירות

נזדמן לי היום להתווכח עם סטודנט ערבי כאן, שטען כי ישראל בכלל אינה רוצה בשלום. כאסמכתא הוא הביא לי מיכתב שפורסם אתמול ב"הראל" טריביון, עיתון אמריקאי ה מתפרסם בפאריס. זהו מכתב למערכת של אחד נאט"ר אומארי, מבירות: "נמסר כי הגברת גולדה מאיר, מוכי נה לדבר עם חוסיין, אם זה איננו סכי טיס תעמולתי, אינני יודע מהו. על מה נותר לגברת מאיר לדבר, עם המלך חוסיין או עם כל ערבי אחר? ישראל הבהירה לגמרי שטיפחה את ירושלים העתיקה, בניגוד להחלטת ה"או"ם. ברמת הגולן מתיישבים עתה נחלנים ישראליים.

"הישראלים מקבלים כדבר מובן מאליו ויתורים אחרים מצד הערבים, כגון שייס חופשי בנתיבימים ערביים, אך לגבי החזרת הפליטים טוענים ה"ישראלים שפירושה התאבדות של ישרא

"אותה שעה מכריזים אישים אחראיים בישראל שהירדן ותעלת סואץ הם ה"גבולות הנכונים, הדרושים לביטחון ישראל -- כאילו היו אלה צבאות ערב, ולא צה"ל, שפתחו במלחמת יוני.

"על מה נותר לגברת מאיר לדבר? אני מודה שלא היתה לי תשובה מן המוכן. אולי יש מישהו בישראל המוכן לספק לי תשובה?

דויד שפירא, פאריס

קואליציה דיין

הכות החדש

עלי להחמיא לכם על הפילטון של העורך "שיחה בכפר-סבא" (העולם הזה 1647). זוהי עבודה מושלמת, ואפילו נכתבה כולה רק כדי להכליל בה את ה"סנינים": "והשיי"ץ הזה, מה שמו, מהעולם הזה -- יכול לקבל שלושה, או אפילו ארבעה -- דינו בכל לב הגני מאחל לכם מגרשים אלו על חשבון מפ"ם והערבים שלנו."

(המשך בעמוד 6)

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

נכון שספיר חותר לשבץ עצמו בראשות הממשלה וזה "לא טוב ליהודים".

אני בטוח שדין ייצא ברשימה משלו, ואף יצליח לאסוף 20-25 מנדטים, ואז תיווצר קואליציה בריאה של המרכז, ואני "חושש" שגם אתם, עם 2-4 המנדטים שלכם, תהיו טובי-טוב בפנים.

יצחק א. דגני, כינרת

על שיחה בכפר-סבא

ובוחרי דיין

הציבור הישראלי עדיין מספיק נבון כדי לעכל את ה"לוקש" שהשיחה בכפר-סבא (העולם הזה 1647) אינו מאמר מבוזבז, זה הרי ניכר מכל שורה ומשפט של העורך.

בימתם דו-שיח כפי שאתם רציתם שייש-מע, ולכן גם קבעתם בשם ספיר שיבואו לכם קולות ממפ"ם... מדוע חששתם לשים בפיו דיעה מציאותית יותר שהעולם הזה יקבל את רוב קולותיו דווקא מהער-בים ומהקומוניסטים? האין זה נשמע יותר הגיוני?

בכתבה על בוחרי דיין (העולם הזה 1647) צדתם שתי ציפורים במכה אחת.

(א) החותמים בעתיד יהססו לחתום מ-חשש שאיזו תנועה מפוברקת, או מישאל נסיוני עומדים מאחורי המיכצע.

(ב) פירסתם כפי שרציתם (וזה היה מאוד בולט) רק את הדמויות שהביעו שלי-לה או הסתייגות לחתום עבור דיין, וכך הצלחתם ליצור רושם מוטעה שהדעות הנ"ל היו אכן "דעת קהל". זו שיטה נפס-דת.

קורא, אחד שהציץ לעיתונכם (ולא נפגע), הונג'קונג

● חולית המחתימים מטרה דו"ח נאמן ומאוזן של התגובות.

איש השלום של

ארץ-ישראל השלימה

בקשר לבת-העצת ניו אורלינס (העולם הזה 1648):

האם שמתם לב לעובדה שאפילו ב-גיליון האחרון שלו, שהופיע עם הסימ-פוזיון, מופיע ב-שער החוברת, בין שמות חברי המער-כת, שמו של משה שמיר, מנהיג ה-תנועה למען ארץ-ישראל השלימה?

י. גרמן, ירושלים
כ.

עמדתו של

האדוק (מיל.) פלד

קראתי במעריב של חג הפסח, את מאמרו של אלוף (מיל.) מתתיהו פלד. בסופו של המאמר מגיע פלד לעמדתכם שלכם (העולם הזה 1650).

שאלתי היא, מה מקומו, או באיזה מידה מתחשבים באדם כמוהו, ביחס לעתיד ה-שטחים?

עוריה זימיחובסקי קרית-אוננו

מה היא

האמת? (המשך)

צר לי מאוד על שאני נאלץ לחזור לנושא של "הרב שלא נסע לאיטליה" (העולם הזה 1639, 1642, 1645). כיוון שאתם מטעים את הקוראים במיד, ויותר מזה מאשימים אותנו באמירת שקר.

אם תבררו, תדעו כי שאלתות נשלחות תחילה למוכירות הכנסת, ואיך החי יכול להכחיש את החי, הלא מוכירות הכנסת חיה וקיימת.

מ. ע. דרוק, דובר משרד הדתות, ירושלים

● המצב העובדתי, לאחר בירור סופי: מזכירות השר שולחת את התשובות למזכיר-רות הכנסת, לתיקיה שלה, אך זו אינה

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"
כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי
ומקנה לך הופעה הדורה ורעונה.
"אדיסון" הסכין המלטף את פניך
"אדיסון" נבחר במשאל העם לשנת 1969
כסכין הגלוח המובחר.
"אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר.

לדעתכם - עדיף

קורא

בימנסיה ריאליית

הרשמה לשנת הלימודים תש"ל לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

לבורנטים כימיים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלויזיה - תעופה

תיכון עירוני במגמות
הומניסטית
ריאלי

כולל הכנה לבחינות הבגרות הנערכות על-ידי משרד החינוך
חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי ניסיון * סטיפנדיות

סרטים, הרשמה 9'1, 5'8	תל-אביב ברנר 17 מסנת אלובי 55	חיפה שמריהו לוי 30	רמת-גן ביאליק 42	בת-ים רוטשילד 33 עיי המצבה	חולון סוקולוב 56	פתח-תקוה ברכובא 1	ב"ב חברון 22 מסנת מוריעין 77 ר"ג
-----------------------	-------------------------------	--------------------	------------------	----------------------------	------------------	-------------------	----------------------------------

תמונת השבוע

● תמונת השבוע מזכה את הקורא ראובן ממן בפרס של 10 ל"י.

אבל — כשאני יוצא דפוק מסרט שעבר טיפול קוסמטי בידי של הצנזור, אני מרגיש שגב הגמל שלי הולך להישבר, ואני מתחיל לחלום על הגירה. בינתיים החלטתי שאם צנזור הסרטים לא יפטר מייד — אני לקלפי ביום הבחירות — לא אלך!

נח גיהנומי, חולון

● על כך ישמח, קודם כל, הצנזור.

תחרות

הצינזורים

בצינזורים שצילמתי לפני שבוע רואים קרנף אינטליגנטי בגן החיות התל-אביבי, מתרוץ מם באחד מאימוניו היומיום, תוך שאיפה ללמוד להלך על שתיים.

ראובן ממן, חולון

או שמעון צבר... מעולם לא נשמע בהיסטוריה כי עם ש' הצליח לשחרר חלקי מולדת, יבוא בהצעות למסרם לאוייב. ואדרבה, משמוגש מת הזכות הלאומית, הופכת השמירה עליה להיות תנאי מהותי בהסדרי שלום עתידיים.

נ. גיא, טיפול, קוריאה

מוכן לסבול

אבל...

אני מוכן לסבול את זיהום האוויר ואת ריחות הביוב והמזבלות. אני מוכן לסבול את הקואליציה ואת ה' כפייה הדתית, ואפילו מוכן לסבול את איסור בתי-הבוסת והחרם על החיפושיות ומלחמה ניצחית עם הערבים (אם כך אומנם נגזר עלינו).

מעבירה אותן לחברי הכנסת. העולם הזה חוזר וקובע: תשובת השר לא נמסרה ל' ח"כ אורי אבנרי.

די לעסוק

בהרעלת-נשמות!

כשאתה נתקל במיקרה בגיליון העולם הזה ומהין להציץ בו, אינך יכול לא לשאול את עצמך כמה מורע עמנו. דווקא לאחר שזכה עם-ישראל בחרות-לאומית ובשיחרור ליבה של המולדת, נמצאים בקרבנו אנשים, שהפקרת נחלת-אבותינו המשוחררת ומסירתה לידי האוייב — עומדת בראש מעייניהם.

תוכנית "מדינה פלסטינית" הינה תוכנית שמד וכלייה לעמישראל, ותוכנית זו אופיינית לחוגים הקומוניסטיים, לאיבי נתן

בקר בסקנדינביה הניפלאה

טיסות קבוצתיות *

כולל טיסה, מס נסיעות, 10 לילות לינה

קופנהגן/לונדון/ציריך

1,230.— ל"י (נוסף \$45.00)

המראות: 29.6 (45 יום); 6.7 (45 יום); 13.7 (45 יום); 20.7 (30 יום); 27.7 (45 יום); 3.8 (31 יום).

קופנהגן/לונדון

1,230.— ל"י (נוסף \$45.00)

המראות: 6.7 (29 יום); 20.7 (29 יום)

קופנהגן

1,230.— (נוסף \$45.00)

המראה: 10.8 (22 יום)

שטוקהולם/ברגן/ציריך

1,325.— ל"י (נוסף \$45.00)

המראה: 27.7 (34 יום)

טיסות קבוצתיות מודרכות *

כולל טיסה, מס נסיעות, בתי מלון, סיורים ארוחות וכו'.

סקנדינביה/אנגליה/אוסטריה

29 יום — 2,855.— ל"י (כולל \$350.00)

המראות: 3.7; 10.7; 24.7; 31.7; 14.8

סקנדינביה

22 יום — 2,495.— ל"י (כולל \$290.00)

המראה: 10.8

סקנדינביה/סקוטלנד/אנגליה/הולנד

27 יום — 3,195.— ל"י (כולל \$400.00)

המראה: 6.7

סקנדינביה/אנגליה/הולנד

25 יום — 3,095.— ל"י (כולל \$390.00)

המראות: 17.7; 24.7; 7.8

סקנדינביה/אנגליה/שוויצריה

26 יום — 3,075.— ל"י (כולל \$385.00)

המראות: 3.7; 10.7; 31.7; 14.8

סקנדינביה/שוויצריה

34 יום — 3,045.— ל"י (כולל \$335.00)

המראה: 27.7

סקנדינביה/הולנד/אנגליה

27 יום — 3,100.— ל"י (כולל \$295.00)

המראה: 3.7

סקנדינביה/אנגליה/הולנד

24 יום — 2,950.— ל"י (כולל \$375.00)

המראות: 10.7; 17.7

סקנדינביה

24 יום — 3,090.— ל"י (כולל \$340.00)

המראה: 31.7

ספרד/סקנדינביה

23 יום — 2,750.— ל"י (כולל \$350.00)

המראה: 4.8

* מינימום 15 איש

פנה לסוכן הנסיעות שלך או אל

SAS

SCANDINAVIAN AIRLINES

רח' בן יהודה 32, טל. 52233, תל-אביב
רח' יפו 25, טל. 23341, ירושלים

חרטום ספינה ויקינגית מגולף מעץ אלון

משפתייך
לקצה
אצבעותיך

בשורת גוויי אופנה חדישים לאביב ולקיץ.
Nail Fashion — לכת ציפורניים חדישה מיוצרת
No Shake ★ No Stir ★ No Settling
בשורת גוויי פסטל וגוונים מוכספים.
לפי נוסחה מהפכנית

נשים אלגנטיות בעולם יודעות היטב חשיבות
התאמת צבעי השפתון לצבע הציפורניים, הת-
אמתם לצבע השמלה, לאופנה, לצבע השער,
לשעות היום או לערב, למצב הרוח ואפילו למזג
האוויר.

שמרי על אלגנטיות זוהרת משפתייך ועד לקצה
אצבעותיך.

הלנה רובינשטיין מציעה לך שפתון ולכה בגוונים
רבים ותואמים. תוכלי עתה לקבלם יחד גם
בקופסת שי במחיר מוזל במיוחד — 10.20 ל"י.
Lip Dew — שפתון מרווה ומרענן לשפתייך

Helena Rubinstein

בעולם

כדור הארץ

המיסכנים שיש

להם פצצה

"יש רק שלוש מעצמות עולמיות" קבע לא מכבר פרופסור אמריקאי חשוב, "קוריאה הצפונית, ויאס-נאם הצפונית וישראל. רק הן יכולות לעשות כאוות נפשן" (העולם הזה 1627).

הוא אמר את הדברים אחרי שקוריאנה הצפונית הנחילה לארצות-הברית מהלומה ניצחת, בתפסה את אוניית-הכיון פואבלו. הימאים האמריקאיים הוחזקו במאסר ממור שך, תוך עינויים מתמידים, הוחזרו אחרי שידולים רבים. האונייה, שהיתה מלאה ציוד אלקטרוני סודי, נשארה בידי השובים. ארצות-הברית לא יכלה להגיב. אילו איימה על קוריאנה בנשק גרעיני, היא היתה עלולה לגרום לעימות גרעיני בינה ובין ברית-המועצות. לכן בלעה את העלבון. הפרופסור רצה להגיד: קוריאנה (וישראל) הן חופשיות, כי אינן אחראיות. שום מעשה שיעשו לא יביא עליהן כלייה אטומית מידי אויב בעל נשק גרעיני.

פה מלא מים. השבוע הוכח הדבר שוב, בנסיבות דומות. מטוס ביון אמריקאי, שהיה גדוש ומלא ציוד אלקטרוני לצורכי ריגול, הופל ליח קוריאנה.

הפעם ניספו כל יושבי המטוס — 31 במספר. הציוד היקר טבע, יחד עם בעליו, מטרת המטוס: לקלוט שידורי אלחוט, ראדאר וכד' של היריב, כדי לעמוד על כוונותיו ומעשיו. ריגול מסוג זה בא עתה במידה רבה במקום הריגול המיושן באמצעות סוכנים ומרגלים.

ישראל היתה מגיבה, במיקרה כזה, בפי עולת-גמול מוחצת. האמריקאים שתקו. הם

היושבראש

הצילו את הנוסעים

לא היו מוכנים להסתכן בשום פנים בעימות עם ברית-המועצות.

השלוש. אך ייתכן כי הפרופסור טעה בכל זאת. כי עתה חוששות שתי המעצמות כל-כך מפני עימות כיניהן, שהן מוכנות לכפות שלום גם על זולתן. בראש וראשונה על קוריאנה הצפונית, ויאס-נאם הצפונית וישראל.

סין

תחיית-המתים

נוסח מאו

בהתאם למחשבותיו הבלתי-מנוצחות של היושבראש מאו טסה-טונג, החזירה יחידת (המשך בעמוד 10)

• בשני המיקרים טענו האמריקאים כי האונייה והמטוס לא חדרו למרחב הריבוני של קוריאה. לגבי האונייה הודו האמריקאים, לאחר מכן, כתנאי לשחרור הימאים, כי האונייה אומנם חדרה למים הסרי-טוראיים של קוריאה הצפונית.

3520 דגם

פילוט 1969

זכור את העיקר: השרות המעולה של

פילוט

יבטיח לך הנאה מתמדת ממקלטך

* חלקי חילוף לזמן בלתי מוגבל

פילוט עדיך - בשרות אובטיב!

depilan

דפילן

לחורדת

שיער מיותר

באיכות

שווייצרית

vitamol

זוגות צעירים!

מודעה זו תעניין אותכם, מבצע ירח הדבש בעיצומו מלון פרנק בנהריה החדש והמשוכלל על שפת הים לשרותכם

הזמנות לפנות: ת.ד. 58 או טלפנית — טלפון 920278-04

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

בעולם

(המשך מעמוד 9)
רפואה של חלי-האוויר של צבא-השיחור-
העממים לחיים את אחד מאנשי המישמר
האדום, אחרי שהיה מת במשך 39 דקות.
איש המישמר האדום, קונג הסייטו, נמ'
צא במצב של מוות קליני, כאשר חברי ה-
קומנדו הביאו אותו למרפאת חלי-האוויר.
הרופא הצבאי התורני בדק אותו, מצא ש-
ליבו חלל מלפפוס. אישוני עיניו גדלו.
הוא היה מת מבחינה קלינית.

בהתאם לתורתו של המנהיג הדגול, היו-
שבראש מאו, שאמר: "רפאו את הפצו-
עים, הצילו את הגוססים והפעילו את ההו-
מאניזם המהפכני", התלכד כל צוות המרפאה
כדי להציל את המת. הם הפרו את המוס-
כמות הבורגניים ונתנו לפאצינט זריקה
של אדנאלין. לפי תורת המומחים הבורג-
ניים, אסור היה לתת זריקה זו במיקרים
של הלם חשמלי, אך הלב של המת חזר
והתחיל לפעול.

מת חי? אף כי הלב פעם והנשימה
חזרה, היה האיש חסר-הכרה. לפי אחת ה-
טעויות של המומחים הבורגניים, שמצאו
ביטוי בספרות הרפואית-כביכול של העולם
הבורגני, נגרם לתאיהמות נזק שלא-יתוקן
אם נשארו ללא אספקת-חמצן במשך שמו-
נה דקות. לכן, גם אחרי הצלת החולה, היה
צריך להיות בבחינת "מת חי".

האם יכול היה קונג לחזור לאיתנו, אחרי
שהיה ללא חמצן במשך 39 דקות — פי
חמישה יותר מכפי שקבעו האדונים הבור-
גניים? זאת שאלו חברי המפלגה הקומו-
ניסטית את ההמונים.

כל הצוות של המרפאה התעמק בתורת
היושבראש מאו, שאמר כי "על הצעירים
להעז לחשוב, להעז לדבר, להעז לפעול,
מבלי לפחד מפני בעלי-שמות ומומחים".
כל אחד התחיל לפעול בניגוד לתורת
הרפואה הבורגנית, וכך גילו שורה שלימה
של שיטות-טיפול חדשות. הם הצליחו. כע-
בור 12 יום חזרה לקונג ההכרה. כאשר
סקח את עיניו ראה את תמונתו של היושב-
ראש מאו, הוא אמר את הפסוק החשוב
בתולדות ימינו: "יחי היושבראש מאו!"
כעבור 20 דקות שוחרר מן המרפאה. שוב
הוא יכול לקרוא את דברי היושבראש מאו
ואת העיתונים. ושוב הוכח כי העם, המזוין
במחשבות מאו טסה-טונג, מסוגל לכל.

הנ"ל אינו פיליטון. זהו הגוסס המילולי
של כתבה שהופצה עליידי סוכנות הידי-
עות הרישמית של סין העממית, סין הוואה.

בריטניה

הלורד היהודי

הודה ברצח

הסיפור שהיה בסיס הלורד היהודי היה
מוזעזע. הוא סיפר אותו השבוע לחברי בית-
הלורדים בקול נרגש.

זה קרה לו לפני 40 שנה, הודה הלורד
סגל, רופא-כירורג בן ה-76, שקיבל את
תואר-האצולה כפרס על שירותו לרפואה.

הוא ניצח אז על
לידה. ראשו של ה-
תינוק כבר יצא,
אבל הגוף לא בא
אחריו.

תוך התייעצות
עם גינקולוג נודע,
הוחלט שיש להרוג
את התינוק, כדי ל-
הציל את חיי האם.
כך נעשה.

אחוזות זוי-
עה. ואז קרה ה-
בר הנורא. התינוק
יצא — והתחיל צו-

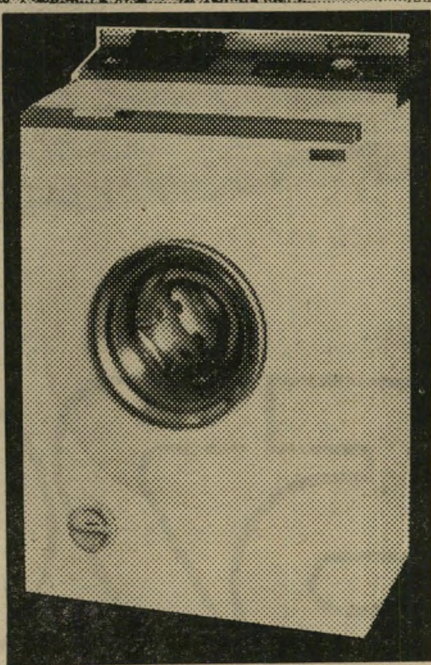
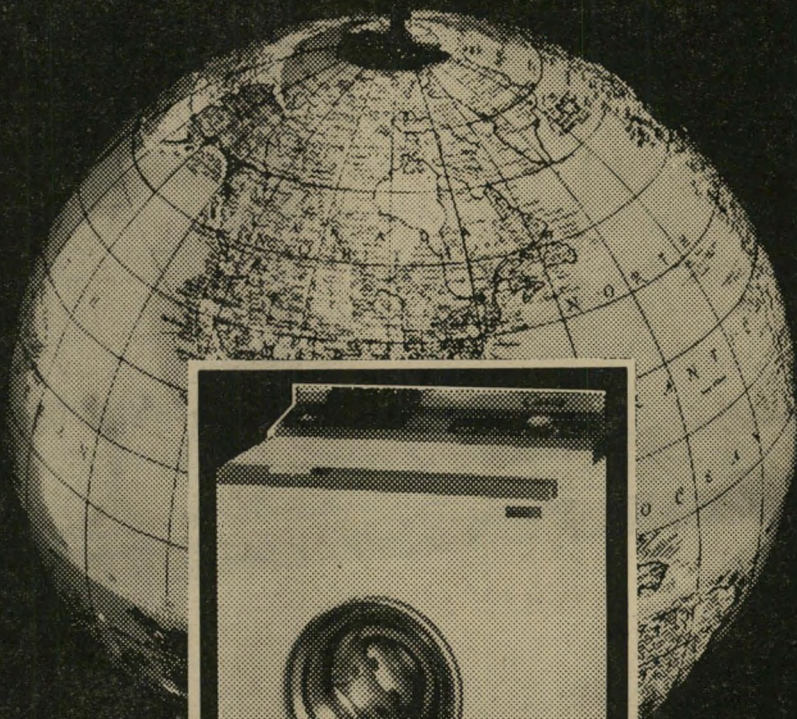
רת. נסתבר כי לא מת. אך היה ברור כי
חיו לא יהיו חיים. כי חלקים גדולים של
מוחו וגופו נהרסו.

נכחו במקום כשש אחיות. כולן היו
אחוזות זועה. היה חשש שהאם תתעורר
בכל רגע, ותרצה לראות את בנה.
"ביקשתי מן המיילדת שתכין אמבט,
ושתמלא אותו במים חמים רבים יותר מן
הרגיל. לקחתי את התינוק, וטיבעתי אותו.
לפי החוק, הייתי אשם ברצח. אולם הא-
חיות שנכחו במקום הבינו לרוחני, ושתקו".
היכן המוסר? סגל סיפר את הדב-
רים בוויכוח על הצעת-חוק שמטרתה: לאפי-
שר לרופאים לבצע הריגה-מתוך-רחמים —
להרוג חשון-מרפא, כדי לקצר את ייסוריו.
לכן סברו כל הלורדים, שנכחו בוויכוח,

לורד סגל

שיא עולמי!

***קנדי**
680 Candy

שיא עולמי במכירת מכונות כביסה!

מכונת הכביסה הסופראומומטית "קנדי" דגם 680

מיוצרת ונמכרת במספרי שיא ב-5 יבשות תכל

4000 מכונות כביסה בכל יום!

רגם מצוין שרות ואמן להשיג בכתי המסחר המוסמכים של

פרידמן

*ועכשיו במחירים מוזלים ובלא מזומנים!

פרסום *79

חשוב לשחקנים ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי,
בוגר אולפני-מחול בניו-יורק ובלוג-
דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים
כושר-תנועה ומקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)

פ ר ס י מ : טל. 13 17 25 — 8.00
10.00 לפנח"צ; 17.00 — 20.00 בערב.

אין אנוס? אף אורי ארוס

המכון המיוחד לפיאות גברים

רח' גנסין 7 (מול קולנע הוד) ת"א טל. 24-69-24

בהנהלתו של אמן הפיאות — אורי ארוס.

hawaii זו הנעל - למחלבש צעיר ...
 hawaii זו הנעל - ל TEENAGERS ...
 hawaii זו הנעל - לאביב ולקיץ ...
 hawaii זו הנעל - לכל אחד ואחת ...
 hawaii בשלל דגמים וצבעים עליזים.

הגבר

נעלי
hawaii

בינג-ליניאל

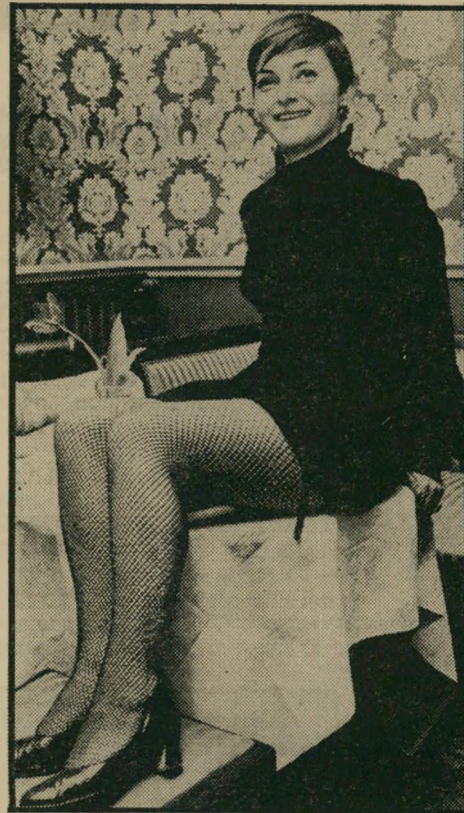
כי סגל יסיים את דבריו בקריאה לתמוך בהצעת החוק. אך קרה ההיפך. טען סגל: אין להשאיר בידי רופאים את ההחלטה הנוראה. לא פעם מבקש חולה להרגו, אך למחרת היום, בראותו את אור השמש, הוא שמח שנשאר בחיים. "לכן", סיים, "תוך היכוס רב, אני אצביע נגד הצעת החוק".
 ההצעה נדחתה ב-61 קולות נגד 40. שאל העיתון אובסרבר, למחרת היום: "מהו המוסר האומר שיש להוציא כסף כדי להחזיק בחיים זקן משותק בן 80, בעוד שאב צעיר צריך למות, מפני שאין כלייה-מלאכותית פנויה עבורו?"

דנמארק

העלמה בו

בוא תבוא

הודעה לכל ישראלי השוהה בדנמארק: אם אתה רוצה להתגרש בצורה נעימה, טלפן למיספר 89-05-42, קופנהאגן. תב

העלמה בו

למיטה? בבקשה!

קש לדבר עם העלמה מאריה בו. בקש אותה לבוא מייד למיטה שלך. העלמה היפה תופיע מייד. היא חיכנס למיטה ותחכה עד שתבואו אשתך הביתה. בפני בית-המשפט תוכלו שלושתכם להירשם שבע כי אשתך הפתיעה אותך במיטה עם העלמה, וכך תקבל מייד גט.
כל אחד נואף. שירות זה ניתן חינם לכל. כי העלמה מאריה היא אידיאליסטית, והיא פועלת בשם אגודה אידיאליסטית. על כך סירסמה מודעה בעיתונות הדנית, עם הצעת השירות.

מטרתם של מאריה וחבריה היא לסכל את מוימתם של חברי הפרלמנט, הרוצים לתקן את החוק.

לפי החוק הקיים, אפשר לקבל מייד גט, אם אפשר להוכיח ניאוף. המחוקקים רוצים לשנות זאת. הם דוחקו אנשים מתקדמים. הם אומרים: בימינו כל אחד נואף. הניאוף שוב אינו נוגד את המוסר המקובל. לכן יהיה זה עוול להשאיר בתוקפו חוק המאסר שר גירוש רק מפני שהבעל או האשה נאפו/נאסה קצת.

שנה בנפרד. מאריה אינה מתנגדת לעצם הרעיון. להיפך, גם היא חושבת ש-הניאוף אינו סיבה טובה לגירושין. אבל היא מתנגדת להמשך הדברים. לפי הצעת החוק החדשה, שכבר נתקבלה בקריאה הראשונה, יוכל להתגרש בעתיד רק זוג שחי בנפרד שנה אחת. לזאת אין מאריה יכולה להסכים. היא רוצה שגם להבא יוכל זוג להתגרש בכל עת שירצה, בלי ניאוף. לכן בא המיבצע. מטרתו: לאפשר לכל הווגות, הרוצים בכך, להתגרש מייד, לפני שתתקבל הצעת החוק החדשה סופית.

חיש-קל ובהצלחה בטוחה

(ב-8 שיעורים של שעתיים)
 ילמד כל אחד - לכל מטרה -

קצרנות

עברית ו/או אנגלית
 ב-אולפן גרג (בר-קמא).

תל-אביב: גורדן פ. טל. 236209
 ירושלים: "הפקדי", בצלאל 18
 חיפה: "במעלה", שמריהו לוין 30

קורסים חדשים
 אחרי יום העצמאות!

סטודיו לאמנות הקולנוע והתיאטרון

מודיע כי בבית ספרו יפתחו קורסים מיוחדים בשעות הערב בתאריך 20.4.69
 בהדרכת במאי קולנוע ותיאטרון ידועי שם!

המקצועות: משחק, תיאטרון, קול-נע * במאי והסרטה קולנוע וטלוויזיה * כתבי ומבקרי קולנוע ותיאטרון * צלום עתונות ופרסום.

לכוגרי הקורס תינתן אפשרות להופיע בסרט או על במה מקצועית.

תנאי תשלום: מדי חדש ללא התחייבות מראש!
 פרסים והרשמה: סטודיו לאמנות, רחוב יצחק שדה 34, תל-אביב, טלפון 38289, בין השעות 4 עד 8 בערב.

תמרורים

נחוג • יום-הולדתו ה-43 של החקלאי
(קיבוץ חצרים), ה' מורה, ובוגר האוניברסיטה העברית, המשמש מאז 1964 כסגן שר-החינוך והתרבות — **אהרון ירדלין**.

ירדלין

הולדתו ה-46 של מי שהיה מורה גנ"ע (לסני קום המדינה), מנהל חברת מקורות, ח"כ מטעם רפ"י — **רביאלוף (מיל) צבי** ("צירה") צור (צ'ר) טנקו לשעבר. מש-מש היום כעוזר מיוחד לשר-הביטחון, מכיון שדין לא היה יכול למנותו לסגן-שר — אחרי שצור התפטר מן הכנסת, וסגן-שר חייב להיות ח"כ.

צור

נחוג • יום-הולדתו ה-63 של המוכיר הראשון של ממשלת-ישראל, **זאב שרף**. יליד בוקובינה, שעסק בנעוריו בצורפות, עלה ארצה ב-1925 והיה חבר קיבוץ שפיים, מונה ב-1947 למוכיר ועד-המצב של הג' הלת הסוכנות והועד הלאומי להכנת מנגנון המדינה, מונה אחר-כך למוכיר מינהלת העם, ועם הקמת המדינה — למוכיר הממשלה הומנית. מכאן היום כשר-האוצר-המסחר והתעשייה.

נחוג • בשחיין, במסיבה משפחתית צנועה, יום-הולדתו ה-80 של **צ'ארלי צ'אפלין**, הממשיך לעבוד, על-אף גילו, ומכין עתה סרט חדש.

נולדה • אחרי שמונה שנות נישואין לזמר-שחקן **טומי ספיל** ולרעייתו **אן** בתם הבכורה. במשך שמונה השנים לא הצליחו להיכנס להריון, ומשכנסה, שכבה בשמירת הריון. שם הבת: **אמה'אליזבת**.

אן, טומי ואמה

נפצעו • קל, בשני מקומות שונים לאורך תעלת-סואץ, כתב הטליוויזיה הישראלי **רן אדלסטיין**, בירכו מיריית צלף מצרי, באיזור פורט תאוסיק, והצלם האמריקאי **דרק הלסטד**, עובד סוכנות הידיעות האמריקאית יונייטד פרס, מנתו של פגז, באיזור קנטרה, עת היה בסיור עם כ-30 עיתונאים וצלמים זרים.

אושפז • בלונדון, ראש-ממשלת בריטניה לשעבר **הרולד מקמילן**, לאחר שסבל במשך שבועיים בביתו. הרופאים איבחנו: מיקרה קשה של צהבת.

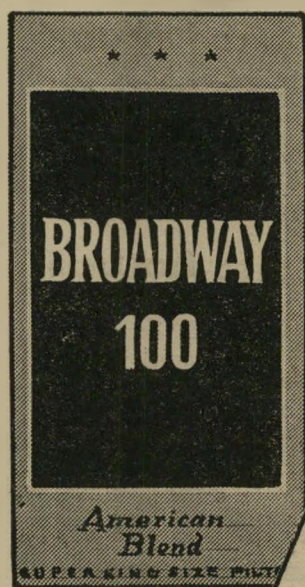
נפטר • בבומביי, בגיל 73, בנו ה' אחרון של מהאטמה גנדי, ראמאדאס מור הנדאס גנדי. יליד דרום-אפריקה (כמו אביו), שהגיע להודו בהיותו בן 24 כדי לבקר את הוריו ונשאר שם כדי לעזור ב' מאבק המדיני שהתחולל בהודו, נכלא לתקופות-מאסר שונות בגלל השתתפותו בהפגנות.

נפטרה • בלונדון, שחיין, בגיל 81, מי שהיתה מלכת ספרד, ויקטוריה אז'ני. ויקטוריה, שהיתה נכדתה של ויקטוריה מלכת בריטניה, נמלטה לפני 38 שנה מספרד, יחד עם בעלה אלפונסו ה-13, בגלל מרי אנטוני מלכני.

ה "נדיני" וה "מקסי"

"מיני" השמלה — "מקסי" הסיגריה באורך 100 מ"מ, "סופר קינג-סייז" תערובת אמריקאית 20 סיגריות 1.50 ל"י קנה! נסה! ותהנה!

BROADWAY 100

תוצרת דובק - ערבות לטוב!

ליידי לא

ובעיקר: לשכנע את דעת-הקהל העולמית, שהשפעתה היא סמוייה אך גורלית בטחון הארץ, שאנו באמת רוצים בשלום. את כל זאת עשו הערבים. אנחנו אמרנו "ניאט!"

★ ★ ★

לפני חורש הכרזו גמאל עבדאלנאצר כי הוא מוכן להסדר מדיני עם ישראל, שעל פיו תיסוג ישראל מן השטחים תמורת הפסקת הלוחמה, הכרה בגבולותיה, פתיחת נתיביהמים וסידורי-ביטחון. הוא הוסיף כי "הסדר מדיני" זה יהפוך לשלום, אם ישראל תפתור גם את בעיית הפליטים.

לא היה על ממשלת-ישראל לקבל תנאים אלה ולנשק את רגלי הראוי.

אל דיפלומטיה נבונה היתה מכריזה: "אנו שמחים שיש בדברי נשיא מצרים התקדמות ניכרת, לעומת העמדה הקשוחה שהשמיע בנאומים אחרים. כדי להקל עליו את דרכו, אנו מוכנים לזון גם מהעמדה הקשוחה שלנו, לקבוע תנאי-שלום חדשים. וכדי לגלגל את הכדור, אנו מציעים לנשיא מצרים לפתוח מיד במגעים עימו, בדרכים מתאימות, לבידור נוסף של העמדות."

תחת זאת הצהיר אבא אבן, תוך פחות משלוש שעות, כי הכרזתו של עבדאלנאצר היא "קריאה גלוויה להשמדת ישראל." ועיתונים יידועיים בעולם התחילו להביע, בעדינות רבה, פיקפוקים ראשונים לגבי שפיות דעתו.

★ ★ ★

עד שבא המלך חוסיין, וערך את מסע-הנצחון שלו בארצות-הברית. הוא קרא לשלום, חזר במפורש וב"אופן חיובי על תנאי-השלום שכבר זכו לאישור מועצת הביטחון, ואף שיפר אותם, לטובת ישראל, בנקודה חשובה אחת (תעלת סואץ).

איך היתה מגיבה הדיפלומטיה הישראלית אילו היתה קיימת?

היא היתה אומרת: "יש התקדמות רבה בעמדת המלך, שתקף את ישראל לפני שנתיים. ישראל שמחה על התקדמות זו, ומוכנה לתרום את חלקה לגיבוש עמדות משותפות. למרבה הצער, אין ישראל יכולה לקבל את המלך חוסיין כנציג העם הפלסטיני, המנהל עתה את עיקר המלחמה בנו, ושאינו מקבל את אפוסטרופותיו. אך ישראל מוכנה לנהל משאומותן רשמי וסדיר עם הנהגת העם הפלסטיני, אם רוצים הפלסטינים עצמם לשתף את המלך חוסיין במשאומותן זו, בוודאי לא תתנגד לכך ישראל. כדי להקל על המשאומות, מוכנה ישראל לגלות את עיקרי תנאי-השלום שלה, כדי להוכיח שאין פניה לכיבוש שים, אלא רק להבטחת ביטחונה וליצירת מיסגרת-שלום בעלת משמעות." אילו נהגנו כך, היתה ישראל מחזירה לעצמה את תדמית שוחרת-השלום.

הצר השני היה עומד בפני הברירה המפורשת והגלוויה בין הענקות לקריהמחשבה של ישראל או שיבה לעמדה נוקשה נוסף חרטום. תחת זאת השיבה הליידי הקשישה בלא" רבתי, וכל הצעירים התוססים והמקוריים והנוצצים והגבריים ענו אחריה "אמן".

★ ★ ★

ה יקרה אם תמשיך ישראל בדרך זו? קל מאוד לנחש. דרך זו נוטלת מישראל כל אפשרות להשפיע על המאורעות, וזנה אותה לפאסיביות מוחלטת, בעוד העולם סביבה משתנה במהירות — לרעתה.

עד יופי-העצמאות הבא, תישאר ישראל מבוזרת לחלוטין בעולם.

דעת המעצמות תתגבש בתוכנית-שלום, שתזכה לתמיכה גלבהת של דעת-הקהל העולמית ולהסכמת הערבים, ושישראל תידיחה אותה בלאו מוחלט. הערבים יתפכו חביבי העולם, ואירוגי-ההחבלה הפלסטיניים יוכרו על-ידי הנוער העולמי כתנועות-שיחרור לגטימיות.

לא נקבל כסף אמריקאי ופאנטומים, ונצטרך לסמוך על כלי-נשק שיעמידו בסמך-שאלה את עצם קיום מדינת המרבה.

אבל, ליידי לא תהיה האשה הפופולארית ביותר בקרב הנכערים שבאזרחי ישראל.

לכן אין משרד-החוץ עוסק בדיפלומטיה, אלא בספורט.

שאיפתו הגדולה היא לצמצם, ואולי אף לבטל ממש, את פער-הזמן בין השמעת תוכנית-שלום זרה כלשהי ובין השמעת ה"לא" הישראלי.

מבחינה זו הוא השיג הישגים מרשימים. פעם עברו ימים שלמים בין המילה "שלום" ובין המילה "לא". עתה צומצם הפער לשעות, ואף לדקות.

ואם ימשיך משרד-החוץ במאמץ מבורך זה, ישנו בקרוב שיא עולמי: ה"לא" הישראלי יישמע יחד עם כל הצעת-שלום של הגוים, ואולי — מי יודע? — אף יקדים אותה.

★ ★ ★

מה היינו עושים אילו עמד בראש ממשלת-ישראל דיפלומט, ולא ליידי?

איך היינו נוהגים אילו פעלה צמרת המדינה על פי הגיון מדיני, ולא נשי?

הנה מתכנסים נציגי ארבעת הגדולים. מטרתם המוצהרת

גולדה, שרף והרמטכ"ל בסיני

היא לעבד קחים להסדר-שלום, אשר ישראל והערבים יוכלו להסכים לו. האמריקאים הודיעו בפירוש כי כוונתם היא להפגיש את הצדדים, בהמשך הדרך, אחרי שיסכימו לעיקרי ההסדר.

מה היתה צריכה להיות תגובת ישראל? ישראל היתה צריכה להכריז: "אנו שואפים לשלום. לכן אנו תומכים בכל יוזמת שלום, יהיו בעליה אשר יהיו. אנו מקדמים בברכה את כינוס הארבעה, ומקווים כי הוא מעיד על כך ששתי המדינות, שגילו עד כה סימני עוינות כלפיו, שינו את עמדתן."

ישראל היתה צריכה להכריז: "אנו מוכנים לקיים הת-יעצויות מתמידות עם כל אחד מארבעת הגדולים, כדי למסור לו את תגובותינו השוטפות על רעיונותיו. לשם כך אנו מזמינים את ברית-המועצות לשגר מיד את שגרירה לירושלים, ולקבל את שגרירנו במוסקבה."

הדבר היה מעמיד את ברית-המועצות בפני ברירה עדינה. הוא היה מחזיר לישראל את כושר-התמרון.

הוא היה מאפשר לנו לפתח גישה גמישה, להגיב במהירות על כל שינוי, להשפיע על ידינו ועל אויבינו.

ב ימי ילדותי סיפרו לי כתנועת-הנוער את הבדיחה החיה הבאה:

מהו ההבדל בין דיפלומט ובין ליידי? הדיפלומט — כשהוא אומר "כן", הוא מתכוון ל"אולי". כשהוא אומר "אולי", הוא מתכוון ל"לא". אם הדיפלומט — הרי אינו דיפלומט. הליידי — כשהיא אומרת "לא", היא מתכוונת ל"אולי". כשהיא אומרת "אולי", היא מתכוונת ל"כן". אם היא אומרת "כן" — הרי אינה ליידי.

לפי כלל זה — איך להגדיר את הצמרת המדינית של ישראל, לאור עמדתה כלפי יוזמת ארבעת-המעצמות ותוכנית-השלום של המלך חוסיין?

★ ★ ★

מ וכן מאזין שאין דיפלומטים בקרב צמרת זו. לעור מת זאת, יש לנו שפע של ליידיים.

רק לא הליידי הראשונה, שהיא ראש-הממשלה, אלא גם שאר 21 הליידיים הכבודות המהוות את ממשלת-הליידי-הלאומי.

כאשר מושמעת הצעת-שלום כלשהי — אמיתית או כוזבת, כנה או טכסית, רצינית או קלת-דעת, מתוך או מבית, מפי ידידים או מפי אויבים — התשובה היא מיי-די, אוטומטית ומוחלטת:

"לא!"

מובן שיש לנו קואליציה רחבה מאוד, ומיוצגים בה כל גוני הקשת. לכן יש הבדלים ניכרים בין עמדות שרי הממשלה, אישי-איש לפי השקפתו.

"לא!" אומרת ראש-הממשלה, בפשטותה המלבבת. "לא וואו!" מדהדה יגאל אלון, כנאה לסגן נאמן. "בהחלט לא!" מבריק משה דיין, מקורי כמו תמיד. "תשובתנו שלילית בתכלית השלילה," מדקלם אבא אבן, בלא לנצח, בעזרת השם! מתפללים השרים שפירא, בורג וורהפטיג.

"לעולם לא!" קובעים בתוקף חלוצי השרים גלילי וכרמל. "בוודאי לא!" מחכים את דעתם השרים ישעיהו, שפירא, שרון, ארן, שרף, ספיר וגבתי.

"לא באלף רבתי!" רועם השר בגין, ואחריו, בהימחם קל, השר יוסף ספיר. "מובן שלא!" נחפזים לקרוא השרים ברזילי ובנטוב. "זאת אומרת, לא!" מסכם הקול של השר קול.

ובחארמוניה מופלאה חוזרים על כך, בתיז מור עילאי, כל העיתונים, הרדיו, הטלוויזיה, הנאומים, הספרים והאלבומים.

עד שמציצות זאת הציפורים, ומייללים זאת החתולים, וחושבים זאת בני-האדם, מקאנטרה ועד קוגניטרה, מקהלה גדולה ואדירה של "לא — לא — לא!"

★ ★ ★

ה אם אין זה מיקרה היסטורי, התגלות של אצבע אלוהים ממש, שבשעה זו עומדת בראש ממשלתנו דקא אשה?

ולא סתם אשה, אלא אשה שנולדה להגיד "לא!", אשה שהמילה "לא" היא מילת-יסוד של אוצר-לשונה המוגבל. ליידי לא.

אשה ששרידי מיבטאה הרוסי, שנותרו מתחת למיבטא האמריקאי, ממש משתוקקים למצוא להם ביטוי במילה הרוסית, העולה לאין-שיעור על אחותה העברית: "ניאט!"

אשה שלעומתה מחזירים כל המדינאים הסובייטיים שחורו ברונזי, מיליוני פעמים, על שתי המילים הקלא-סיות: "ניאט סוגלאסין!" — לא מסכים!

★ ★ ★

מ וכן שכל זה אינו נוגע לדיפלומטיה. אבל מי צריך דיפלומטיה?

בוודאי לא שרי-החוץ המזוהר שלנו. לא כדאי לו לחשוב על דיפלומטיה. כי הממשלה אסרה עליו בפירוש לנהל דיפלומטיה כלשהי. הממשלה החליטה כי מותר לו להשתמש, באופן חופשי וללא הגבלה, רק במילה אחת — "לא". לכל מילה נוספת הוא חייב לקבל אישור מיוחד ופה-אחד מראש.

אבל זה לא חשוב. כי לשרי-הוצנו אין זמן לחשוב על דיפלומטיה. הוא עסוק כל ימיו בשיפור תרבותו בעיני החוגים הנוקשים בישראל, למען לא יעלה על דעת איש — חלי — כי הוא פחות קשוח מהליידי ראשי הממשלה או משרי-הביטחון, שלא לדבר על שרי-הדואר והשר לענייני תיירות.

תפקידה של הדיפלומטיה הוא לרכוש ידידים ולהצליח בחברה הבינלאומית. תפקידו של משרד-החוץ שלנו הוא לאבד ידידים ולבודד את ישראל.

תפקידה של הדיפלומטיה הוא לקדם בעולם את יעדי המדיניות הלאומית. אבל לממשלת-ישראל אין מדיניות בעלת יעדים ברורים, וממילא אין מה לקדם.

42 שנים של עצמאות

איך תיראה ישראל
ביום העצמאות 1990?

או:

דין יחבק את עראפאת

ביום העצמאות של 1990, התקיימו כמו בכל שנה, קבלות פנים חגיגיות בשגרירויות ישראל בקאהיר, בבירות ובבגדאד. אך התצלום המרגש ביותר צולם דווקא בישראל. הוא הראה את נשיא ישראל ה' קדיש, משה דיין בן ה-75, מחבק את נשיא פלסטין, יאסיר עראפאת.

המאורעות שהובילו לכך החלו זמן קצר אחרי יום העצמאות ה-21. שורה של התפתחויות שיכנעו את הציבור הישראלי שיש צורך לשנות את הקו מן הקצה אל הקצה.

תחילה באו הבחירות לכנסת השביעית, ש' הראו עלייה מפתיעה למחנה השלום. באותו זמן שיכנע הסכם ארבע-המעצמות את הציבור כי ישראל עלולה למצוא את עצמה בקרוב מבודדת לחלוטין, ללא נשק וללא כסף פים מן החוץ. יהודי אמריקה, צרפת וברית המועצות שלחו לירושלים הודעות אס-אס, ו' לבסוף פנו במישרין אל הציבור הישראלי בקשה לנקוט קו חיובי יותר.

כך פורקה ממשלת הליכוד הלאומי בשנת 1970. לתוך הממשלה החדשה הוכנסו בפרט הראשונה אנשים שהיו ידועים בעולם הערבי כמחייבי פיתרון מוסכם. אחד מהם הועמד בראש המיניסטרוני החדש לענייני השלום.

באותו זמן חלו התפתחויות דומות, אם כי פחות בולטות, בעולם הערבי. יאסיר עראפאת תיכנן הפיכה בירדן. ערב ביצועה של הפיכה, עסק מרמאללה הכבושה, אל ממשלת ישראל. תמורת אי-התערבות צה"ל, הסכים להתמוך על חוזה שלום רשמי עם ישראל, למחרת ההפיכה. הסכם זה נחתם בסוף 1970, בין מדינת ישראל לבין מדינת פלסטין, שכללה את שני עברי הירדן ורצו עתידה. ירושלים נשארה מאוחדת, ולפלסטין ניתן מעמד רשמי בחלק הערבי שלה.

בעזרת ישראל, הפכה פלסטין במהירות לגורם מרכזי בעולם הערבי. יישוב הפליסטים, שבוצע במשותף על-ידי שתי המדינות, בעזרת הון בינלאומי כביר, הביא למדינה החדשה שיגשוג רב. תוך כדי כך התרגלו הערבים לראות מהנדסים ומומחים אחרים מישראל, תחילה בעבר-הירדן ולאחר מכן בארצות ערביות אחרות.

"ההסדר המדיני" בין ישראל ומצרים ה' שג בתיווך הממשלה הפלסטינית, בראשית 1971. כאשר עברה האונייה הישראלית הראשונה דרך התעלה, באמצע אותה שנה, כשעל סיפונה נווט מצרי, מלאה עיטונות העולם כתבות נרגשות על המאורע. לפי כתב זה מונד החליפו ביניהם רבי-החובל הישראלי והנווט המצרי, בעת הנסיעה, רש' מים על מלחמת ששת-הימים — כאשר שירתו זה מול זה.

כמה אירועי-הבלה ניסו להמשיך במלח' מה ולהפריע לשלום, אך הם חוסלו, בפעולה סבלנית וממושכת, על-ידי הכוחות המשול' בים של ישראל ופלסטין.

מאז שנת 1972 שרר השלום במרחב. מצרים התרכזה יותר ויותר בפיתרון בעיר' חיה הסנימיות, בעזרת מאות מיליוני ה' וולארים שהכניסו לה שדות-הנפט החדשים שלה. השוק המרחבי המשותף, שהוקם ב' שנת 1975, הגן על התעשייה המתפתחת בארצות השוק, ובטל את מחצית-המכס

או:

דין יקרא לסיבוב השישי

ביום העצמאות של 1990 נערכה, כר' גיל, הפגנת-כוח צבאית אדירה בירושלים. שורה של מעשי-טרור מצד הערבים, ש' ביקשו להפריע למיצע, לא עוררו תשומת לב. מיספר הקורבנות לא עלה על 50.

משה דיין, ראש-הממשלה בן ה-75, ש' הגיע לשלטון שנתיים לפני כן, הכריז לרגל החג שחיילי צה"ל בקו הפסקת-האש, מצ' פון לבנון ועד מרכז מצריים, דרוכים לקראת הבאות, כשהם מוכנים להביס כל התקפה של האויב הזומם להשמידו. הוא הוסיף שכל התקוממות של האוכלוסייה ב' שטחים המוחזקים תדוכא ביד-ברזל.

השאלה שריחפה על פני המדינה באותו יום היתה: האם יפרוץ הסיבוב השישי ב' אותו קיץ, אם לא?

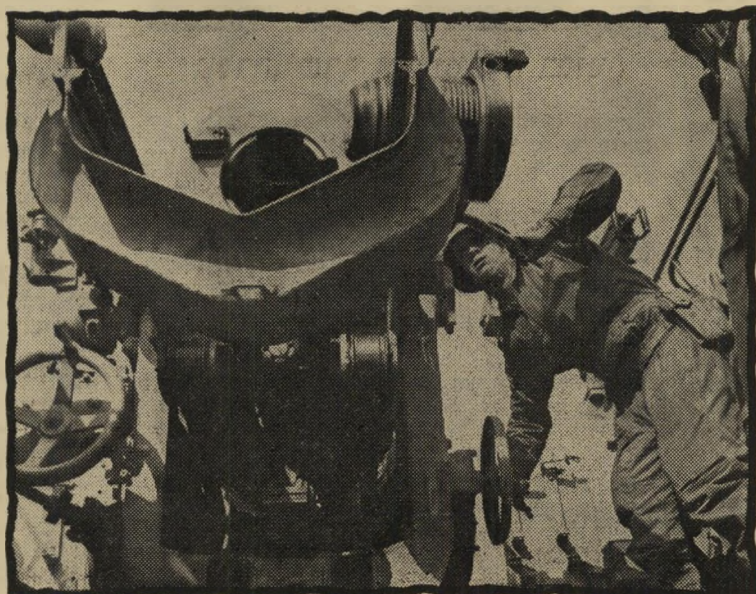
המאורעות שהובילו את ישראל מחיל אל חיל, מול פני העולם כולו, החלו עוד למחרת מלחמת ששת-הימים. ישראל סירבה לפנות את השטחים המוחזקים, וכאשר גבר הלחץ על קווי הפסקת-האש, הוקמה התייש' בות צפופה לאורך הירדן. התיישבות זו לא הביאה לשקט המקומי, והפכה מטרה להתקפות מתמידות. כתוצאה מכך פרץ ב' 1972 הסיבוב הרביעי, שבו נכבשו עבר' הירדן, הגדה המערבית של תעלת-סואץ ומרבית לבנון הדרומית.

להבטחת קווי הפסקת-האש החדשים, הוק' מה התיישבות צפופה לאורכם. מתוסר מתנחלים, בוצעה ההתיישבות באמצעות חיילי-חובה ובני קיבוצים מפנים הארץ. (קריאה לנוער היהודי העולמי להתגייס למשימה זו נשארה ללא תוצאות ניכרות,

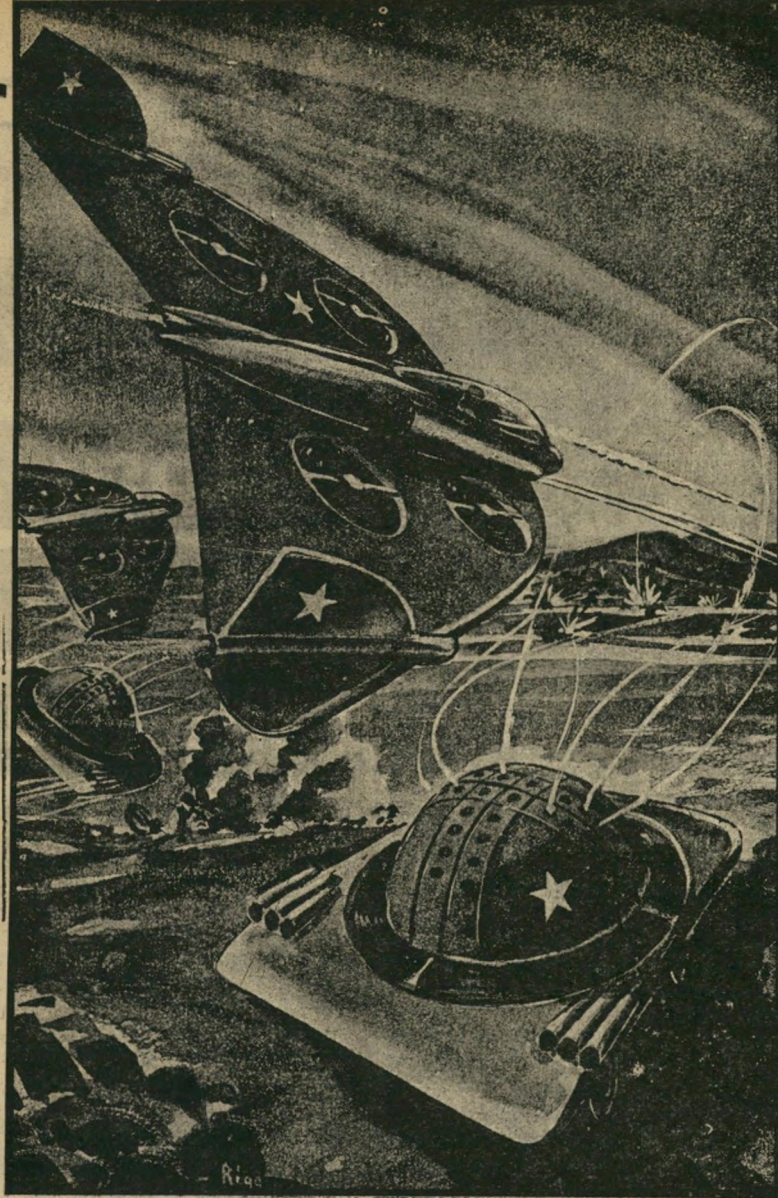
נשארה בידי ישראל עליונות צבאית מוחל' סת על העולם הערבי, שהתאחד בשנת 1979 במדינה אחת, כדי לעמוד מול ה' סכנה הישראלית. הדבר לא מנע את תבו' סת הערבים בסיבוב של 1982, בו נכבשו שטחים נרחבים של מצריים, סוריה ולבנון. באותה שנה הגיעה אוכלוסיית המדינה ה' יהודית ל-7.5 מיליון ערבים, לעומת קרוב ל-3 מיליון יהודים. רוב המסרנסים היה' דיים היו מועסקים כאנשי-צבא, אנשי מינ' הל ובמקצועות החופשיים.

הבעיה הדמוגרפית החריפה עם ירידת העלייה למדינת קסטורפליים. בין השאר גרם לכך הפילוג שחל ביהדות העולמית, עם הקמת התנועה היהודית האנטי-ישראלית הגדולה הראשונה בשנת 1984. התנועה, ש' גדלה במהירות, הגדירה את ישראל כ' "מדינה פאשיסטית" וכ' הבלתי-יחוקי של היהדות", וניערה את חוצנה ממנה.

בשנת 1986 גורשה ישראל מן האו"ם, בעיקבות דרום-אפריקה ופורטוגל. הרגשת הבידוד, יחד עם המתחנות הביטחוניות ה' מתמדת בקווי הפסקת-האש והטרור הפנימי בכל השטחים החדשים, יצרה, לקראת יום העצמאות ה-42, תביעה לחידוש המלחמה. "עלינו ללמד הערבים לקח", אמר משה דיין בראיון שהעניק לסליוויה, "אני משוכ' נע שאם תנצח ישראל בעוד מלחמה אחת, ישתכנעו הערבים כי עליהם לבוא לשולחן הדיונים, ולהביא עימם תוכניות-שלום". ל' שאלת המראיין הוסיף: "מובן שלא נסכים לשלום שלום שלא יכלול גבולות-ביטחון מוכרים. יהיה זה אבסורד לתבוע מאיתנו להחזיר לערבים את בארות (ביירות), רבת' עמון איזור ארם וחבל-גוש", שהם חלק כלמינציה ממשלית אנומני."

תותח או מערבלי בטון? מלחמה או
בנייה? זה יחלט בחדשים הקרובים

הגזע הלבן יתאחד

העולם בו תחגוג ישראל את יום עצמאותה ה-42 יהיה שונה מאוד מזה של יום העצמאות ה-21, אם כי סימניו הראשונים כבר נראים כיום.

במרכזו של עולם זה תעמוד הברית ה"אמריקאית-סובייטית", שתגיע לידי שיתוף פעולה מוחלט בכל השטחים. ההתייעצויות של נציגי ארבע המעצמות, שהתחילו בראשית 1969 ליישוב בעיית ישראל-ערב, יהפכו למסד של קבע, ויקבלו צביון של מעין ממשלה עולמית.

תגרום לכך עלייתה המסחררת של סין, שתהפוך באמצע שנות ה-70 למעצמה גרעינית אדירה. המעצמות הלבנות יתחילו להיבדל זה מזה, ויחלפו ימי תפארתן של אוטומטיות ההחלטה מרכזי האוכלוסיה של התרבות הלבנה, וכך תרד האפשרות של מלחמת-עולם חדשה מן הפרק.

המאמץ המרכזי של סין יתרכז באירגון חזית עולמית של העמים הצעונים, באסיה, אפריקה ואמריקה הלטינית. נגד המדיניות הלבנות העשירות. מאמץ זה יביא להתפלגות הא"מ, שישאר איגוד של העמים הלבנים וגורויהם בלבד, בעוד שבפסיפיק יוקם "איחוד העמים המהפכניים" שיאגד את העמים המנוצלים. אלה יהיו כשלוש חמישיות של האוכלוסיה העולמית, שתגיע עד אז לחמישה מיליארד. הפער בין עמים עשירים ועניים יגדל.

סין לא תצליח לחולל מהפכות בקרב העמים הלבנים, אך היא תשיג הישגים גדולים בליכוד העמים הצעונים תחת הנהגתה. מאבק זה יטיב את חותמו על כל המאורעות בעולם, וגם במיוחד התיכון. כך, למשל, יכפו ארבע המעצמות את השלום על ישראל והערבים כדי למנוע חדירת סין למרחב. מעשי-כפייה כאלה יהפכו לשיגרה בכל חלקי העולם, בהם יופעל הכוח הכלכלי והצבאי המקובץ של ארבע המעצמות הלבנות לביצוע מעמך.

גם מיבציה-החלל הסנסציוניים יהיו בבעלות משותפת של ארבע המעצמות. בשנת 1990 כבר יתקיים בסיס אנושי קבוע על הירח, ותענה משלחות לכוכבי-לכת רחוקים.

הצעד בצל איום אטומי

מיצעד צה"ל ביום העצמאות ה-41 של מדינת ישראל נערך אחרת מאשר מס' לול באורך של 10 קילומטרים איש בנב, במקום מטעמי-ביטחון לא ניתן לגלותו לציבור.

על בימת ההצדעה ניצבו גישי המדינה, ראש-הממשלה, שר-הביטחון והרמטכ"ל, ש"קבלו את המיצעד בת-שואות-תן. מלבדם ניצבו לאורך המסלול רק חוליות צלמי הטלביזיה הישראלית ומשמרות הביטחון. מטעמי ביטחון יכלו אורחי ישראל לחזות במיצעד צה"ל רק מעל מסך הטלביזיה.

היה ברור לכל שאילו נערך מיצעד צבאי פומבי, היה הדבר עלול לגרום לפריצת מלחמה חדשה בין ישראל וארצות-ערב. לפחות שני מיליון מאורחי ישראל היו נוהגים לחזות בו. ריכוז כזה של אוכלוסיה לאורך מסלול כה קטן, היה מפתה ללא ספק את אחד מעשרות אירגוני הטרור הפלסטיניים, לזיום פרובוקציה ולנסות לחבל במיצעד באמצעות פצצה אטומית, כי הפצצה האטומית,

הפכה למוצר שגם גופים פרטיים קטנים יכולים לרכשו בשוק החופשי.

מקורות מודיעין גילו כי מיספר טילים נושאי ראש-חץ גרעיני נמצאים גם בידי אירגוני הטרור. אלה ממתינים עתה להזדמנות מתאימה כדי לגרוך את ישראל ומדינות-ערב להתלקחות חדשה. כל סידורי הביטחון ננקטו כדי למנוע במקרה כזה, אסון המוני.

את מיצעד צה"ל פתח מטס של מטוסים וחלליות מאוישות של חיל-האוויר הישראלי. לעיני הצופים על הקרקע לא נראה חלקו העיקרי של המטס. כי מטוסי הסילון החדשים של חיל-האוויר, שמהירותם היא 15 מאך, טסו בגובה רב, בלתי נראים לעין. אילו היו טסים נמוך יותר, היה הבום שלהם כבד, כלומר, גל הוועור האקוסטי שיצרו, מסוגל להרוס את כל הנמצא על הקרקע.

משום כך צולמו מטוסי החלליות והסילון גם בגובה רב על-ידי מצלמות משוכללות, הצילומים הועברו באמצעות חיוני תקשורת של חיל-הקשר אל הקרקע, ושם הוקרנו על מסך פנורמי ענקי. הצופים על הקרקע יכלו להבחין רק ב"מטסים" של המטוסים הישנים שעדיין נותרו ברשות החיל, והמשמשים עתה את צה"ל למטרות מוגבלות בלבד: מטוסי הפאנטום העתיקים, מטוסי המיראז' 5, שהגיעו לישראל אחרי 20 שנות אמבארגו,

בסיום המטס של חיל-האוויר הופיעו היחידות האחרונות של החיל: יחידות ה"מרחפים".

בזה אחר זה עברו על פני בימת ההצדעה יחידות המרחפים, חיל המחץ העיקרי של צה"ל, לובשי הכומחות האדומות, יורשיהם של הצנחנים שפעלו עד סוף שנות ה-70. תחילה ריפפו על פני הבמה לוחמי חטיבת "מרחפי הסילון". אל גבו של כל אחד מהם היה מחובר מכשיר סילוני קטן ניתן להכוונה, שבאמצעותו יכולים המרחפים להסתובב ומהירות הרחפה שלהם ב"אוויר.

גדוד "מרחפי הסילון" נחת ליד במת ההצדעה. שם קיבל את דגל צה"ל מידי חטיבת "ההחזקה" בו בשנת 1989. כשדגל צה"ל בראשם התרוממו הי"מרחפים, בשורות מאורגנות, ונעלמו כש"הם טסים בגובה של כעשרים מטרים מעל הניצבים על פני בימת ההצדעה.

אולם ההפתעה העיקרית במטס חיל-האוויר הייתה כמובן יחידת ה"הרחף-אלמשך". כל אחד מחילי היחידה היה מצויד במיתקן דמוי גלגל הצלה, אותו חבש על גופו. ב"מיתקן זה נמצא מנגנון עדין ומסובך, באמצעותו ניתן להתגבר על כוח המשיכה של האדמה. כתוצאה מכך יכלו חילי יחידה זו לשחות באוויר כרצונם, לערוך תרגילי אירובטיקה מרהיבי עין, כאילו הם נמצאים בחלל החיצון, שם אין חלים עליהם חוקי המשיכה של כדור הארץ.

מייד אחרי שהסתים חלקו האווירי של המיצעד צה"ל, החל לנוע הטור המשוך יין על פני בימת הכבוד. בראש הטור התגלגלו הטיטאנים — הטנקים החדשים ביותר של יחידות השריון של צה"ל. כל טנק כזה, שמשקלו כ-50 טון, מסוגל לעבור כל מכשול שהוא בכל מוגדאיר ותנאי קרקע.

כאשר נחקל הטנק במיכשול שאין שרשרותיו מסוגלות לדלו עליו, ניתן להפעילו כמרחפת, ואז, על שיכבת אוויר דחוס, מרחף הטנק עד לטווח של 10 קילומטר. הוא מסוגל לנסוע ולירות לכל הכיוונים, כש"הוא מצויד בכוחות של טילים מסוגים שונים, שהחליפו את מקום התותחים. טנק מסוג זה מצויד בשתי מערכות לייזר חדישות. האחת היא מערכת של קרני לייזר, באמצעותה יכול צוות הטנק לאתר

אטום מול טנק: שדה-הקרב של 1990

דעה, נראה כבר החלוץ של הטור הזה ממוע שבה אחריו. היו אלה חטיבות ה"טילים הממונעים של צה"ל: חטיבת הטילים המונחים נגד טנקים; חטיבת הטילים נגד מטוסים;

המיוחד בחטיבות הטילים הממונעים היה מיעוט החיילים שבהן. על כל מערכת טילים כזו, הנעזרת במערכת מחשבים משוכללת, היו מופקדות חוליות קטנות של חיילים, המסוגלים להפעילם במהירות מירבית בשעת הצורך.

את הטור הממונע נעלה יחידה של חיל-ההנדסה. היא הייתה מורכבת מ"שיירה של אמבולנסים-קירור ענקיים, אלה הם האמבולנסים החדשים, בהם ניתן להקיף פיא תוך דקות ספורות את הפצועים ה"מוכנסים אליהם, להובילם קפואים עד לבית החולים, שם מפשרים אותם לצורך ריפוי וטיפול.

בהפסקה שבין מיצעד הטור הממונע ל"מיצעד הטור הרגלי, נערך מיצעד המפקדים של צה"ל. כל מפקד ישב בתוך מכונית חשמלית, מצוידת ביער של אנטנות ועמוסה במערכות אוטומטיות של מחשבים מסוגים שונים. היו אלה מפקדים השונים תכלית שינוי ממפקדי צה"ל מהקמת המדינה עד לשנות ה-80.

הם לא היו גיבורי מלחמה אלא מדענים, המסוגלים לשלוט על מערכות פיקוד ובקרה אוטומטיות, לנהל קרבות ישב בתוך מכונית הזנת המחשבים בנתונים המתאימים והעברתם במהירות, באמצעות מכשירי-קשר חדישים, למערכות הלוחמה.

הטור הרגלי סיים את המיצעד כלל יחידות גנ"ע, יחידות ח"י, גדודי שוטרים וגדוד אחד של חיילים, המאומן במיוחד ל"צרכי מיצעדים, מיוסדים וקבלות-פינים דיפ-לומטיים.

הנשק האישי שבידיהם היו רובי-שינה ו"תת-מקלעי הרדמה, הנשק הקל בו אין ירי רים עוד קליעים כדי להרוג את האויב, אלא כדורים כמיים, המסוגלים להרדים מייד את הנפוש בהם לחמומה של 24 שעות.

מטרות בטוחים רחוקים, לעקוב אחריהן, להשמידן או לפגוע בהן אפילו כשהן נמצאות מאחורי מיסחור.

המערכת השנייה היא תותח-לייזר: מיתקן מיוחד באמצעותו ניתן לירות את קרני ה"אור האדירות שאין שריון בעולם המסוגל לעמוד בפניהן.

קשה היה להבחין בצלליות הטיטאנים כשהלפם, ללא השמעת קול כמעט, על פני במת המיצעד. הם היו זוהרים וממורקים, כמו מראות נוצצות — תנאי הכרחי להריסת חקת קרני הלייזר של תותחני האויב.

בעיקבות הטיטאנים התגלגלו ה"אטום טנקים מיושנים שנרכשו על-ידי צה"ל באמצע שנות ה-70, ושחיל-החמוש של צה"ל הצליח לחדשם ולהתאימם לתנאי מלחמה מודרנית.

אחריהם הופיעו המרחפים — אותם כליי רכב קרביים, המסוגלים לפלס להם דרך ב"בוץ עמוק ולהותיר בעקבותיהם נתיבי תנועה מהזקים ומוקשים. אלה הם הטנקים הסוללים את הכבישים שהם עצמם נוסעים עליהם.

כמפלצות אימתניות נראו התפרפרות נסעו בטור בזו אחר זו. כל חפרפרת בזו היא כלי-רכב משוריין, שבחיתיו מותקנים מקדחים ענקיים בעלי עוצמה המסוגלים לפרור כל סעי. התפרפרת היא הטנק המסוגל להגן על עצמו גם מפני קרינה רדיו-אקטיבית או לוחמת גזים. בשעת הצורך הוא חופר לעצמו מינהרה בתוך האדמה, ממשיך להתקדם מתחת לפני הקרקע, בתוך המינהרה שמקדחיו מייצרים, ויוצא חזרה אל פני הקרקע במקום שנבחר מראש.

את הטור המשוריין נעלה שורת כלי-רכב משונים אחרים, שתיפקודיהם של כמה מהם עדיין שמורים בסוד. בתוך אלה ניתן היה להבחין ברכב מדג, רכב להסתערות תת-ימית כדי לעבור באמצעותו מיכשולי מים עמוקים, רכב לגישור על פני תהומות ו"זחל-מים משוריינים המונעים בכוח חשמלי, מבלי שיהיו נזקקים למקורות של דלק.

עוד אחרוני כלי הרכב של הטור המשוריין עוברים על פני בימת ההצדעה

הפסל יגאל תומרקין:

נפסל בעזרת מחשב!

י ום העצמאות 1990. ראובן מצייר את הגברת ראשהמ שלה בין עצי הזית, צפת ברקע. בגלריה גורדון מנסה הבעלים למכור תמונות של אחד שהיה ילד פלא ועתה הוא שומר-לילה. פגשתי קבצן סומא שהיה יועץ אמנותי בחיפה ואת אלה ש- מחתימים עבור דין לראשות-הממשלה. עכ- שיו יש להם כבר זקנים.

וריצקי מטייל עד גן-העצמאות ובחזרה הוא מצייר. השאר אולי מתו. אני לא זוכר. הדור החדש לא מעניין אותי. אני כבר די זקן. פסלי הפלדה והנשק שלי נמכרו ל- רומניה, שם פורקו על-מנת שימשו חלקי חילוף לציוו הרוסי המיושן.

אני מפסל ומצייר כימקט אותו דבר כמו לפני 21 שנים. אנשים זקנים אינם מתחד- שים. ערב יום-העצמאות שעבר השתל לי הפרופסור לוי לב חדש. בעיצומו של ה- ניתוח התפרצו קרובי התורם והכו במכשיר כהה בראשו של הפרופסור, קרעו את הלב השתול מחזי וברחו. מאז אני מצייר לבבות. הציור היחיד שאני יודע לצייר הינו זה:

עכשיו, ברצינות.

המהפכה בציור החלה עם האימפרסיוני- זם בתחילת המאה, שלאחריו באי המאניסטי הדאדאיסטי, המניפסטי הסוריאליסטי והמניסטי סט של הסטייל בהולנד. מאז לא מתרחשים יותר דברים חשובים בציור, מבחינה של מהפכה. יש אמנים חשובים, אבל אין מהפ- כות חשובות. כי מאז אותה מהפכה אנו עושים פראפרוזות של אותו דבר וחוזרים על עצמנו.

הטכניקה משתפרת. יש לנו אמצעים שלא היו לנו קודם, כמו צבעים וחומרים פלאס- טיים חדשים.

גם עד 1990 לא יהיו שום מהפכות באמ- נות הציור והפיסול. אבל הטכניקה תוסיף להשתפר ולהשתכלל, ביתור בתחום הדברים הקינטיים. המחשב, הקומפיוטור, יכנס כי עוזר לאמנים. בפיסול למשל, אני מאמין שוכלל להיעזר בו לפתרון בעיות של קונ- סטרוקציות מסובכות, שכיום אנו זקוקים למהנדס כדי לפתור. התעשייה והטכניקה יעמדו לרשות האמן והוא יוכל לנצל את כל הישגיה.

כן, למשל, אמן לא יצטרך עוד ליצוק פסלים. הוא יוכל להתין את החומר. כל תהליכי היצירה יעשו יותר ויותר, והשימוש בפועלים ילך ויקטן ככל שחלקה של ה- אוטומציה בתעשייה ילך ויגדל.

אין ספק שמישט הליכי היצירה ועשייתם זולים יותר ויותר יביא לכך שיצירות האמנות יעשו יותר ויותר שוות לכל נפש.

כבר כיום קיים תהליך הצילום בקרני

כך זה ייראה בעולם

„צורות חדשות למגורי אדם — רכבות-בזק בצינורות — מכונית הבטוחה בפני כל תאונה — ערים הבנויות לפי שיטת המולקולות — 40 דקות מתל-אביב לניו-יורק — טלוויזיה כל-עולמית מושלמת — 30 אלף איש בבית אחד —“ אלה הן הכותרות לציור זה, שהוכן על-ידי מומחה גרמני, על פי נתוני התיכנון המדעי הקיים, לכרך שיקום עוד לפני סוף המאה הנוכחית.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

הדירות פונות לצד הפנימי, כמו מירפסות, בעוד שבצד החי- צוני יהיו רק שבילי-עלייה למכוניות ומוסכים. המכונית תגיע בצורה זו עד לדירה. הקשר לרחוב יהיה באמצעות כביש-גישה (4).

מגורים מסוג אחר יהיו במגדלי-הדור (5), שיתנשאו לגובה של 1250 מטרים, ושיהיה בהם מקום ל-30 אלף איש. הדבר יחסל את המחסור במגורשי-בנייה. כל בית כזה יהווה עיירה בפני עצמה, עם כל הסידורים החברתיים. (המגדל מימין עוד נמצא בשלב בנייה.) ליד בית-הכורות נמצא תיאטר- רון העתיד (6).

עיר העתיד תאורגן במיספר מרכזים: מרכז של סיטי (7), מרכז מינהלי (8), מרכז לקניות (9), מרכז בריאותי (10), מרכז חינוכי עם בתי-ספר ומיכללות (11), מרכז לספורט (12) עם מיבנה הגג כפי שכבר יקום באולימפיאדה של מינכן

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האמצעי של המולטיפליקציה לא יהיה עוד גורם מפריע באמנות. ככל שנתקדם נתייחס אל יצירות האמנות של העבר כאל ארכיאו- לוגיה ולא כאל אמנות, כי האינפורמציה על יצירות האמנות תגדל ותהיה בתחום ההשגה של כל נפש.

האדריכל אלישע גת:

האם הזמנת מקום בשלם לחניה במרכז הומני בפארק שבערי יהו- דה? שאלה רונית את דויד. „כן, אבל הם הבטיחו תשובה רק אחרי פסח. אחרי בדיקת המחשב, השיב דויד: „אוף, אי אפשר להתארגן מראש למרות כל הטיפולים והסידורים.”

רונית ודויד, זוג צעיר + 2, החליטו לבלות את חופשת יום-העצמאות ה-42 של מדינת-ישראל בפארק הרי יהודה, הסמוך לירושלים. כישראלים אין להם שום סיכוי להשיג מקום בבתי-מלון, שכל חדריהם שמו- רים לתיירים. הם נעים עם ביתם הנייד, מודל 82, הצמוד לרכבם, סוסיאט מדגם '87.

אך אפילו עם בית נייד אי-אפשר לזוז בארץ. את שטח החניה למגורים הניידים יש להזמין מראש.

„אולי לא נוזז ממקומנו, הציעה רונית. „איפה? הסביר לה דויד, „אנחנו לא יכולים להרשות זאת לעצמנו. הרי הודענו כבר שאנחנו זזים מכאן. מקומנו נוסר כבר לאחרים. נהיה מוכרחים לזוז לאן ש- הוא. הסיסמא היא השנה כמו בכל שנה: נוע, נוע!”

יחה מעין זו נשמעה ודאי בבתים ניידים רבים בישראל של שנת 1990

ממש כמו שהיו בשנות ה-60' של המאה, כשישראל חגגה 21 שנים לעצמאותה. הסיתרון לבקיות שנוצרו היו השיכונים הניידים, פיתרון זמני שניצל את מימד התנועה, והסך לניצוח.

במקום ערים חדשות התמלאה ישראל ב' חניונים, בנויים לפי מיטב חידושי הסכ' ניקה, בהם ניתן לקשר כל בית נייד ל' מיט, חשמל, ביוט וכו'. ואילו השקעות של דורות ביוע, ממון וכישרון, בבניית ערים בישראל, ירדו לסמיון. הערים הגדולות, המכוערות והמוזנחות של ישראל הפכו ליקרות להפעלה ושוב לא היה כדאי להשקיע בהן כדי לשפצן ולהכשירן ליעודן.

ערב חגי העצמאות ה-42 של מדינת ישראל, כשרצו רוגית ודויד ל' להשתתף בחגיגות שיערכו בירושלים, נז' תר להם רק פיתרון אחד. הם איחסנו את בתם במחסני ערובה לבתים ניידים בע"מ, השאירו את שני ילדיהם אצל הסבא וה' סבתא, ויצאו לצעדת שלוש הימים ברגל מסביב לירושלים. זו היתה הדרך היחידה בה יכלו להגשים את מטרותם.

פרופסור אנדריי דה פריס

"הסרטן יחוסל!"

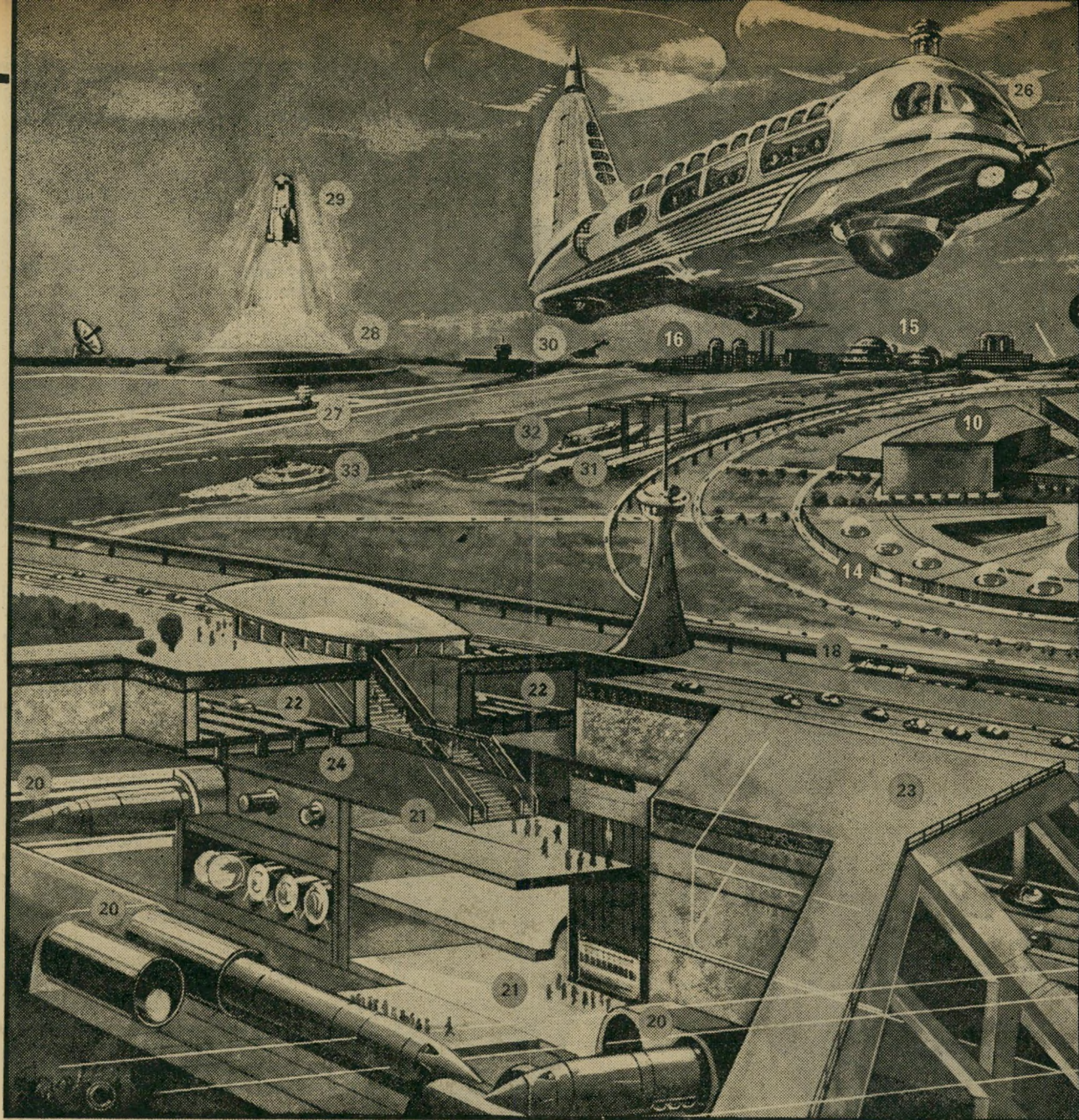
פרופסור אנדריי דה פריס, רקטור האוניברסיטה של תל-אביב, כיהן קודם לכן כדיקן בית-הספר לרפואה של האוניברסיטה סת. לשאלה, שהוצבה לו על-ידי עורכי ספר השנה של העיתונאים, כיצד תיראה הרפואה לקראת שנת 2000, השיב בסקירה מרתקת המכסה את הנקודות המעניינות גם את ה' אורח הרגיל, וגם את הרופאים.

באותה שנה, לפי תחזיתו, כבר ישררו שלום בעולם, ובמזרח הקרוב בפרט. אוכלוסיית ישראל תגיע לארבעה-חמישה מיליון איש, המידבר יושב תוך ניצול ה' פל' מים ואנרגיה אטומית. יהיה קיים קשר עם גופים שממיים, שכבר יהיו מיוש' בים ותושביהם ינהלו פעולות-גומלין עם תושבי כדור-הארץ. המשפחה תמשיך להתק' יים כיחידה חברתית בסיסית. על רקע תנ' אים יסודיים אלה, זה מה שיקרה בשטח ה' רפואה:

מחלות ייעלמו: ימצאו הסיבות, אמצעי-הרפוי ואמצעי-המניעה למחלות מר' בות המסרירות היום את האנושות. כגון: סרטן, טרשת העורקים, לחץ-דם מוגבר, מחלות זיהומיות, מחלות-נפש מסוימות, מחלות תעשייתיות, וסטיות תורשתיות. יפותחו שיטות ואמצעים למניעת מחלות תורשתיות — שיפור הקרקע התורשתית של האנושות — אם על-ידי התאמת בני ה' זוג, אם על-ידי שליטה על תאי המין של הגבר והאשה. קובע הרופסור: "התאמת זוג העומד להתחתן תושג על-ידי בדיקה מקדמת של בניהוג — או של האוכלו' סיה כולה — לגבי סטיות ביוכימיות ואח' רות, תוך ניצול מחשבים אלקטרוניים ה' אוגרים את המידע. למעשה על-ידי יעוק' נשואים ביוכימי — וייתכן גם נפשי — אלקטרוני."

אם נוסף את האפשרות של יצירת אנוש במעבדה — ייווצרו בעיות מוסר אשר טרם התמודדו עימן די הצורך. "כאן מתקבל הרושם שהתפתחותה של התהליכות המוס' רית תפגר אחרי ההתפתחות המדעית, ונ' עמוד בפני הבעיה התמורה שהחברה לא תהיה מוכנה לעכל את האמצעים שהועמדו לרשותה על-ידי הרפואה."

תהיה התקדמות עצומה בתורת-המחש' תביא במידה רבה למניעת מחלות נזירול- גיות ונפשיות מקובלות. אבל המיפנה ה' לרשותה על-ידי הרפואה."

דול יהיה בגילוי ויצירה של חומרים השתתפים בתהליכים הכימיים של המוח הנורמלי. אם כיום כבר מתיימרים שאפשר להשפיע על הוכרוך — ואף להעביר את הזכור מחיה אחת לרעותה על-ידי הזרקת תמציות מוח — אין מניעה שיבודדו מן המוח הכריא החומרים האחראיים ואף יסונן תוך במבטנה. חומרים אלה ינוצלו להבראת חולי-נפש, להבראת מחלות המכונות פסי-כוסמטיות, ואולי להפיכת פסימיסטים ל-אופטימיסטים, ופוליטיקאים-הדיוטות לבקרי אים.

השתלות ותחליפים אלקטרוניים: המאמץ לשיפור הישגי השתלת אבר רים "חיים" בגוף האדם הוא כיום במלוא תנופתו. בעוד שהטכניקה לא תהווה קושי מכריע, לא ייגמר עד אז הוויכוח סביב הבעיה המוסרית.

"בעייה מוסרית זו לא תפריע לפיתוח השתלת אברים מחיות לאדם, אלא אצל אוהדיהיות בלבד. אולם טרם ברור מה תהיה גבולותם של המועמדים להשתלה לחיות עם שתיל מחיה, כגון לב פועם של קוף, אם לא לדבר על לב של חמור או חזיר."

משום כך יש לחזות שהמדענים ישקיעו מאמץ עליון לפיתוח תחליפים "מתים": מכשירים אשר בכוחם למלא תפקידים של האברים החולים. כגון משאבות מלאכותיות בעלות מנגנוני-ויסות להחלפת לבבות, מכשיר רים מכילי-קרום סינתטיים להחלפת כליות, וכו'. השימוש במכשירים מחליפים יעלה על השימוש בשתילים חיים.

כירורגיה: תהיה מהפכה בכירורגיה. בעקבות פיתוח שיטות כירורגיות "סגורות", תוך ניצול מכשירים אשר יאפשרו ניתוחים באברים פנימיים ללא גישה ישירה של המנתח, כמקובל היום. יפותחו מכשירים, אשר לאחר הכנסתם דרך פתחו הגוף הטבעיים או פתחים עשויים קטנים, יבצעו ניתוחים "מכניים", תוך ויסות מן מרחק ועיקוב על-ידי שידור טלוויזיה. דוג: ניתוח קיבה יבוצע על-ידי מכשיר מני תח נבלע, מוסת על-ידי מחשב מתוכנת, מוון אינפורמציה משדה הניתוח הפנימי.

מיינדות: רוב הנשים ילדו בבתי הן או במרכזי-לידה שכונתיים, בעזרת מתקנים אלקטרוניים המאפשרים עיקוב אחרי העובר ותהליכי הלידה, תוך הפעלת קשר עם מחשב מרכזי או מחשב מקומי קטן. רופא יופיע רק אם ייתן אות-אזהרה אלקטרוני.

הרב שמואל אבדור

דת חדשה בישראל!

ב' ין אם נרצה ובין אם לא נרצה, עוגנת שאלתנו בשאלת-היסוד — ול' לא מליצה, בשאלת-החיים — של המדינה הזאת: האם יהיה שלום? אני מעדיף לב' נות על ההנחה שב-1990 כבר ישכון השלום. לוא זכינו — ואני אומר זאת כאדם דתי וכאדם מאמין — יכול היה הגורם הדתי לשמש ראש-גשר לשלום. המיפגש הסביר ב' יותר בינינו והערכים ליד שולחן אחד יכול היה להיות מיפגש בין ראשי הדת היהודית והמוסלמית. אבל אפשרות כזאת כבר איננה אפילו בגדר של חלום. כי לא מצב מנהיגי הדת פה, ולא מעמד מנהיגי הדת בעולם ה' ערבי הוא כזה, שיאפשר להם למלא תפקיד של מנהיגים בכוח המוסר והאמונה.

השלום המדיני, בינינו לבין ארצות ערב, יבוא בלי התערבות הדת. אבל תהיה לו השפעה עקיפה הן על התפתחות החיים ה' דתיים בתוך המדינה, הן על יחסי-הגומלין בין ישראל והתפוצה היהודית.

אין זה סוד שהרבה שאלות וויכוחים ב' ענייני דת ואמונה נידחים מפני "שיש לנו בעיות יותר חשובות", הרצון "לשמור על

אחדות האומה" וכדומה. אבל אם יכון ה' שלום, הרי נתפנה לעסוק בבעיות פנים. ואז תועמד השאלה על סדר-יומנו הציבורי וה' אישי.

השיקולים יהיו מושפעים מרוח המיזרח שתנשוב ברחובותינו ובבתנו. רבים מאותם צעירים, המתרפקים כיום מתוך רגישות נוסטאלגית על העיירה ועל איש חסיד היה ועל כנר על הגג, בניהם — בני העשרים של 1990 — בודאי עשויים למצוא עניין רב בארכיאולוגיה של הליופוליס, בתרבות של בעלבק ובמוסיקה של ביירות. כל עוד סגורים בפנינו קסמי המיזרח וכל עוד אנו עם במצור, מאין יכולת ללכת קדי' מה, הרי בהכרח אנחנו מפנים מבטינו אחור' מה. מתוך התרפקות על עבר שהלאומיות היהודית החילונית רצתה לברוח ממנה. או' תה עיירה שראשוני הסופרים הלאומיים, כמו מנדלה ובאליק, הטילו בה דופי, עש' אוה ללעג ולקלס — מדוע נהפכה חביבה על הדור של 1969? האם לא מפני שהוא נתון בתוך מיסגרת צרה ומתניקה, בתוך אווירה של מועקה ועצב תת-הכרת? כל זה, כלום יהיה לו ערך כאשר המרחב השמי יהיה תפוח לרווחה?

שלא יבינו אותי לא-נכון. אינני אומר אז הדברים מתוך תקווה או בשורה. יש כאן יותר דאגה, חרדה. כי אני יודע שההתרפ' קות הנוכחית על כמה וכמה סימלי-עבר אינה תופעה נורמלית.

הוא הדין לגבי היחסים שבין ישראל וה' תפוצות. אני מרשה לעצמי להרהר בקול. כאשר לא נהיה זקוקים לנדבות של יהודי התפוצות, ולא נצטרך להם שיפגינו למעננו בפתחי הארץ, או יתאספו בבתי-הכנסת כדי להתפלל עלינו שלא ישימדינו — בקיצור, שלא ניתן להם הזדמנות כמו שנתנו להם בששת הימים — מה יק שור אותם אלינו? נצא מתחום "ההתמנות" שלהם, ועלול להיווצר מצב שהם ילכו בדרכם לקראת הת' בוללות גוברת והולכת בתוך החברה העש' רה שבה הם חיים; בעוד שהישראלים ית' קרבו לגויים שהם יושבים בתוכם.

א' ין ספק שתתגבשה קבוצת שמרנית, בישראל ובתפוצות, אבל אלה תהיינה קטנות מבחינה כמותית, שישמרו על איכותן היהודית המסורתית. בני-ברק ומה-שערים יוסיפו להתקיים בכל תנאי. כמו שיוסיפו להתקיים ויליאמסבורג שבניו-יורק וסטאמי פורד-היל שבלונדון. אבל ייעלם כל אותו מחנה-ביניים, המסב כיום על שני השולח' נות, השולחן היהודי והכללי.

אני כשלעצמי פועל כמידת יכולתי, ושואף לראות יצירה חדשה של דת ישראלית מודר' נית. לא רפורמה, שגם היא כבר מיושנת ו' אדוקה במינהגים שגובשו אם לצרכי החברה הגרמנית ואם למען הנוסח האמריקאי. יש בהחלט מקום להתחיל לפעול כבר מעכשיו, שבעוד 21 שנה נוכל לתת לבני העשרים של אותו הדור את יסודותיה של היהדות ה' עתיקה, כשהיא עטופה ומותאמת לאקלים ולהווי של הזמן ושל המקום. יש ביהדות שורשים מוסריים אוניברסאליים, שיעמדו ב' כל תנאי. אבל הם מכוסים באבק הזמן, והצטברו עליהם שכבות זרות ומאובנות. הדרך אל המטרה הזאת עוברת את בית' הכנסת. לא כפי שהוא נראה היום, אלא כפי שהוא צריך להיות: מקום של השראה, של שירה, של התבטאות ושל התפעלות. ואם נצליח לגבש כאן אותה נוסחה של דת יהודית עתיקה בלבוש ישראלי מודרני חדש נוסח 1990, אולי יאחזו בחוט זה גם בני אותו דור בתפוצות.

הפרשן שלמה נקדימון

נשיא-כמו באמריקה!

ב'אדוף אבי גופר, מי שהיה ה' רמטכ"ל שניצח את צבאות ערב בסיבוב

חזה חשוף: האופנה של 1990?

בחירות לשני בתי-המחוקקים של ישראל, הכנסת והסנהדרין — זה בית הלורדים ל' ותיקי האומה ולקניה. אבל מספרם של ה' זקנים בכנסת לא היה קטן מזה שבסנהדרין. בכנסת עצמה היו מיוצגות רק ארבע מפ' לגות: מפלגת "מרכז העבודה", שהשלטון לא נשמש מידיה מאז קום המדינה, שלה 45 צירים בכנסת; מפלגת הימין המאוחדת, שלה 35 צירים; המפלגה הדתית המאוחדת, שלה 26 צירים והמפלגה של ערביי ישראל, שלה 14 נציגים בכנסת — המספר המקסי' מלי של נציגים ערביים שניתן לבחור בהם לפי חוק הבחירות — וזאת על מנת לשמור על צבינה היהודי של המדינה, לפחות ב' כנסת.

למפלגת השלטון אין כמובן עדיין רוב בכנסת, אבל זה לא מפריע לה לשלוט. ה' נשיא חייב לכלול, לפי החוק, אחדים מנציגי האופוזיציה, בתוך ממשלתו. בשם "הליכוד הלאומי" שלא נפסק מאז מלחמת 1967, וזכה הממשלה תמיד לרוב מוחלט בכל ה' הצבעות בכנסת.

יש רק שינוי גדול אחד לעומת מה שהיה בחיים הפוליטיים של ישראל לפני 21 שנים: מספרם הרב של הנשים הפעילות במפלגות ובבתי-המחוקקים.

אבל השליש האמיתי של המדינה נשאר ה' מנגנון המפלגתי של המפלגה השלטת. זהו מיכאניזם בלתי מנוצח. לא חשוב מי מנהל אותו, הוא מנוצח תמיד.

אבי גופר רצה להגיע לשלטון. הוא החליט לעשות זאת בדרך הפשוטה: הוא הסכים לקבל על עצמו את תפקיד המזכיר של מ' גנון המפלגה.

הרביעי והחמישי, שיחרר את הבשן ואת הגלעד, ופתח את תעלת-סואץ לתנועת ספ' נות בינלאומית, עומד לפרוש מן הצבא ול' היכנס לחיים הפוליטיים.

הוא לא היה איש צבא מיקצועי בלבד, אלא גם בעל תודעה פוליטית מפותחת. הוא סיים את לימודיו בפקולטה למדעי-המדינה ובתוקף תפקידו כרמטכ"ל הורשה להשתתף בכל ישיבות הממשלה, אף אלה שלא עסקו ב' נושאים צבאיים.

גיבור המלחמות האחרונות ששמו נערץ בפי כל, התכונן עתה לקרב האזרחי שלו — הקרב להבסת "דור הדינוזאורים", זקנים שדבקו בשלטון מזה 15 שנים ומסרבים ל' מסרו לצעירים מהם.

דינוזאורים אלה לא היו אלא משה דיין, יגאל אלון, מנחם בגין, ליובה אליאב וחב' ריהם, שרובם עברו כבר את גיל ה-70. אבי גופר היה שייך למפלגתם של אלה, מפלגת "מרכז העבודה הלאומי", שנוסדה על-ידי איחוד בין העבודה לגח"ל. אבל הוא רצה להנהיג את האופוזיציה הפנימית במפלגה כדי להזרים דם חדש לשלטון.

הבעיה הייתה שוב: מלחמה על רשימת המועמדים בבחירות. כי שיטת הבחירות השתנתה בישראל. במקום השיטה היחסית שהייתה נהוגה עד סוף שנות ה-70' והשיטה האזורית שהוכנסה בשנות ה-70', הונהגה בשנות ה-80' שיטת הבחירות נוסח אמרי' קה: בחירה ישירה של נשיא המדינה, בעל סמכויות בלתי מוגבלות, המרכיב את הממ' שלה ומפקד על הכוחות המזוינים. רק אחרי שהונהגה שיטת בחירות זו, הגיע משה דיין לשלטון.

יחד עם הבחירות לנשיאות נערכו כמובן

ח"כ מרדכי עופר ברכבל לירושלים

יום העצמאות של שנת 1990 לא יחול בשנת-עשור, כך שלא יתקיים מיצעד של צה"ל, זאת תחזיתו של מנהל מחלקת הכספים של אגד, הממשל: "אבל גם בלי מיצעד יש מספיק כאב-ראש".

וזה מה שיקרה:

המחשב שלנו טען שיש לצפות לתנועה של חמישה מיליון נוסעים בערך. אבל חמישה מיליון נוסעים אינם הופכים כיום את המצב לרציני.

עם 5000 האוטובוסים שאנו מגייסים, עם הרכבלים השונים, עם הרכבות התחתיות העוברות את הערים הגדולות, ובעיקר עם האוטוסטראדות בנות ששת המסלולים, המקשרות בין מרכזי-האוכלוסיה הגדולים לבין מרכזיהם, לא יכולות להיות בעיות. בין 5000 האוטובוסים יש עדיין אינה 700 מהסמית-איינגרגאלים. סתם דגמים של "ישר-אליסבא". בשנות ה-70 נחשבו לחידוש.

נו, באמת! איך אפשר להשוות אותם עם המיפלצות החדישות האלו: 100 מקומות ישיבה, מיוג-אוויר מלא, טלוויזיה, כורסאות של מסס, מנוע טורבינות מופלג על-ידי דלק מוצק ומושק עד כדי רעש של נחירת חתול. קפיצים, מונעי-זעזועים, ומערכת היגוי — עד כי דרוש בור של חצי מטר על מנת להרגיש זעזוע כלשהו.

מתלאיב לירושלים וחזרה אפשר להעביר תוך שעה 20 אלף נוסעים. הרמבל — בוער הצעצוע החדש שלנו — הרכבל. הרכבל הזה נראה, כשהציעו אותו ב-1970 ומשהו, כיצור דמיוני המרוץ של איזה מהגן דס מסורף. אבל לא-טילאט זה התגבש לי משנה ממש. אחרי שגמרנו להקים את הרכבל לחרמון, אמרנו שאם לשם אפשר, אז לירושלים בטח.

ב. תליאביב עשינו אף יד אחת עם דן. סוף שנות ה-70 הבינו סוף-סוף שמצב התחבורה בתל-אביב לא יכול להימשך כשיהיה מוכרחים היו לנקוט צעדים דרסטיים. אז הוקם התאגיד — אגד, דן, משרד התיחבור והרשויות המקומיות. בנינו ביחד שני דברים: רכבל מגני התערוכה ועד לי מוגרבי, עם תחנות בצפון ומרכז תל-אביב — ורכבת תחתית. התחתית עוברת מתחת תקנה דרך ית-גן ותל-אביב לחולון.

עכשיו אי-אפשר להכיר את העיר. רק חוליה-גנה נוסעים בתוך תל-אביב במכוניות פרטיות ורצים לחפש מקומות חנייה. על-פי הסקר האחרון נוסעים 95% מאותי המדינה בתחבורה ציבורית. ולמה לא? אין דרכים של נהיגה ולא צריך לחפש חנייה או לקבל ד"חות. אין תור בתחבורה ציבורית, כי לא מוכרים כרטיסים. השירות הוא ממלכתי וי משלמים עבורו בדיוק כמו מס-הכנסה. תחבורה ציבורית מובילך למחנה-הפער. אין עצירות ופקקים, כי אין הצטלבויות. כל הצמתים בנויים בשיטת פרפר. בדרכים ש' כאלו, עם כלים שכאלה, המהירות הממוצעת היא 120 קמ"ש, וכשאתה מגיע, אתה יורד מתוך האוטובוס לתוך תחתית ומתחתית לרכבל.

בקיצור, הסעת חמישה מיליוני נוסעים ביום העצמאות, מי לתל-אביב, מי לירושלים, מי לחרמון ומי לאילת, ואפילו לעיר הנופש של המדינות הערביות, היתה רק בעיה של לוח זמנים טוב. וגם זו לא היתה בעיה — המחשב פלט תוך שניות מי ומה נוסע לאן, ומפקח-התנועה רק חתום על הראויות, ב' מכשירי הקשר, אל כל נהג ונהג.

אני באמת לא יודע מה אנחנו צריכים עכשיו את העסק הזה שמציעה ארקיע. מי צריך את זה בכלל? אבל, כמו שאמרנו תמיד, אנחנו מוכנים להיכנס לכל עסק ש' נושא תחבורה ציבורית. נבדוק גם את ה' אידרופלנים, מאילת לשארם-אלי-שיך.

צוערת בצערת, "שועלי שמשון" ליד האנדרטה ללוחמי נגבה
התייחדות פשוטה

בשלוש; ישראל אינה רוצה בשלום, מפני שהיא רוצה להחזיק בשטחים הכבושים. אף הדוברים הישראליים הודו כי מסע המלך השיג הצלחה עצומה, וכי נוצרה דעת-קהל אשר יהודי ארצות-הברית חוש' שים עתה לקום נגדה.

כיתור, "אדיפתח" עוד יותר משמער-תית היתה הפעולה השיטתית בצד ה' סובייטי-ערבי.

ממשלת עיראק הודיעה לאירגון השיחרור הפלסטיני שלא תרשה עוד שום פעולה של אירגוני-החבלה הפלסטיניים ב' שטחה, אלא תוך תיאום מוקדם עם שירותי הביטחון שלה. נאסר על הפלסטינים לאסוף כספים, לבוא במגע עם קבוצות מדיניות. אותה שעה הקימה עיראק אירגון מתחרה משלה, חזית השיחרור הערבית. המטרה הברורה: להעביר לאירגון פיקטיבי זה את הכספים והתמיכה שניתנו עד כה בעיראק לאירגונים הפלסטיניים.

ממשלת סעודיה הודיעה על תמיכתה באירגון-חבלה פיקטיבי חדש, ש' בראשו עומד להלכה המופתי הירושלמי לשעבר, חג' אמין אל-חוסייני. המטרה ה' ברורה: למנוע תמיכה מן האירגונים ה' פלסטיניים האמיתיים.

בטאון סובייטי חשוב, סוביי-טסקיה רוסיה, פירסם מאמר שמתח ביקור רת חריפה על אל-פתח. הוא גינה לא רק את שיטות אל-פתח, אלא גם את מטרות המוצהרות: חיסול ישראל והקמת מדינה פלסטינית בכל הארץ, שבה יחיו יהודים וערבים, כביכול, במשותף.

קבע הבטאון הסובייטי: חיסול מדינת-ישראל אינו מעשי. אי-אפשר להחזיר את לגלג ההיסטוריה אחורה. היהודים והער' בים אינם יכולים להיות במדינה אחת.

בכך חוזר הבטאון הסובייטי במדויק על העמדה הסובייטית משנת 1947, כשהצביעה ב'רית-המועצות בעד חלוקת הארץ.

חיסול המתחשלים? המטרה של ההתקפה הסובייטית החדשה היתה ברורה לגמרי: להרתיע את אל-פתח מלהתנגד להס' דר המדיני של ארבע המעצמות, ולהכשיר את הקרקע לחיסול אירגוני-החבלה בידי גמאל עבד-א-נאצר והמלך חוסיין.

פעולת-כיתור זו לא היתה מפתיעה. לפני כמה חודשים כבר ניבא יאסיר עראפאת, מנהיג אל-פתח, בשיחה עם אריק רולה, כי בבוא היום יסכים המימסד הערבי להסדר מדיני עם ישראל, וכי ינסה אז לחסל אותו ואת אנשיו באופן גופני. כי הסדר לא יהיה בין ישראל והפלסטינים, כפי שחול-מים עליו כמה מאנשי אירגוני-החבלה (ראה הלון), אלא בין ישראל והמימסד הנאטי-פלסטיני.

נגד, נגד, נגד. מול התפתחות זו, מהי מדיניות ישראל? האם תומכת ישראל במימסד הערבי נגד הפלסטינים, או בפלסטינים נגד המימסד הערבי ויוזמת המעצמות? השבוע גילתה גולדה מאיר את עמדת ממשלתה: נגד הכל. היא מתנגדת בחריפות ליוזמת ארבע-המעצמות, והיא מתנגדת ב' אותה חריפות לדעיין הקמתה של מדינה פלסטינית חדשה. שתכרות שלום עם ישר' אל.

שאינה הראשונה. לפני כמה חודשים מתח קומניסט, בטאון רעיוני סובייטי, ביקורת דומה על אל-פתח, אך בלשון מתור' נה יותר.

העיתונות העולמית הבליטה דווקא את ההתנגדות השנייה.

רעיות

כה אומר

סארטר

ערב מלחמת ששת-הימים התייצב ז'אן-פול סארטר באורח חדי-משמעי לימין ישר' אל, הכריז שאין להשלים עם השמדתה. מה הוא חושב עתה, כעבור שנתיים?

הדבר נתגלה בראיון שהעניק הפילוסוף הממושקף לכתבת-שמהלני איטלקי. בניגוד לכל שאר דבריו של סארטר על ישראל, לא הועתק ראיון זה בעל המימסד — מסי' בות מובנות. אמר סארטר:

על עמדת ישראל: "אני מבין את ישראל כיום היטב... אני מבין אפילו את ההפרות של הימין הישראלי. אני מצט' ער עליהן מעומק ליבי, אך הצלחתי קצת להבין איך אנשים אלה הגיעו לידי יאוש כזה — יאוש הקשור בגאווה על נצחונותיהם, אך שאינו אלא יאוש."

על כניעת ישראל: "כלכלת ישראל אינה בנוייה לפי צורך פונקציונלי בלבד. היא היתה צריכה להיות מרוכזת כל-כולה במיוחד התיכון. אך למעשה חצייה כלכלה של ארץ בלתי-מפותחת, וחצייה כלכלה של ארץ מפותחת."

על מצב הפלסטינים: "זהו מצב בלתי-נסבל באופן מוחלט."

על מפ"ם: "יש להכיר בעובדה כי בישראל השמאל הוא קטן, קטן מאוד... למרבה הצער, אין (לשמאל במפ"ם) כוח כלשהו. השמאל במפ"ם יש לו מישקל, אבל הוא בכל זאת מיעוט במפ"ם."

על ערביי ישראל: "אל תשכח כי הערבים בישראל הם אורחים ממדרגה שנייה."

על עבד-א-נאצר: "תמצית מדיניותו היתה תמיד להיות קיצוני במילים, אך לחתור למשא-ומתן. להכרעה בדרכים דיפלומטיות."

על מלחמת ששת-הימים: "זאת היתה מלכודת שלתוכה נפלו גם ה' ערבים וגם הישראלים... עמדת שני ה' אימפריאליזמים (האמריקאי והסובייטי) ב' פרשה זו היתה פוליטית."

על הציונות: "בשבילי, הציונות מתה. אני שואל לעתים קרובות (את אנשי השמאל במפ"ם) מדוע אתם ציונים?... עלינו להכיר בזכותה של ישראל, כמדינה ריבונית, לקבל את כל היהודים הרוצים לעלות אליה. אך אל לה לישראל לנהל מדיניות ציונית פעילה מחוץ לגבולותיה."

על הצ"ר: "עלינו לומר: אדם ש' הוא ציוני, אינו שמאלי... העמדה הטובה ביותר (בשביל ישראל) היא להכריז כי הציונות שאינה מסכימים להם עוד, שהציו' נות גמורה. היא גם אינה יעילה עוד."

על הפתרון: "הזכות המלאה של החברה הפלסטינית להגיע ליידי ריבונות שתוכר על-ידי ישראל, ופינוי כל השטחים שנכבשו על-ידי הישראלים, אם כי בוודאי יש צורך בתיקוני-גבול מסוימים..."

רואה מדוע להכניס לעניין נימוקים פטריי-טיים ודתיים. אני יודע כלל מדוע צריכה ישראל להחזיק בירושלים. מדוע לא להפוך את ירושלים לאזור ניטראלי לחלוטין?... אך כל זה צריך להיות קשור בהכרה מוחלטת בריבונותה של ישראל."

במדינה

המימסר

על גג

המאזליאום

בימי שלטונו של סטאלין, כשכל ענייני הצמרת הסובייטית התנהלו בסודיות כמנסה, היתה רק דרך אחת לדעת מי נמנה בכל עת עם בניחוסו של הרוזן, מי חוסל ומי הורחק.

פעם בשנה, באחד במאי, היתה הצמרת הסובייטית כולה עומדת על גג המאזליאום של לנין, מקבלת את מיצער הצבא האדום. סטאלין היה עומד בתוך — ושאר חברי הצמרת היו ערוכים משני צדדיו, בסדר מדויק, לפי דירוגם באותו רגע. הדבר גרם בכל פעם לדיווחים נרגשים בעיתוני העולם המערבי.

בישראל אין מאזליאום, אבל יש דרך אחרת לקבוע מי ומי שייך בכל עת למימסר. ההזדמנות ניתנת בהתקרב יוסי'העצמאות, כאשר מתפרסמת רשימת הנואמים בכמות ההסברה של הממשלה. נכללים בה כל אישיר הציבור השותפים, לדעת השר ישראל גלילי, לעמדה העקרונית של ממשלת-ישראל.

השבוע פורסמה שוב הרשימה. הפעם היא כוללת את כל המפלגות מן המרכז החופשי מימין ומקיי משמאל. בצד חברי-הכנסת מכל הקואליציה, מופיעים כמסבירים מטעם הממשלה חברי-הכנסת שמואל תמיר, אלי-עזר שוסטק ושמואל מיקוניס, והדר' משה סנה.

יחסים מרחביים

„אל-פתח“

רוצה

לנהל מו"מ

העיתונאי האוג פון-קנהיים כתב בשבוע עון הגרמני האחראי (והאוהד את ישראל) די צייט „הזמן“ כתבה שהיתה דומה לכתבותיהם של עשרות עיתונאים אחרים שביקרו במחנות אל-פתח.

הוא שמע את סיפוריהם של לוחמים, שטענו כי אחרי שנתפסו, עונו בבתי-סוהר ישראליים.

הוא הקשיב להרצאה מפי „אתמל“, דובר אל-פתח. בעמאן, שהכרין באוזניו כי „המאבק הוא בראש וראשונה מלחמה של פלסטינים. סוף-סוף, אחרי מלחמת ששת הימים, גילינו את עצמנו. אנו מרגישים כי אנחנו פלסטינים, בני אומה מוגדרת ביותר, שמולדתה הוא ממערב לירדן.“

הוא התרשם מן „הגברים הצעירים, ה'בוטחים בעצמם, במדים הירוקים-כחית, של לוחמי-ההגנה הפלסטינים, אותם פוגשים בכל מקום.“ צבא אל-פתח מונה, לדבריהם, 15 אלף איש.

הוא פגש את מנהיגי אל-פתח, קבע כי „אין הם עושים רושם של דמויות היתר-ליות, אשר חיילי ישראל צריכים רק ל'למד אותם לברות. הם למדו משגיאותיהם בעבר.“

הוא ביקר בכראמה ההרוסה, ביום השנה ל'ניצחון הגדול' של אל-פתח על צה"ל, שבו „חיסלו אנשי אל-פתח את האגדה בדבר הקרבים מוגי-העלב שאינם מסוגלים לעמוד מול פני הישראלים.“

הוא קבע שאם רוצים „החילוי של דין“ לשים קץ לאל-פתח, יהיה עליהם לכבוש ולהציף את כל עברי-הירדן. כי „בירדן נראה אל-פתח בכל מקום. הם הגורם הבולט ביותר ברחובות ובהרים. הם עומדים מ'אחורי המוכס בגבול ומסתכלים בדרכון התייר.“

„שותף לדיונים.“ אולם המיוחד ב'תבחו של העיתונאי הגרמני היה טמון בסיפור המסיים. הוא טייל ברחובות עמאן בחברת איש אל-פתח. כעבור כמה ימים, שעה ששהה בדמשק, ניתקל שוב באיש זה ברחוב. החבלן אמר לו, בחיוך: „אנחנו צצים בכל מקום ונעלמים בכל מקום.“ ואז הוסיף החבלן פסוק רבי-משמעות: „אתה תחיה ותראה את זה: יבוא יום וה' ישראלים ישבו עימנו, הטוריסטים, ליד שולחן אחד. אנחנו נביא אותם לכך בעזרת פצצות. הם יצטרכו לכבד אותנו, הפלסטינים, כמו שהיאיטיקונג זכה בסוף בכבוד במעמד של שותף לדיונים.“

דוגמנית ישראלית הפכו

והרפתקנים מכל העולם. החברה האמ' ריקאית הרעבה להימורים, העדיפה אותו על פני לאס'וואגאס. כיום, כשאי ההימורים נמצא בשיא תהי' לתו ופירסומו, היה צורך לבחור לו גם מלכה בלתי ירשמית, שתעודד את תנועת התיירות לאי, ותוכיח כי מלבד הימורים אפשר למצוא בו גם חתיכות משגעות.

ליד שולחן הרולטה של אי בהאמה הגדול, לשם נוהרים לאחרונה המיליונרים

מלכה

יוס אחרי הלידה אחת בלבד אחרי ש מוקפת פרחים, סוכריות ענק ומתנות, וכשהיא זוהרת נשארה חתיכה, בגלל הלידה היא הפסידה ספקיד ב

בתיה

בתיה במעון המלכים פורט, העיר הראשית של אי בהאמה הגדול, בו מתרכזים כל בתי-ההימורים הנוצצים של הברז באחד הקאזינוס המפוארים של האי.

האי של גראנד בהאמה, הוא אולי המכוער שב-700 איי בהאמה, קבוצת האיים הסזורה באוקיאנוס האטלנטי בין חוף מלורידה בארצות-הברית, לבין קובה והאיטי. אולם יש לו יתרון אחד גדול: הוא הקרוב ביותר לחוף מיאמי מכל אי בהאמה. עובדה זו התגלתה לאנשי עסקים אמ' ריקאיים רק לפני חמש שנים. הם עטו אז על האי השטוח, חסר כל אוצרות הטבע ודל האוכלוסייה, הפכו אותו תוך זמן קצר למונסט-קרלו של האוקיאנוס האטלנטי. טי, תוך חמש שנים נבנו באי עשרות בתי-מלון ענקיים, המכילים אלפי חדרים. סוחר בו נמל ספורט גדול, ובעיקר נבנו בו בתי הימורים, מהגדולים בעולם. כתוצאה מכך החל אי בהאמה הגדול לחזק את מקומה של לאס'וואגאס כמרכז השעשועים של היבשת האמריקאית.

חתיכות

משגעות

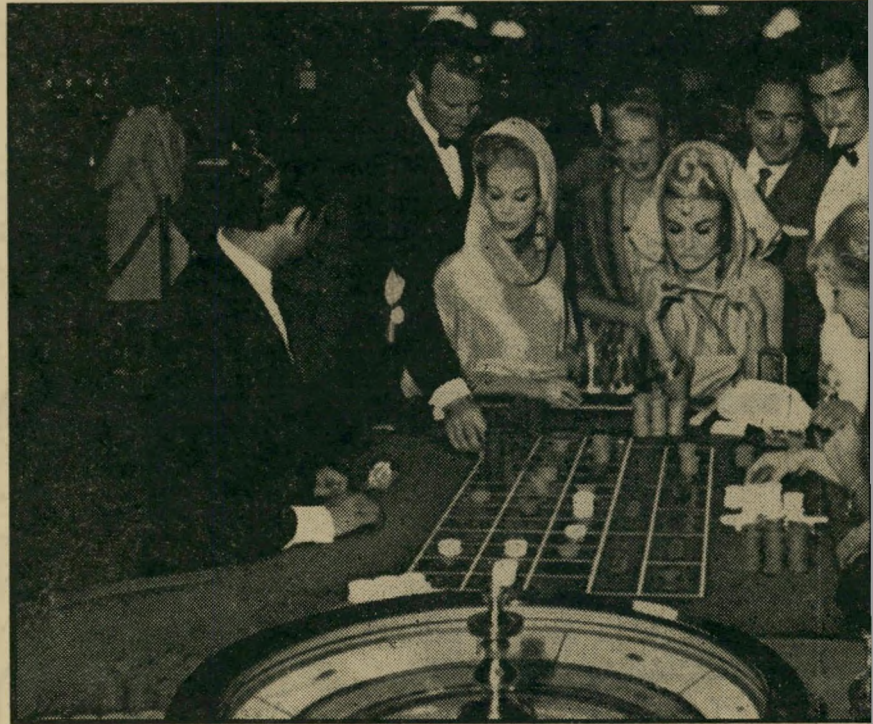
קירבתו לחוף הצפוני-מזרחי של ארץ-צות-הברית, ואפשרויות הפיתוח הבלתי-מוגבלות שבו, משכו אליו משקיעי הון

מלכת מרכז השעשועים של ארצות-הברית

העינוגים היקרים שלו, מופצות עתה ב־מיליוני עותקים בכל רחבי ארצות-הברית. אלא שבתייה נשארה מלכה אלמונית. ספק אם מישור מחבורת המיליונרים ה־אמריקאיים או כנופיות המאפיה, שהפכו את האי לביתם השני, יודע כי מלכת ה־בהאמה אינה אלא נערה ישראלית. כיום היא בת 27. לפני עשר שנים בדיוק

ל והמלכה נבחרה. היתה זו לא אחרת מאשר בתייה צבי, הדוגמנית הישראלית, מי שהיתה סגנית מלכת־בת המחזה המוסיקלי אין להצליח בעסקים מבלי בתיאטרון גודיק, לפני ארבע שנים. ומתגוררת מזה מספר שנים בארצות-הברית, הפכה החיה של אי־בהאמה הגדול. תמונותיה, כשהיא בבריכות השחייה של האי, כשהיא משחקת יומורים המפוארים שלו, וכשהיא מבילה בכל בתי-

תוך חמש שנים הפך האי למוקד משיכה לחברה הגבוהה של צפון־מזרח ארצות-הברית, כיוון שבתייה הימורים שלו קרובים אליהם מאשר אלה של לאס־ווגאס, שהיו לפני כן מקום נהירתם של המיליונרים בארצות-הברית.

בהאמה

מלכותית החדשה. לפני שמונה חודשים, נטשה בתייה באופן זמני את כס מלכותה כדי ללדת ילד בבית־החולים הרייני ב־ניו־יורק.

ילד שווה
מיליון

יֶדְתוֹ שֶׁל סְקַאטִי בֶּנֶט בֶּרֶצְבִּי, בְּנֵה שֶׁל בְּתִיָּה, מְנַעַה מִמֶּנָּה הוֹפֵעַת כּוֹכֶבֶת בֶּסֶרֶט הַיִּשְׂרָאֵלִי תַעֲלָת בִּלְאוֹמִילָן. אִפְרִים קִישּׁוֹן רָצָה דַּחֲקָא אֶת בְּתִיָּה לְתַפְקִיד הַמוֹכִירָה הַחֲתִיכָה בְּסִירְטוֹ. שׁוֹתֵפִיו הָאֻמְרִיקָאִים שֶׁל קִישּׁוֹן הִתְקַשְּׁרוּ עִימָהּ, וְהִצִּיעוּ לָהּ לָטוֹס לֶאֱרֶץ כְּדֵי לִשְׁחֹק בֶּסֶרֶט. בְּשֶׁל הַלִּידָה, נָאֵל־צָה בְּתִיָּה לְדַחוּת אֶת הַהֲצָעָה, וְאִכְיָבָה פֹּה זָכְתָה בְּתַפְקִיד בְּמִקּוּמָהּ.

„אין דבר“, אמרה בתייה השבוע, „אני לקחתי ממנה בזמנו את התפקיד הראשי באין להצליח בעסקים, אחרי שהיא כבר קיבלה אותו, מגיע לה שתיקח משהו ממני. אין לי שום סיבה להצטער שהפסדתי את התפקיד. כי אם לילד של ברברה סטרייט־סנו קוראים בשם ילד המיליון, בגלל מיליון הדולאר שהפסידה כשילדה אותו, מדוע יהיה הילד שלי מקופח?“

היה זה העולם הזה שגילה את בתייה, או נערה יפואית צנועה שעלתה עם משפחתה מרומניה. היא השתתפה בתחרות מלכת־המים לשנת 1959, זכתה בה לתואר הסג־נית השנייה, כשהסגנית הראשונה היתה אז יפהפיה ישראלית אחרת, שאף היא הת־פרסמה אחר־כך בארצות-הברית: עליוה גור.

אפשרויות
בלתי-מוגבלות

בְּאוֹחֵר יוֹתֵר נִישָׂאָה בְּתִיָּה לִיצְרָן נִקְנִי בְּנִיטְיוֹן לְמִצּוֹא שֵׁם אֶת עֲתִידָהּ כְּדוֹגְמָנִית. „אין סיכויים ליפהפיה בישראל“, אמרה או בתייה, „המקסימום שאני יכולה להשיג בארץ זה להיות כוכבנית ולהרוג יתושים בִּסִּירְטִי פִּירְסוּמָת. בְּאֻמְרִיקָה יֵשׁ אִפְשָׁרוּתִים בְּלִת־מוֹגְבָלוֹת לְבַחְרוֹת יְפוֹת.“

זה לקח לה קצת זמן, אבל היא עשתה זאת: כיום מוכרת דמותה של בתייה, כמל־כתייהשעשועים של בהאמה בכל רחבי אר־צות-הברית.

בתייה עצמה אינה מתרגשת מדמותה ה־

נצור לבית בר־צבי סקאטי בנט בר־צבי, בנה בן שמונה החודשים של בתייה בנייקס. כשהיא תח בתייה בחודש החמישי להריונה עדיין עשתה צילומי פירסומת בבייקיני לטלוויזיה האמריקאית, מבלי שאיש מבין הצלמים ירגיש כי היא בהריון.

הצטלמה בתייה יום לדה את בנה, כשהיא נוכחה שלמרות הלידה רט תעלת בלאומילר.

תשקיף

השר כרמל

יחזור לעיתונות

קיימת מחשבה בצמרת המערך, כי אחרי הבחירות הבאות לכנסת לא ימשיך שרת החבורה משה כרמל לכהן בממשלה.

במיקרה זה, נלקחת בחשבון האפשרות שכרמל, שהיה בעבר עורכו של "למרחב", יתמנה עורך ראשי של שני הביטאונים הפועליים, "דבר" ו"למרחב".

שערוריית-כספים

במפלגת העבודה

בקרוב תתפוצץ שערוריית הקשורה בניהול עבודה ובחלוקת-כספים בתוך צמרת המנגנון של מפלגת העבודה. מדובר באי-חד מבעלי התפקידים המרכזיים, שהעניק לעצמו ולירידיו ביצוע עבודה צדדית בשי-כיל המפלגה, ואישר לצורך זה תקציב של אלפי לירות.

סופה

של מק"י

קרוב לוודאי כי בבחירות הקרובות לא יופיע עוד השם מק"י.

מנוי וגמור עם ד"ר סנה וחבריו לשנות את שם המפלגה, להשמיט מתוכה את המילה "קומוניסטית" ולתת לה שם פחות מפורש, כגון "מפלגת השמאל". בכך מקרה סנה להשכיח את עבר המפלגה ועברו הפרטי, למשך בחרים השונאים את הקומוניזם ואת ברית-המועצות.

מטרה ארוכת-טווח יותר: להחשיך את המפלגה בעיני הציבור הרחב כשותפת אפשרית בקואליציה הממשלתית אחרי הבחירות, ואולי אף כמצטרפת למערך או למפלגת-העבודה.

לצורך זה התאמה מק"י את עמדותיה לעמדות הליכוד הלאומי, והן זהות עתה עם עמדות הימין במפ"ם. שינוי השם יחייב שינוי בחוק מימון הבחירות, בו מופיעה מק"י בשמה.

חילופים בפיקוד הבכיר

של משטרת תל-אביב

עם החלפתו של מפקד משטרת מחוז ת"א, חלו גם מיספר שינויים בפיקוד הבכיר של משטרת המחוז.

האיש שזכה ברהביליטציה מואה, הוא סגן-ניצב משה מלחי, אשר שימש בזמנו ראש המדור המרכזי לכיול, אחרי פריי שמו של סנ"ץ שלום ירקוני, מנאמני עמוס בן-גוריון. לאחר הילוקי-דעות חריפים עם מפקד המחוז, ניצב יעקב קנה, נאלץ מלחי לפרוש מתפקידו, ושירת במשך ארבע שנים כמדריך בכית הספר לקצינים בכ"י רים של המשטרה, תחת פיקוחו של ניצב יהודה פראג. עם התמנותו של פראג לראי שות המחוז, הוחזר גם מלחי לשירות מיבי צע"י. הוא ישמש מפקד הנפה הדרומית של משטרת ת"א.

המפקד הקודם של הנפה הדרומית — סנ"ץ חיים פלסר — יקבל לידיו את הענף לתפקידים מיוחדים

של מחוז ת"א. תפקיד אליו הוכשר, כפי הנראה, במ-שך שירותו בן השנתיים בחבש.

המפקד הנוכחי של הענף לתפקידים מיוחדים, רפ"ק דויד לוי, הושאל למוסד ממלכתי, לשירות בחו"ל, בתפקיד ביטחוני בעל חשיבות עליונה.

האיש שלא הוחלף הוא סנ"ץ אריה איבצן, מפקד הנפה הצפונית, הלוחם לחיסול חיי-הלילה של תל-אביב.

מפ"ם נגד

"שלום וביטחון"

עם התקרב הבחירות החליטה מפ"ם לרוקן מתוכנה את "התנועה למען שלום וביטחון", שכמה מחבריה משתתפים בה.

מפ"ם חוששת כי תנועה זו, המורכבת מאקדמאים ואנשי-רוח המתנגדים לסיפוח, עלולה להופיע בבחירות ככוח עצמאי, כי מחאה על הסיפוחים המתון של צמרת מפ"ם.

ההבדלים התחילו להתגלות בסימפוזיון שנערך על-ידי כתבי-העת המפ"מי ניו אוסלוק, בשיתוף עם התנועה.

השכוע סירב עסקן מפ"ם, לטיף דורי,

נבחרת ומהכדורגל בכלל, אם ההתאחדות תעניש אותו על מישחק השבת נגד הפועל חיפה.

מישחק הגביע בין מכבי נתניה והפועל חיפה הופ"סק בדקה ה-15 אחרי הוצאתו של שפיגלר מהמישחק על-ידי השופט הנדורק. שפיגלר כינה את השופט "מוקיון" בעיקבות שיפוטו המזוה.

"שערוריית השיפוט במישחקי הכדורגל בארץ עוברת כל גבול", הצהיר שפיגלר ואיים כי אם תחליט ההתאחדות להענישו ישקול פרישה מחיי הכדורגל.

חששות להאמרת

מחירי הקרקעות בערים

חוגי הקבלנים חוששים מפני האמרת מחירי הקרקעות בערים הגדולות כמו ב-ש-נות השיא בבנייה — 1964-1965 — לאור מחסור בקרקע פנויה, ולאור עיסקות ש-נקשרו באחרונה, הגבוהות בכ-20 אחוז מהמחירים ששררו עד לזמן האחרון.

חוגים אלה טוענים, כי רק מכירת קרקעות המדינה, כפי שהציע שר הפיתוח והתיירות, משה קול, תכלום את האמרת המחירים. אם לא יעשה כך, עלולים מחירי הדיירות לעלות בכ-30 אחוז.

4000 טלפונים

ציבוריים

יותקנו

ברחבי הארץ

בשבועות הקרובים יוחל ב-התקנתם של כ-4000 טלפונים ציבוריים חדשים בכל הארץ.

חלק ניכר מן הטלפונים מיועדים לקיבוצים, מושי-בים וישובים קטנים אחי-רים, שלחצו במשך זמן רב על משרד הדואר ל-התקין טלפונים ציבוריים במקומותיהם.

הקמת

רידינג ד'

לא תושלם

במועד

בעיקבות הפיגור בן השנה ו-רבע שחל בהקמת רידינג ד',

ההולכת ומוקמת ליד תחנת הכוח הקיימת מעבר לירקון, צפוי פיגור נוסף, שימנע, כנראה, את השלמת התחנה במועד שנקבע בקיץ 1970.

הפיגור נוצר בעיקר בשל קשיים שגרי-רמת הקמת הארובה. קושי נוסף שייחוצר בשלב מאוחר יותר, בגלל הגבלת המיטען הניתן לפריקה בנמלי ישראל לכ-150 טון, ימנע הבאת חלקים מסויימים בשלמותם.

הפיגור בהפעלת תחנת-הכוח עלול לגרום למחסור בכוח חשמלי, מאחר ותפקיתה המתוכננת — כ-430 אלף קילוואט — דרושה כבר עכשיו לאספקה שוטפת.

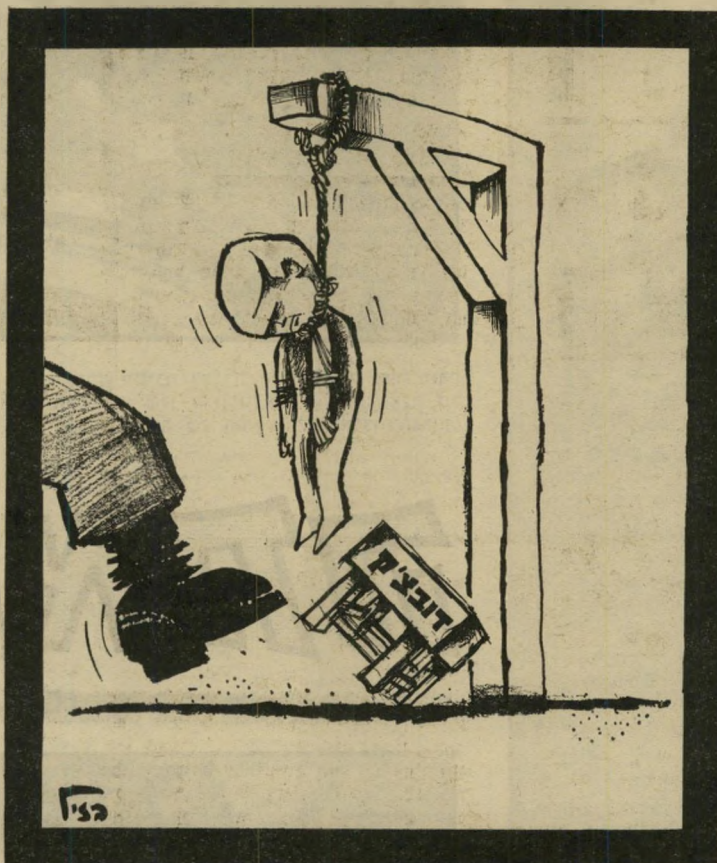
תעשיינים נמנעים

להוזיל מחירים

עם הפעלת מדיניות החשיפה ביצעו תעשיינים שורת פעולות ייעול, שבעיקבותיהן נתאפשרה הוזלת מחי-ריהם של מוצרי-תעשייה רבים.

אלא שההוזלה לא התבטאה במחיר ל-יצרן, והנחלים ממנה היו הקימעונאים.

התעשיינים טוענים כי הוזלת המחירים לצרכן לא תביא לתחרות קלה יותר עם מוצרי היבוא, שהם מושכים יותר את עיני הקונה הישראלי, אלא להיפך: לעי-תים רבות חוששים צרכנים לרכוש מוצר זול כפחדם מטיב גרוע.

למסור למוזכרה החדשה של התנועה את הניירות ורשימת-החברים של התנועה, שהיו בידיו.

מעילה

במילוה קליטה?

במשרד-האוצר נערכת עתה חקירה בעיקבות חשד של מעילה בסכום של 70 אלף ל"י, במחלקת מילואה הקליטה.

החקירה החלה אחרי שהתברר שאחד מתיקי המילואה נעלם, והאגרות שהיו בו הוכנסו למחזור שלא עלידיו בעליהם הי-חוקיים. החשד נפל על אחד מעובדי האד-צרי, שלאחרונה קנה דירה ויצא לטייל לחו"ל.

מוטלה שפיגלר

שוקל פרישה

מרדכי ("מוטלה") שפיגלר, כדורגלן מכבי נתניה והנבחרת הלאומית, הודיע כי הוא עלול לפרוש מה-

במדינה

הסברה

נגד

האמת העירומה

האם כדאי להראות לעולם את האמת העירומה על ישראל?
בהחלט כן, סבר יו הפנר, העורך היהודי של ירחון העירום רב-התפוצה, פלייבוי. לכן פנה לממשלה, הציע לה לשגר לארץ צוות מיוחד של צלמי-עירום מעולים, כדי שיצלמו את יפהפיות ישראל, תצלומים אלה היו צריכים להתפרסם בגיליון פלייבוי לקראת יום-העצמאות הישראלי.

לא ברור אם בקשה זו הגיעה לוועדת השרים לענייני הסברה, או אם הוכרע על-ידי השר ישראל גלילי או השר אבא אבן. ברור רק זאת: בקשת פלייבוי נדחתה.

גם בגליון החודש מופיעות, על כן, נע-רות עירומות ללא ציונות, והאמת על ישראל מופיעה בכתיבת אחרים, המעדיפים אותה בלבד חילות צה"ל.

דת

במה מאמין

בן-גוריון?

רבי אברהם ישעיהו (סיימון) דולגין ודוד בן-גוריון נפגשו לראשונה רק השבוע, בצירוף של הזמן בשדה-בוקר. אבל מזה שנים אחדות ניהלו השניים ירכוש בכתב. הרב האורתודוקסי מלוס אנג'לס טען, כי בלי הקפדה על כללי ההלכה — אין יהדות. בן-גוריון השיב שקיומה של ישראל הוא ערובה מספקת לקיום היהדות.

באחד ממכתביו האחרונים, הזמין בן-גוריון את הרב בעל הזקנוקן השחור לבוא לשדה-בוקר, ולסיים את החיכוך פנים-אל-פנים.

השבוע ירד הרב דרומה, כשהוא מוקף באשתו, בתו, צלם-עיתונות ירושלמי וכתב פנים אל פנים אברהם בן-מלך. תוכן הדין, שנמשך למעלה מארבע שעות, הוק'לט, והלקים ממנו התפרסמו בשבועון הדין, גרמו לסערה בין קוראיו.

עד כדי כך שקע בן-גוריון בלהט הדין, שמכירו הפרטי היה צריך לקרוא לו פעמים-שלוש: "בן-גוריון, האוכל מר-כן". או: "בן-גוריון, אולי תשכב לנחת".

רק אז ביקש הזקן סליחה מאורחו, פרש לחדר הסמוך וחזר כעבור דקות בלבד כשיהוא עודנו לועס. הוא הסביר כי הוא סועד ארוחת-צהרים סמלית רק לזכרה של פולה, שעמדה על כך שהוא לא יוותר על ארוחה זו.

"עבר בי זרם..." בן-גוריון פתח באני מאמין שלו: "...אני לא בטוח אם משה הוא שכתב עין תחת עין. אבל אני מאמין במשה. אני מאמין ביציאת מצרים. זה לא בדוי... שהוא היה קיים, שהוא היה זה שיצר את היהדות — בכך אין לי ספק. לפני משה היו עברים. בארץ-ישראל היו עברים גם בשעה שבני-ישראל גלו ורעבו במצרים. רק משפחה אחת של העב-רים ירדה למצרים. ועם אלה שיצאו ממצ-

פעילי מע"ן בנגב מתכננים מרד נגד מרכז המפלגה

עיר גדולה אחת בארץ בראשותו של לא אשכנזי?
בין נשמע לביגיי ואלהיו ואני הועמד בראש רשימת מסא"י לראשות העיר. עתה, שש שנים אחרי התפטרותו בלחץ בן-גוריון, חזר בין לעמדת כוח מפלגתית-פוליטית. או למ הוא אינו מתכוון להשתמש בה לצרכיו האישיים, כדי לקדם את הקאריירה שלו. הוא החליט להתייצב בראש מאבק להשגת ייצוג הולם לאנשי הנגב בכל מוסדות הממשל.

אנחנו תובעים שיתוף מלא של תושבי הנגב לא רק בחובות האזרחיות אלא גם בזכויות, טוען בין, האומר: "גם הנגב הוא מדינת-ישראל".

בין הכין כבר תוכנית הסתערות בת חמישה סעיפים, שאת הגשתם הוא עומד לתבוע עוד לפני הבחירות הקרובות:

- הכרה על הכנות תוכנית-אב כלכלית, פוליטית, חברתית ותיעושית לנגב.
- הפיכת הנגב לזירת הקליטה המרכזית של המדינה.
- הפיכת הנגב למחוז מיוחד של המדינה כמו שאר המחוזות.
- שיתוף מלא של נציגי הנגב בהנהלה ובמנהלה הפוליטית הארצית של העבודה, על-ידי נציגות מחוזית כולל בהנהלת כל המפעלים הכלכליים והציבוריים של המדינה וההסתדרות.

(לא ייתכן) אמר בין, "שמתוך כאלף חברי ההנהלות של המפעלים הכלכליים במדינה, יהיו רק שמונה מאנשי הנגב וש-בכנסת יהיו רק שני נציגי הנגב!".

● הפיכת הנגב למחוז פוליטי במפלגה. העוקץ טמון כמובן בסעיף האחרון. "בנגב מתגוררים 10% מתושבי המדינה, טוען בין, "אנו חייבים להיות מיוצגים באותו אחוז בכל מוסדות המפלגה ובכנסת. חיפה מקבלת 20% מהנציגות במפלגה וב-כנסת. לנו מגיע בדיוק החצי ממה שמגיע לחיפה. אנו דורשים, ונעמוד על דרישה זו בכל תוקף, שיתנו לנו את עשרת האחוזים שלנו".

אלה המכירים את בין ואת תכונותיו, טוענים כי יש להתחייב בחומרה לאזהרותיו. דרישת הדרום לייצוג הולם, מבטאת את תחילת המלחמה של תושבי הדרום נגד אלה המתמירים להיות נציגיהם בצפון.

י"ר מאיר בין
האשכנזים חוזרים

הדרום נגד הצפון

להתפטר. ראש עיריית באר-שבע חייב להיות ספרדי. בבאר-שבע חייבים האשכנזים זים לוותר. תראה: קרינצי הוא אשכנזי. אבא חושי — אשכנזי, איש-שלום — אשכנזי. נמיר — אשכנזי. מדוע שלא תהיה

למפלגת העבודה ולמוכריה סינחס ספיר, מצפות צרות צרורות לפני ה-בחירות. אולם לא רק משה דיין או חברי רפ"י לשעבר מכינים לו בעיות. בימים ה-אחרונים הונף נס המרד במחוז הדרום וה-נגב של המפלגה. הדרום התארגן ועומד לצאת למלחמה נגד הצפון.

הכל התחיל כאשר ב-17 לחודש מרץ ה-שנה נבחר יושב-ראש חדש למועצת מפ'י לגת העבודה במחוז הנגב, הכוללת 131 חברים, המייצגים 11 סניפים של המפלגה במ-באר-שבע והסביבה דרומה. האיש שנבחר היה דמות בלתי בולטת על המפה המפלגתית והפוליטית של המדינה. אולם בחירתו בי-שה מהפכה.

היה זה המנהלס מאיר בין, אחת הדמויות הסגופות בדרום, הקשור לנגב מזה שנים רבות. מאיר בין הוא האיש שעל שמו נקראת תעלת בין המפורסמת, אותה תוכנית לתעלה מאשדוד לאילת, שתמש כאלטרנטיבה לתעלת סואץ.

כבר ב-1940 החל מאיר בין להסתובב בנגב בתפקידים מיוחדים מטעם הפלמ"ח וה-הגנה. מאז 1950 הוא תושב קבע בבאר-שבע, שם כיהן במשך 18 שנים רצופות כמנהל המחוז של הסוכנות היהודית, ה-ממונה על הקמתן של כל נקודות ההתייש-בות בדרום. במשך חמש שנים, בין 1954 ל-1959, היה בין ראש-העיר באר-שבע וב-15 השנים האחרונות כיהן במשך ארבע קרנציות כמוזכר מפא"י בדרום.

★ ★ ★

האשכנזים חייבים לוותר

בשעתו ראו בו הכל כראש-העיר ה-מיועד של באר-שבע. "בשנת 1953, סיפר בין, "אמר לי דוד בן-גוריון שלא ייתכן שאיש מרכזי בנגב כמוני, עם עבר ביטחוני כשלי, לא יהיה חבר מפא"י. הוא נדהם לשמוע ממני שאינני חבר המפלגה ודרש ממני בתוקף שאצטרף למפא"י ואך-בל על עצמי את תפקיד מוזכר המפלגה בבאר-שבע".

כל המועצות הנבחרות של מפא"י בבאר-שבע הועדו בשנים הבאות את מאיר בין לראשות-העיר. אך ביוני 1963, קרא לו דוד בן-גוריון אליו לשדה-בוקר והסביר לו. מספר בין: "ביגיי אמר לי: בין, אתה חייב

ידעתי מה עלי לעשות, והדבר קרה כפי שראיתי".

"אינני שונא ערבים" עמדתו ה-יסודית של הרבני מלוס אנג'לס היתה, כי אי-אפשר לבסס את היהדות על התנ"ך. "את התנ"ך הענקנו לעולם. עלינו לשאול את עצמנו מה עוד עלינו לתת".

בן-גוריון: "ודאי שעלינו עוד לתת ל-גויים. וכי מה? להאמין שישו הוא אלוהים? שהאלוהים שכב עם אמו? ביקרתי ביפאן וראיתי שם אנשים הגויים. אז מה, עלינו להיות בודהיסטים?"

ועוד על הנצרות: "אני מכיר את ה-אוואנגליון. יש בו הרבה שטויות! ועל המוסר הנוצרי להושיט את הלחי השנייה למכה: "זה מוסר אידיאליסטי".

שוב חזר בן-גוריון אל התנ"ך: "אני חייב להגיד שבתנ"ך יש גם דברים לא טובים. מה שצויה שמואל לשאול המלך לעשות בעמ-לק הוא אחד מהם. אני מתגאה בכך!".

דולגין: "מעולם לא הבנתי פרשה זאת של מחיית עמלק. רק עכשיו אני מבין אותה".

בן-גוריון: "אני מבין כוונתך, אבל אינני שונא ערבים".

כמירת-לחי מאבין. בן-גוריון: "ת-דוה למדינת-ישראל הולך עתה ונוצר דבר שהיהודים מתגאים בו. ביקרתי את היהדות באמריקה פעמים רבות. היהדות השתנתה, אבל הם עדיין יהודים. אלמלא המדינה אני מסופק אם הרוב היה נשאר ביהדותו. ה-מדינה היא הכוח המחזיק את היהדות. את הרבי מסאטמר לא, הוא שונא את המדינה, ויש כאלה גם בארץ. ישעיהו לייבוויץ שונא את העם-היהודי, מפני שהעם-היהודי אינו כמוהו.

בעוד שכוחה של המדינה הולך וחזק, הולך ונחלש כוחה של האמונה. יהודים רבים שאינם מאמינים הולכים לבית-הכנסת, אבל לא מכיוון שהם מאמינים. בארץ אני לא הולך לבית-הכנסת. בחו"ל אני כן הולך לבית-הכנסת. בישראל אני פוגש יהודים בכל מקום, לא רק בבית-הכנסת.

רים כרת משה ברית בהר סיני. אני מאמין בכך. הברית בחורב אינה בדוהת".

דולגין: "מי כרת את הברית?"

ביגיי השיב: "משה רבנו". אבל הוא מיהר להבהיר — בצטטו שיחות עם הפסי-קאים נילס בוהר ואלברט איינשטיין — ש-הוא מאמין בקיומו של כוח עליון. "אינני יכול להעלות על הדעת שהעולם כולו הוא רק חומר. יש לי בת שעוסקת בביולוגיה, והתקרבתי דרכה לנושא זה. קראתי על עניין המות, וככל שאני קורא יותר אני מבין פחות.

...אני מסכים שיש התגלות באדם, אבל אני לא מסכים שהאלוהים הוא מתג-לה באדם... אני מאמין שיש אנשים י-ה זכו בהתגלות. אצלי היה דבר כזה. היתה בעייה קשה והתחבטתי בה, ופתאום עבר בי זרם בכל הגוף וראיתי לפני דבר ברור.

דולגין: "לבית-כנסת הולכים בשביל אלו-קים!"

בן-גוריון: האם אלוהים יושב בבית-הכנסת? אני מוצא אותו בכל מקום.

"על היהודים בגולה להבין שבלעדיהם המדינה לא תוכל להתקיים. אני מקבל כל יהודי-ישר, האוהב את עמי-ישראל. אני לא רוצה להוציא מהכלל את הרבי מסאטמר. אינני בטוח שנכדיו לא יתפקרו. היכרתי בפלונסק יהודי שכאשר נודע לו על קיום אספה ציונית בשבת, החביא את בגדיו של הבן כדי שערום לא יוכל ללכת לאסיפה. כאשר עלה הבן לארץ-ישראל, קרע אביו קריעה. בדרכו לארץ-ישראל עבר הבן בין חורש, שם גרתי באותם ימים והוא בא אלי לחדרי, מייד כאשר ראה אותי קרא אלי בהתרגשות. כשפניו אדומות, ובאיניג למ-רות שדיברנו רק עברית: "דוד ביינג מיר קולבאס" (דוד תן לי ערבי). הוא רצה להשתחרר מן העבדות. כשהוכרתי לו זאת לאחר שנים, אמר לי שאיננו זוכר."

השיחה הגיעה גם אל הנקודה, שאותה מעלה בן-גוריון לאחרונה בכל הזדמנות: שבישראל חייב להתפתח עם-סגולה. העיר דולגין: "מצוה-התורה הן שעושים את עם-ישראל לעם סגולה."

בן-גוריון: "אני לא חושב כך. הפעם הראשונה בחיי שקיבלתי סטירת-לחי היתה בפלונסק, כשחדלתי להניח תפילין. אני סטר לי למרות שהיה אדם חופשי, ולמרות שעם בואו לארץ חדל להניח תפילין. למ-צוות היה פעם תפקיד, אבל לא עכשיו."

ועל נושא אקטואלי יותר: "בגלל הרב-נים של היום עוד נבטל את חוקי האישות. רק בגלל הרב מימון, שהיה שרי-הדתות, ראיתי צורך לחוקק חוק נשואין דתיים. אבל הרבנים שלנו מנצלים זאת, והם גור-מים להשגת הדת."

החיכוך הסתיים — אבל לא חם. השניים נפרדו באוויר מצב בו נפגשו: בלי לשכנע איש את רעהו, על מהותה של היהדות.

בן-גוריון עם הרב דולגין ומשמחתו
סטירת-לחי מאבא בגלל תפילין

במדינה

מפלגות

העיקר להתפקד

סעיפי הסכם המעורר בין מפ"ם לבין מפלגת העבודה כוללים סעיף האומר כי המעורר מבוסס על המשך עצמאותם הרעיונית והאירגונית של שתי השותפות. השבוע נראה כי סעיף זה הופר, ודווקא במושבים.

מכתב, הנושא את הכותרת: מפלגת הפוע"ל לים המאוחדת, המרכז, מדור המושבים, בחתימתו של החבר דן וישניצר, שהגיע לחברי מפ"ם במושבים, מכיל תלונה על הפרת ההסכם.

"נמסר לנו כי פעילי מפלגת העבודה במושבים, המבצעים את מפקד החברים של מפלגתם, פונים גם אל חברינו." מה שמרגיז את החבר וישניצר הוא ניסיון ההטייה של פוקדי העבודה:

"כאשר מצביעים להם על הזהות האמיתית של המפקד, משיבים הפוקדים כי בין כה וכה לא יעבור זמן רב ונתאחד... כידוע מבוסס המעורר על המשך עצמאותם הרעיונית והאירגונית של מפלגת העבודה הישראלית ומפלגת הפועלים המאוחדת. כל ניסיון לטשטש עצמאות זו — מקורו או בטעות או ברצון להטעות."

לכן פונה וישניצר בסוף מכתבו, לכל חברי תנועתו במושבים, ומבקש מהם לא להתפקד במיסגרת מפקד החברים של מפלגת העבודה.

ואם יש כאלה שכבר הוטעו והתפקדו, הם נתבעים לבטל את חתימתם."

תולדות

עקבות מן העבר

רוחו של חיים ארלוזורוב אינה מוצאת לה ננוח. 36 שנים אחרי שנרצח מי שהיה מנהל המחלקה המדינית של הסוכנות, ביירות אקדח על חוף ימה של תל-אביב, מוסיפה תעלומת הירצחו להסעיר את הרוחות. שלושה רביוניסטים הואשמו בזמנו כי רצח ארלוזורוב: אברהם סטבסקי, צבי רוזנבלט ואבא אחימאירי. סטבסקי אף נמצא אשם ברצח ונידון למוות. אולם הוא זוכה אחרי שבבית-המשפט לעירעורים התברר כי הגשמים הערביים העידו עדות שקר במשפט. הוכח כי הראו להם את נעלי הנאשמים לפני שיצאו לבדוק את עיקבות המתנקשים. השבוע, זמן רב אחרי שמרבית גיבורי הפרשה כבר הסתלקו מהעולם, התגלה אחד מאותם עדי שקר ערביים. היה זה גשש המשטרה הבריטית לשעבר, איברהים אבו רוגאייג (60), המתגורר באחד משבטי ה' בדואים בדרום.

הקציין הראה נעליים. כיוון שהתגלית זה זרתות של האיש, שהמשטרה הבריטית פירסמה בעיתונות לפני 25 שנה כאילו נהרג, יצא אליו בנו של אבא אחימאירי, יוסף אחימאירי. בפניו, ובפני כתב היומון היום, עמנואל דודאי, חזר איברהים אבו רוגאייג ואישר את סיפור סיכרוק העדות: "קראו לנו לחוף הים לזהות עקבות." סיפר, "לא מצאנו כלום פרט לעקבות של השוטרים ואנשים רבים אחרים. חזרנו לי משטרה ואמרנו שלא מצאנו כלום. הקצינים אמרו לנו שאינם שבעי-רצון. קציין אחד קרא לי לחדר, הראה לי זוג נעליים ואמר לי: אלה הם הנעליים של הרוצח, הסתכל בהם היטב, הבנתי מייד מה רוצים ממני ובמסדר הזהוי שנערך למחרת זיהיתי את הנעליים בלי קושי."

איברהים אברורוגאייב גילה את שם הקציין שביקש ממנו להעיד את עדות-השקר נגד סטבסקי וחבריו: בכור שיטריה, מי שהיה עד למותו שר-המשטרה בממשלת-ישראל.

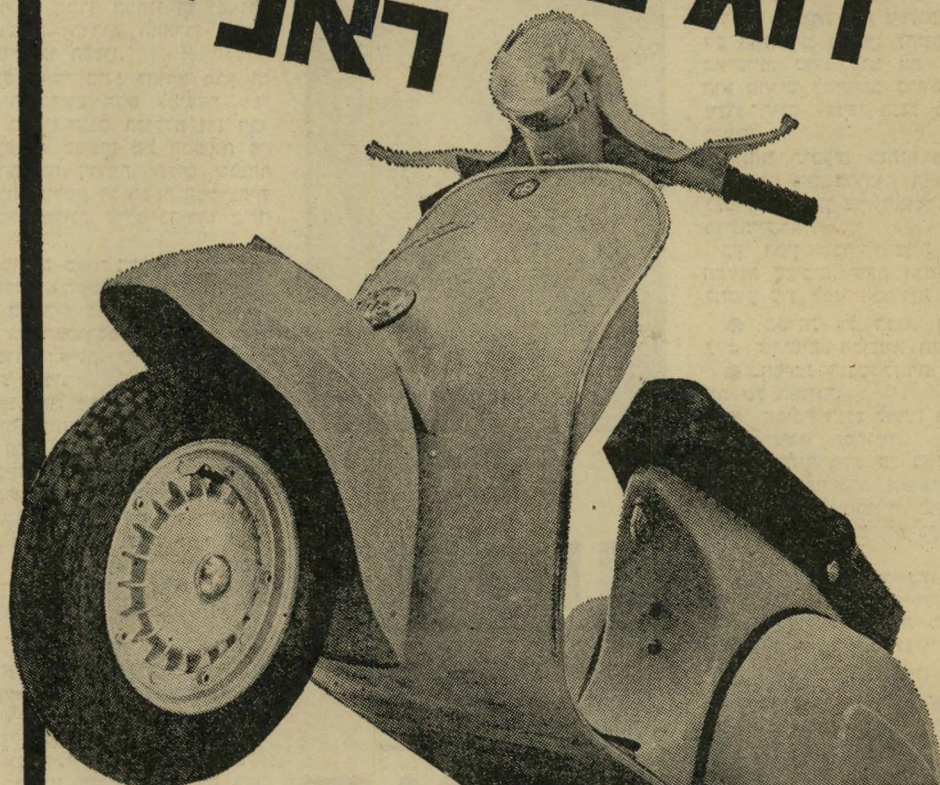
ארץ-ישראל

שלדים

פליטים

למרגלות החרמון, בין הכפר הדרוזי מג'יל למצודת הצלבנים קלעת איג"מ רוד, שכן הכפר המוסלמי גובעת איזית. במלחמת ששת-הימים נהרס הכפר כליל. לוחמי צה"ל שהגיעו לכפר, מצאו אותו ריק (המשך בעמוד 28)

הגישו! וספה ראלי

VESPA «Rally»

נוצמה • יובי • תאוצה • בטיחות

PIAGGIO

למכירה בתנאים נוחים בכל סוכנויות "וספה".
הסוכנים הראשיים לישראל:
"עופר" — חברה לרכב בע"מ
תל-אביב, רחוב הסדנה 6, טלפון: 821865

הנהלת חשבונות

למוד במכון

לבית

בעזרת ספרי

לבית

★ קורס בוקר מזורז סוג 1

★ קורסי ערב סוג 1, 2, 3

★ קורסים למדופלמים

הפתיחה ב"8.5.69

תל-אביב, רחוב סמולנסקין 7,
מסנת בן-יהודה 90.

רמת-גן, שדרות הילד 21, על-יד
קולנוע "אורדע".

30
שניות

במודעת "הבלו ג'ינס" המתפר-
סמת בעמוד 36 נשמט שם האמר-
גנים. "הבלו ג'ינס" הובאו אר-
צה ע"י דני בן-אב וסוכנות אמנים.

30
שניות

ש. צמח מציג:

אליל הנוער העולמי

גבעתיים	18.4
ק' ביאליק	19.4
סביון	20.4
יד לבנים	22.4
עפולה	23.4
אשקלון	23.4

כרטיסים: במשרדים

המשטרה קבעה: הוא התאבד! האב זעק: הוא נרצח!

שנתיים אחרי המוות קבע בית המשפט:

תעלומה!

קורבן זאב נחושתן

גילוייו של השעון שהובא לידיעת המשטרה ופרקליטות המדינה, שיכנע את פרקליט המדינה להחזיר את הפרשה לחקירה.

★ ★ ★

לפני בית המשפט העיר הילד שמו עון אקראי מאשתאול. הוא סיפר כי יום אחד כשהלך בשדה בין סיבובי הר טוב למשטרה בית-שמש, התכופף כדי ל"הרים קופסת טיגריים ליד צינור מים והבי חין בשעון בתוך הצינור. הוא לקח אותו. למחרת, כשהראה את השעון בבית-הספר, חטף אותו ממנו ילד אחר. העניין הובא לידיעת מנהל בית-הספר, שמסר את השעון למשטרה. השעון היה בידי המשטרה עוד לפני שנמצאה גופתו של נחושתן. כשהתגלתה הגופה, והתברר כי חסר ממנה שעון מיוחד במינו, היה אותו שעון בידי אותה משטרה שעסקה בחקירת מותו של נחושתן — משטרת בית-שמש.

עוד יותר מזה: כאשר פירסם האב מודעות בהן הוא מבקש עדויות על השעון,

לוגית נקבע כי "אין אפשרות לקבוע בדיוק מה היא סיבת המוות", הודרה הי משטרה להכריז על התאבדות.

● הסתבר כי בגופתו של זאב לא נמצאו כל סימנים כי בלע חומר מרעיל.

● התגלה כי המשטרה לא מצאה כל מכשיר התאבדות. המיסמך היחיד עליו הסתמכה היתה הודעה מטעם האוניברסיטה, כי זאב נכשל בבחינות של מועד א' במיקצוע צדדי: גיאוגרפיה אנושית. הודעה זו נמצאה ליד הגחיה, כשהיא מוכתמת בצואה, ונראה כי הנרצח השתמש בה לפני מותו כנייר טואלט.

המשטרה לא שמה לב כי תאריך ההרדעה הוא מיושן, וכי בינתיים כבר עבר זאב את אותה בחינה במועד ב' בהצלחה.

★ ★ ★

למרות מימצאים אלה התעקשה המשטרה, בראשותו של הפקד דוד מרכוס, ראש לישכת החקירות במשטרת נפת ירושלים, לטעון כי זאב התאבד.

אם לא ברעל, טענה המשטרה, הוא כנראה שרף את עצמו. כשהוכיחו לה שלא נמצאו סימנים לשריפת הגופה, וסימני השריפה בכור הם שאריות של מדורה ישנה, מצאה המשטרה גירסה חדשה: הוא חנק את עצמו.

הוריו של נחושתן לא יכלו להביא הר כחות אחרות והשוטט החוקר קבע כי אין

בשעה שנותרה מודעה זו:

פרס

פרס יוקדם לכל מי שימציא ידיעה, אשר יביא לגילויי תעלומת מותו הנחקר של הסטודנט זאב נחושתן ז"ל שנקברו נעלה עם צאנו מביתו בתל-אביב ביום א', 23.10.66, יום התחלת טבח השואה באוניברסיטת ת"א, ב-10 בבוקר ושבוטחו נמצאה כעבור לפעול מחשבים, מבנה, 31.12.66, בתוך בור, ע"י בביש דר-סוב (בית-ספר), מול הכניסה לכפר נוחס.

פרסים על המצאה: סטודנט, בן 19, יפה תואר, גובה 1.80 מ., בעל שער מסורק כלפי מעלה, עיניים בצבע ירוק כחול, סנח גבוה עם זקל, קטנה מדי שאל, אין נשי, לבח חולצה לבנה דקה בצבע לבן עם שריונים קצרים, מכנסי סרילין בצבע כהה, נעלים שחורות ארוכות. בידו החזיק חיק שחור קטן. דיבר עברית, אנגלית ורשית. מפקד האסכנזיה, מסורתי. ענף שנינו יד ישר מוצבת בחיך "פיסון", פסודל בלתי פסודל בארץ.

עם פניא הנופה, השעון נערך מעל ידו של המנוח.

תיאור השעון: יוהר גדול ועבה מסעני יד המקבילים; צבעו - זהב ומחזור לרצועת יד מסתם לבנה; אוטומטי; על לוח השעון מופיעים סמול של כ-20/חשבות בעולם כך שהשעון מראה בצה וקונה אחד את השעה בכל אותן השנים. הספרים המראים את השעה אלגנטי-חורפים על לבי מסגרת המסך שחור לזכוכית השעון (סמכס הלוח המראה את השעה ביותר השנים הגדולות בעולם).

קבלת ידיעות על מקום המצוא של השעון עלולה להביא בעקבותיה לגילויים של תעלומת המנוח.

כל אדם, המפגל לעזור, מבקש לפנות להורים הנכונים לפי הסוגות: יעקב נחושתן, תל-אביב 55394 רח' בן-יהודה 13, סל. 55394

היה השעון בידי המשטרה

היה השעון בידי המשטרה, כאבידה שבעליה לא נמצאו. המשטרה החזירה אותו לילדים. השעון נמצא כשחוליות רצועת המכתח שלו שבורות. נראה היה כי הוא הורד ב"כות מידו של נחושתן. אולם עתה, שני תיים אחרי המוות, קשה היה לקבוע אם הורד מידו לפני או אחרי המוות.

הוא לא יכול היה לשמש מפתח בתע' לומת מותו של זאב נחושתן, אולם הוא הוביל את שופט השלום הירושלמי מאיר מידון למסקנה מחודשת, הנוגדת את טע' נת המשטרה כי היתה כאן התאבדות. "עניין המחת הוא עדיין בגדר תעלומה", ציין השופט. "למרות שהאפשרות שהמחת נגרם על-ידי פשע היא רחוקה, היא לא בלתי אפשרית באורח אבסולוטי". עתה נוספה אל תעלומת מותו של נחושתן גם תעלומת טיפולה המזור של משטרת-ישראל בפרשה.

להסיק מסקנות ברורות לגבי סיבת המוות, אך אינו יכול לשנות את סברתה של הי משטרה כי המדובר בהתאבדות.

אולם האב, יעקב נחושתן, בתי-ידי ואיש אצ"ל לשעבר, לא היה מוכן להשלים עם הרעיון כי בנו אומנם התאבד, היתה לו נקודת אחיזה נוספת לפיענוח.

כשהתגלתה גופתו של זאב הסתבר כי חסר השעון שעל ידו. היתה זה ששון מיר' חד במינו, שרק שבעה כמוהו נמצאים ב"עולם: ששון עליו רשומים שמות ערי העולם הגדולות, וניתן באמצעותו לברר מה היא השעה בכל אחת מערים אלה. כיוון שהשעון נעלם, הסיק האב שמצוי' אתו עשויה להוביל לפיענוח התעלומה. ואומנם כעבור זמן קצר התגלה השעון. מנהל בית-ספר בפרוודור ירושלים הודיע לאב כי השעון נמצא אצל אחד מתלמידיו, שמצא אותו בשדה.

אוניברסיטת תל-אביב, נעלם יום אחד, בש' נת 1966, מבית הוריו בתל-אביב.

כשחלפו הימים ולא הגיעה שום ידיעה מואב, הסיפו הוריו 2500 כרוזים ברחבי הארץ עם תמונתו ותוארו. הם לא ידעו כי בנם מוטל מת, בתוך בור, ליד העיירה בית-שמש שבחרי ירושלים.

רועת-צאן הבחינה בגחיה שהיתה מוט' לת בתוך בור בעומק של 2 מטר, ליד סיבוב הרטוב, במרחק של עשרות מטרים מתחנת-המשטרה של בית-שמש.

כבר באותו יום בשעה אחת בצהריים, הודיעה המשטרה לאב השכול, יעקב נחוש' תן, על מצאתה הגופה. כמה דקות אחר כך כבר ראה האב בכותרות עיתוני הערב ידיעה כי "זאב נחושתן התאבד".

זה לא יכול להיות! זעק האב, "זאב לא התאבד! רצחו אותו!" האב ידע כי לבנו לא היתה כל סיבה להתאבד. יתר על-כן: זאב היה בחור דתי, שומר מיצתה, המתפלל שלוש פעמים ביום ומניח תפילין מדי יום. אמונתו הדתית העמוקה, היה האב משוכנע, לא היתה מאפשרת לו אפילו הרגורם על התאבדות.

אבל המשטרה התעקשה: זאב נחושתן התאבד. היו לה כמה הוכחות להצדקת טענתה: ליד הבור נמצאה פחית של חומר הרברה מרעיל, לינדול. בתוך הבור עצמו נמצאו סימני שריפה. סביב צמחיה של הגחיה נמצאה כרוכה חולצה. מלבד זאת, טענה המשטרה, נמצא בכור אף מכתב של המתאבד, בו הוא מסביר את סיבת ההתאבדות — כשלון בבחינות באוניברסיטה.

למרות מימצאים ברורים אלה, פנו הוריו של זאב לעורך-הדין דב שלנסקי, הגישו באמצעותו בקשה לבית-המשפט ב"ירושלים, בה תבעו לחקור את סיבות מור' תו של זאב נחושתן. כתוצאה מכך נאלצה המשטרה לפתוח את חקירה. ואז נתגלו פרטים מדהימים. הסתבר כי למרות שבבדיקה פאתר

הוא סיפור המטיל כתם כבד במשטרה. הוא מחשיד כמה משוריה וקציניה ב"רשלנות, אי-מיקצועיות, זלזול בתפקידם וחוסר-ישע אישי ומיקצועי. אולם חמורה יותר מעצם תכונות אלה, שנתגלו במספר אנשי משטרה, היא העובדה שדברים מסוג זה שהתרחשו בספרו זה עלולים להתחולל במשטרת-ישראל, מבלי שהדבר יהיה איכפת לאיש.

הסיפור עצמו הוא טרגדיה אישית מוע' זעת שצורת טיפולה של המשטרה בה ה"ר סיפה לה מימדים טראגיים נוספים.

איש נמצא הרוב בשדה. רועת-צאן מגלה את גחיתו, הנמצאת כבר במצב של ריק' בון, בכור. המשטרה מוזעקת למקום וע"ר רכת חקירה שיגרתית. המסקנות מוסקות במהירות ובשיטתיות: התאבדות.

כאשר נמסרת סיבת המוות למשפחתו של הקורבן, היא מסרבת להאמין. לא רק משום שלאיש לא היתה כל סיבה להתאבד, אלא מפני שמספר מימצאים עובדיים סותרים בעלי כל הסבר של התאבדות. ברגע זה מתפקדה של המשטרה הוא לפתוח מחודש את התיק ולערוך חקירה, שתברר ביתר יסודיות את נסיבות מותו של האיש. אבל משטרת-ישראל דבקה ב"גירסתה הראשונה בקנאות קיצונית.

ומה שחמור מכל — התנהגותם זו של השוטרים והקצינים אינה נובעת מאינטרס אישי או ציבורי כלשהו. אין להם שום קשר עם הקורבן או משפחתו.

פשוט, נוח היה להם לדבוק בטענת ה"תאבדות ולסגור את התיק מאשר לפתוח בחקירה מסועפת ומטרידה.

★ ★ ★

עד שבא השבוע שופט שלום ירושלמי וטפח על פני המשטרה: "ת'תכנה אפשרות" יות אחרות באשר לסיבת המוות... לאור זאת אני קובע שעניין מטירתו של נחושתן הוא בגדר תעלומה שטרם פוענחה."

זאב נחושתן, סטודנט לכלכלה בן 19 ב'

ביום הראשון השבוע ביקר שרהביטחון משה רייך, בלחית קצינים בכירים בי צה"ל, ליד הכותל המערבי. הוא בא לשם בגלל תחביבו: ארכיאולוגיה. הוא סיר ביקור ליד החפירות הארכיאולוגיות ש בקירבת הכותל. פתאום החלו להישמע צע קות: "יחי משה! עיניים שלי משה!" הקרי אות נשמעו מפיה של אשה מבוגרת, ממוצא בוכרי, הקהל שהתאסף סביבה, התעניין לפשר ההתרגשות: "מדוע את אוהדת כל כך את שרהביטחון?" שאלו. השיבה האשה בתמיחה: "איזה ביטחון שמיטחון? אני מדבר רת על הנכד שלי. אתם לא רואים? הרתיים הלבשו לו תפילין ליד הכותל. יחי משה שלי!"

● השבוע הוכיח הרמטכ"ל, רב-אלוף חיים בר-לב, כי הוא איש צבא בכל רמ"ח איבריו. היה זה בעיתון העיתונאים שנערך באולם קולנוע תל-אביב. בעיתון, ש אורגן על-ידי אגודת העיתונאים, מרכז ה הסברה שבמשרד ראש-הממשלה ועיריית תל-אביב, השתתף, מלבד הרמטכ"ל, גם ראש עיריית תל-אביב, יהושע רבינוביץ' ה- כניסה היתה חיונה, ומרוב קהל, הבלאגן היה גדול. מחוסר מקומות ישיבה נאלצו רבים לעמוד. ואז הוכיח בר-לב תושייה: "ערב טוב, במיוחד לאלה שאין להם מקומות ישי בה. אבל, אם אינני טועה, יש פה שלושה מקומות פנויים, ואפשר לשבת", אמר, בהצ ביצו לעבר אחת השורות הראשונות. משה ראה בר-לב כי אחד מהעומדים במעבר מה סס, הוסיף בתוקף: "אדוני, לשבת — וזהו!"

הקהל קיבל את התקופות הצבאית של ה רמטכ"ל בתשואות. ● בדבריו הדגיש בר לב כי מאז שנת 1948 לא יזמו המצרים כל התקפה על יעד או כוח ישראלי. "אינני יודע מה עשה פרעה, אבל בתקופה המודרנית כל מה שהם עשו היו מיספר זעום של התקפות על יישובים חסרי-מגן כימעט, כש יחסי-הכוחות היו עצומים לטובתם." ● בהמשך הערב הזמין המנחה, אלימלך רב, את ראש-עיריית תל-אביב, יהושע רבינוביץ' לבמה. "אני מזמין את ראש-העיר ה צעיר ביותר במדינה!", הכריז. ובעוד רבינוביץ', בן 57, מתרומם ממקומו, מיהר רם להוסיף: "הצעיר ביותר לפחות מבחינת הוותק בתפקיד." "לא נכון", צעק מישהו באולם. "רבינוביץ' ראש-עירייה בפועל כבר

סילבי קשת וציצה מנוסי מסיבות קוקטייל

שנתיים, וחוזר מזה ראש-עיריית חיפה, משה פלימן, שבא במקומו של חושי המנות, צעיר ממנו בוותק!

האש

של

קול

שניהם חברים חשובים באותה מפלגה מפלגת העבודה. אחד שר, השני ראש-עיריית שרת-התחבורה משה כרמל, וראש-עיריית באר-שבע אליהו נאוויל. השבוע תקף אחד מהם את חברו בתרופות רבה. היה זה בבמת-עצמאות שנערכה בבאר-שבע. אליהו נאוויל האשים את משרד התחבורה, שברמל עומד בראשו, כי הוא מפגר אחרי משרד ממשלה אחרים בבסיס הנגב. "הפעולה ה אחרונה של משרד התחבורה בבאר-שבע נעשתה לפני 15 שנה, כאשר הרכבת באה לנגב. באר-שבע זקוקה להרבה יותר כדי שתמלא את שליחותה!" כרמל החזיר, ובה גיע תורו לנאוויל, ניסה להחזיר למארחו: "לא הייתי בטוח שהמזמזם החגיגי הזה הוא המקום המתאים לדברי נאוויל!" אמר בכעס. ● השבוע התברר שגם שרה-פיתוח-והתיירות משה קול, היה לפחות פעם אחד

קי, מייסד חברת אמפא. הבן: עודד גרין דצקי, ממנהלי אותה חברה. הם לקחו את ריכבם הפרטי והשתתפו אישית במיב צע ההסעה המסורתי של אמפא-אמקור סיכום המיבצע: הסעת 3000 חיילים. ● סוף-סוף הוא חזר אלינו. בלי אשה, אך עם מכונית. הזמר בני ברמן כמובן.

עודד מרץ

מדוע מנצחים הישראלים במלחמותיהם את הערבים? מדוע בכלל שקעה התרבות ה ערבית במאות השנים האחרונות? על כך יש הרבה תיאוריות. אך משכנעת במיוחד התיאוריה שהושי מעה השבוע, במסיבה דיפלומטית על-ידי האלוף עזר וייצמן, ראש אג"ם.

— לדעתו, זה הכל עניין של ריבוי נשים.

אם לערבי יש מרץ מיותר, הוא יכול לשאת אשה שנייה, שלישית, רביעית. מכיוון שהגירושין קלים, הוא יכול גם לשאת אשה חמישית, שישית, שביעית.

כמה שיש לו מרץ. ואת כל המרץ שלו הוא מוציא בדרך זו.

— אבל אדם אירופי, מה הוא יכול לעשות?

יש לו אשה אחת.

אם היא נמאסת עליו, אין ברירה. מצטבר אצלו מרץ. למרץ הזה אין מוצא.

אז הוא מתחיל להשקיע את ה מרץ הזה במחקרי מזע, ובתיאוריות מאתמטיות, ובפיתוח טכנולוגי. ית. והוא מתקדם ומתקדם. בעוד שהערבי נשאר תקוע במקומו.

— גורלם של היהודים יכול היה להיות כגורל הערבים, לולא רבי גרשון.

לפני אלף שנה, אסר רבי גרשון על היהודים לשאת יותר מאשה אחת. אז ליהודים יש מרץ מיותר. וגם לישראלים, כמובן. לכן הם מנצחים במלחמות, ובי כל שאר השטחים.

שנה-וחצי הוא הסתובב בגולה. בארצות הברית. הוא הופיע שם בפני סטודנטים אמריקאים ובפני ישראלים שהוהים באר-ה"ב. עכשיו, מחזור, הוא משתדל להת רגל שוב לקהל הישראלי. לכן מופיע בני כעת במערון עומר כיאס כיפו... בעי קר בפני תיירים.

פסוקי השבוע

● הרמטכ"ל, רבי-אלוף חיים בר-לב: "מקום הפסקת-אש יש לנו אש וקצת הפסקות."

● הנ"ל, על יחסי-הכוחות בין ישראל והערבים: "לא חשוב אם אתה קצת מיליונים או הרבה מיליונים. חשוב איזה מיליונים."

● דיפלומט מערבי אדמוני, כי פי שצופם ב,ניו-יורק טיימס": "בין גולה מאר ועבר-אל-נאצר, אין לנו סיכוי (להשיג שלום)."

● החרוז דירי מנוסי: "יותר טוב שלום כפוי ממלחמה קפואה."

● לייבלה ווייספיט, מראשי נטורי קרתא, על ההבדל בין ה ציונות והנצרות: "הנצרות עשתה ביונס עם יהודי אחד. הציונות עושה ביו נס עם מיליוני יהודים."

המסיבה

של

סילבי

בפיאה בלוגדית ובמחשוף ענק, אותו כיסתה במעיל אלגנטי, קיבלה סילבי קשת את אורחיה במסיבת-קוקטייל לרגל הופעת סיפרה, כשלידה צילח מנוסי, בעלת עיתורי הספר. היו שם הרמטכ"ל, חיים בר-לב, וח"כ שמעון פרס, וה שגריר השוודי, ועוד שורה ארוכה של אישים. משהבחינה סילבי במבטים הנשל חים לעבר מחשפה, אמרה: "רציתי להס ריך את ההשפעה שאני נבלה חסרת-לב." ● אחד שהוזמן, אך לא בא, היה הסופר ש"י עגנון. כנציגו האישי הוא שלה את בנו, חמד. ● כשעה אחרי המסיבה של סילבי, התקיימה מסיבת-קוקטייל נוס פת ברמת-גן, בבית השגריר הבריטי מייקל האדן, שנפרד מן הציבור עם סיום תקופת כהונתו בארץ. היו שם ה רמטכ"ל, חיים בר-לב, וח"כ שמעון פרס, והשגריר השוודי, ושורה ארוכה של אי שים. אולם האדן, העובר לארגנטינה, הת פאר בבובר אחד בלבד: "זוהי המסיבה ה דיפלומטית הראשונה שבה מופיע טאליקן! כחנתו היתה, כמובן, לאלוף ישראל טל. ● בדרך כלל מופיעות הקאריקטורות של זאב (פרקל) מול העמוד של סילבי בי קשת במוסף הארץ. לכן היה זה אך צודק שיומיים אחרי המסיבה של סילבי התקיים הפתיחה החגיגית של תערוכת ה קאריקטורות שלו. רוב הקאריקטורות שלו הופיעו שם בחיים, כדי להתפעל מ עצמו על הקיר. ● הכל תוכנן בסדר צב אי. גם האם וגם הבן השתתפו במיבצע: הסעת חיילים בחג הפסח. האם: שולמית גרודצקי, אלמתו של וזרק גרודצקי

פראר, ארנה ברגר ואמיליה גליקורצ'י

בוורלי מופיעה כיום במיקדש האופרה — הלה סקאלה של מילאנו, אחרי שכבשה בזה-אחר-זה את בתי האופרה בדרום-אמריקה, וינה וגרמניה. בשנה הבאה היא תהיה הפרימדונה של להקת האופרה ה מלכותית של לונדון ותופיע בקיבונט גארדן.

מאחורי סיפור עלייתה המטאורית של בוורלי טילס, קיימת סראגיה אישית. בוורלי פרשה לפני כעשר שנים מבית האופרה כדי ללדת את ילדיה. היא ילדה

בלה סילברמן עושה קאריירה

בן ובת. הבת נולדה חרשת ואילו הבן נולד מפגר בצורה בלתי ניתנת לריפוי. לאחר טראגדיה זו חזרה בוורלי לבית האופרה, הפכה לאישיות בימתית חדשה, שכל המבקרים גומרים עליה את ההלל. השבוע, כשוכתה בוורלי טילס לפירסום עולמי בעיקבות הופעתה בלה-סקאלה של מילאנו, נודע גם מוצאה. בוורלי היא בת למהגרים יהודים מרוסיה, שנולדה בברוקלין וגדלה בשם בלה סילברמן.

כיום היא מקבלת 5000 דולאר להופעה יחידה שלה. אמרה השבוע בלה-בוורלי: "עברו עלי שנים בהם איש לא חפץ בי, אפילו לא כדי לשיר בבר-מיצווה. עכשיו הפכתי פיתאום לחיפושית של עולם ה אופרה."

וכאשר קמה כל תיזמורת הלה-סקאלה על רגליה לכבודה, התנצלה בלה-בוורלי ואמרה: "זה בסח מפני שהאיטלקים אוהבים נשים גדולות, עם חזות גדולות וישבנים גדולים."

בוורלי טילס פירסום עולמי

היא עשתה את דרכה לצמרת תוך שני תיים. עד אז היה שמה ידוע רק לאנשי האופרה העירונית של ניו-יורק. היום נח שבת בוורלי טילס לזמרת הסופראן הטובה ביותר של אמריקה, ושמה מוזכר בנשימה אחת עם שמותיהן של גדולות זמרות הסופראן בכל הדורות: גרלדין

אנויבאבה (בקרוב, פאריז, תל-אביב; יפאן) לראות בארץ סרט יפאני רע, זאת חייבה נדירה — כמו לראות בארץ סרט ישראלי טוב. אנויבאבה הוא סרט פסיכולוגי יפאני, מלא שדים, רוחות, הרפתקות, סקס, עירום ושעמום.

את השיעמום מספק העירום, את העירום מספקת הפסיכולוגיה, ואת הפסיכולוגיה מספקת ההרפתקות.

מי שראה את רשומון, את יוגימבו ואת שערי הגיהנום, יחשוב שנקלע לסרט של מנחם גולן בתרגום יפאני. אפילו הרמה של העירום לא מגיעה לאפס קצהו של סרטון פורנוגרפי בינוני, שאפשר לראות מוקרן במסיבות פרטיות בתל-אביב. יש שם עלים נעים ברוח, מנצצים בברק המצלמה כמו

תמר גרסטנפלד בתמונת המבחן
אבל גם לפילוסופיה

העלים ברשומון. יש שם סמוראים מפחיתים, כמו בשבעת הסמוראים. יש שם אשה מפחידה עם בור מפחיד, כמו בסרט האשה בחולות, וזה הקשר היחידי בין עלילת ה-סרט המספר על שתי נשים, שבעליות ב-מלחמה, והן הורגות סמוראים כדי להתפר-נס ובין כל עלילת סרט יפאני אחר.

יש שם איוה זקנה, שנהפכת לשד עם מסיכה. כל מי שהוא עדיין ילד קטן, ופחד ללכת בלילה ביער, שמא יפגוש שד עם מסיכה, שלא ילך לסרט הזה, כי שם פוג-שים ביער בלילה שד עם מסיכה. כל מי שלא יודע שאנשים שמתו מזמן נראים כמו שלדים, ילמד את זה שם. בקיצור, זוהי רכבת שדים של לונה-פרק לילדים. מומלץ לילדים נפחדים, שהולכים לקולנוע עם ה-סבתא, בזמן שהאמא שלהם עורכת קניית בסופרמרקט אם כי מה שהיפאנים לא יוד-עים, זה שהסופרמרקט שלנו מפחיד יותר מכל הסרטים שלהם.

ישראל

כי משם

תצא תורה

לא צריך להיות נביא כדי לראות שעתיד הקולנוע הישראלי נמצא עכשיו באנגליה וב-אמריקה, ומבלה את ימיו ולילותיו בלימודים.

זה פשוט מאוד. בארץ אין בתי-ספר ל-קולנוע, והנוער המתעניין בנושא, או שהוא קונה לו מצלמה ומתחיל לצלם, או שהוא נוסע לבית-ספר מעולה בחוץ-לארץ, ולומד שם איך לא לחזור על כל השגיאות של הדור הישן בקולנוע הישראלי. ולאחר הלימודים, הם חוזרים ארצה, מס-ריטים סרט ארוך כמו התמהווה, שיוקרן ב-קרב, או סרט קצר כמו לך ביוני החץ. **דרושא בחינה.** השבוע יוצא לשלוש שנות לימודים עוד צעיר אחד מלא הבט-חות, ושמו מיכאל שאר.

סמל האהבה

„את אשה שיודעת לאהוב, הלאהי והייתי יכולה ללמוד משהו ממך. שמעתי וקראתי על גורלך האכזרי וזה נתן לי אומץ, בשעות הקשות והמרות ביותר. לאחר שילדת את בתך, הבנתי גם אני שהאהבה עומדת מעל לכל, מעל לייסורים, ומעל לכאב. את בשבילי סמל האהבה.”

זהו אחד המכתבים שהצליחו להגיע אל **עדיזה עזיקרי** לתורכיה. מגיעים אליה המון כאלה, כל יום, אבל זה לא מפריע לה להמשיך להתרוצץ שם, בתורכיה ולדאוג לקאריירה שלה, שזה עתה החלה לעלות, בעזרת קצת אהבה של האמרגן שלה, **ששון רג'ואן**.

היא הגיעה ארצה כדי לתת הצצה בשתי בנותיה, ובשניים ושניים לחורש היא תחזור לתורכיה, כדי להופיע שם בסרט הראשון שלה.

וביתניים, מה היא עושה למען האהבה? היא קיבלה כמה מיש-לוחי-ססף מאבי בתה, **אריס סאן**. והיא שלחה לו אותם בחורה. „אני רוצה להיות עצמאית”, היא אומרת, „אני לא צריכה אף בן-אדם, אני יכולה להסתדר לבד.”

וכשאריס סאן הגיע לתורכיה, היא אפילו לא רצתה לראות אותו. היא היתה עסוקה במיקצועה.

היא הופיעה במועדוני-לילה, ושרה שם שירים, והרחיחה בעצמה כסף כדי לפרנס את בנותיה, ושם, באחד המועדונים, קרתה לה התקרית הישראלית.

זה היה באיזמיר, במועדון בכך. היה שם קהל גדול ורב, והיא שרה להם בכל מיני שפות. והיה שם אפילו מושל-מחוז שמחא כפיים בהתלהבות עצומה.

וכשהיא גמרה את כל השפות, היא הגיעה לעברית, ואז היא שרה את הבה נגילה, ופיתאום כל ההתלהבות פגה. ומושל-מחוז קם וצעק: „יוק ציונות!”

עליזה עזיקרי לא נבהלה. היא ירדה מהבמה, נתנה למושל את המיקרופון ואמרה לו: „בסדר. תשיר בעצמך!” והלכה לה. זה לא הפריע לה להיות מוזמנת כעבור שבוע לביתו של ראש

בנות צנועות

ליהורם גאון יש אמא ספרדיה אמ-ית, והאמא הזאת חולמת למענו על אשה כמו שראוי לבן כזה שיש לה. אחת, טהורת-מידות, ישרת-לב, נדיבת-רוח, צנו-עה ותמה. ומכבדת את אביה ואמה ובעלה וחמותה.

היו לו בהתחלה המון כאלה. תמימות

ליהורם גאון

וצעירות, עם עיניים גדולות, שעוד לא מכירות את החיים. והן היו כולן כלי-כך טובות, וכל-כך מה שהאמא שלו רצתה, שהוא לא הצליח לבחור ביניהן.

לכן הוא עזב אותן ועבר ל**סריטה**, אחת שדווקא לא מוצאת-תן בעיני אמא, וממנה הוא עבר ל**פייר אנג'לי**, וזה היה יותר גרוע.

עכשיו יש לו הפתעה עוד יותר רעה בשביל האמא שלו. הוא החליף את פייר אנג'לי וסריטה ב**גליה ארקין**. אחת ש-מכבדת עוד פחות את בעלה. עובדה ש-היא אפילו לא התגרשה ממנו. ואחת ש-בטוח שהיא כבר לא תמה כי היא יודעת כבר מאיפה באים הילדים. היא בעצמה עשתה שניים מהם.

האמא שלו באמת כבר לא יודעת לאן הוא יגיע. היא פוחדת שהוא עוד יתחיל לעשן, בטוף.

הזוג דיין

ביום השישי הגיע זוג חדש לתל-אביב. הוא, כמו שכולם מכירים אותו, עם חולצה לבנה, שרוולים קצרים ומכנסי חקי. והיא, כמו שאף אחד עוד לא מכיר אותה: **שזופה, פרועה, בשימלה פשוטה ואיפור צנוע.**

זה היה, מי שייקרא בקרב, הזוג דיין. יש הרבה זוגות דיין, וזה הזוג החדש שם. היא, **טליה הייטנר**, הפכה כבר לבת דיין מושלמת. והוא, **אודי דיין**, נאה כמו כל בן-דיין העושה מעשה חשוב, והרי כל מה שהם עושים זה חשוב: הוא עומד לשאת אותה לאשה, בימים הקרובים.

וצילם, וצילם, וצילם, וצילם, במשך יום אחד. ארוך ושלם, הוא צילם אותה בלבן, ובשחור, ובאפור, ואת כל התמונות שלה לארצות-הברית.

אחרי זה היא חזרה לאוניברסיטה, וגם הוא חזר לאוניברסיטה, וכעבור שבוע הגיעה התשובה המודיעה לו שהוא עבר ב-הצלחה את המבחן, והתקבל כתלמיד מן המניין לבית-הספר.

עכשיו יש לו כמה הירחורים חדשים: „הייתי יכול לקחת גם אותה לשם. היא היתה לומדת מישחק, יש לה כישרון טבעי, לבחורה הזאת.” אבל לבחורה הזאת, מסת-בר, יש גם כישרון טבעי לפילוסופיה, לא רק למישחק, והיא מעדיפה להשתמש דווקא בכישרון הזה.

יותר בקליפורניה, וביקש להתקבל. הם של-חו לא בחורה טפסים, דרשו ממנו תעודות, ובעיקר דרשו ממנו לעבור בחינה מסוימת. הבחינה היתה בצילום. הוא צריך היה לצלם משהו ולשלוח להם.

קורם כד דהוריד. הוא לא ידע מה לצלם עד שהוא פגש, במועדון הצהוב, את תמר גרסטנפלד, הסטודנטית לפילוסופיה ש-נה שלישית; היא הסתובבה שם בויקס חום, חיך גדול, ועיניים עוד יותר גדולות, והוא החליט שזהו זה.

כשהוא שאל אותה: „מה דעתך לשמש לי בתור בחינה?” היא לא הבינה מה הוא ר-צה. אבל הוא לקח אותה, הוריד ממנה את הויקס, הוריד ממנה את החיך, הלביש עליה הרבה חרוזים וכובע קש ושמלה פירחנית,

ממשלת יוון, פדופולוס, ולשיר שם שירים, לא ציוניים, ולקבל כתמורה על זה, יום אחרי זה, בקבוק-בושם רושור. והבטחה שהיא עומדת לקבל הזמנה להופיע בהיטון של יוון.

והיא באמת הופיעה שם, והאמרגן שלה, ששון רג'ואן, היה מאושר, וגם היא, והיא חוזרת לשם, והיא עוד תכיר עוד יותר ראשי-ממשלה, ועוד יותר מושלי-מחוזות, והיא תלך מחיל אל חיל. ומה כל זה לעומת כמה היכרויות עלובות שהיו לה בארץ?

עדיזה עזיקרי וששון רג'ואן

ארץ הקודש

„על ארץ-הקודש לא הייתי מאמין דבר כזה!” אמר **כריסטוף**, בעיניו יום השו-אה, בעיצומה של מסיבה מלאה חשיש. הוא הוזמן לשם עוד ביום. הוא, ושלו-שת מלוויו, **ומיכאלדה**, המופיעה איתו בתוכנית.

הוא בא בערב לדירה, והכירו לו שם דוגמה מהחברה הישראלית: יפהפיה אחת, שחקנית אחת, סופרת אחת, וגם בחור אחד, וגם בחורה אחת.

בהתחלה עישנו סיגריות. וזה מצא מאוד חן בעיניו. והוא הסתכל על היפהפיה, ודיבר עם הסופרת. אחר-כך עברו לחשיש, וזה עוד יותר מצא חן בעיניו. והוא הת-חיל כבר לדבר עם היפהפיה, ולשחק עם השחקנים.

אבל כשהסופרת התחילה לבלות עם ה-שחקנית, והזמינה אותו להצטרף לבלוי, הוא כימעט לא יכול היה למלא את מבו-קשן. „אני מוכרת לחזור מהר לאנגליה, ול-ספר מה נעשה בארץ הקודש!”

במדינה

(המשך מעמוד 24)

מתושבים. מאחר שבכפר נמצאו בסיסי אימונים של אירגון הטרור אל-פתח, פוצצו חבלני צה"ל את כל בתי הכפר, ומלבד צריח המסגד לא הותירו בו מבנה אחד שלם. השבוע, כשהחלו מתנחלי כפרהנפש רמת שלום, להכשיר את הקרקע להתנחלותם החדשה באזור בו ניצב פעם הכפר ג'יב עת איתו, הם גילו להפתעתם כי בית-הקברות שליד הכפר הרוס כולו. המצבות נהרסו ומרבית הקברים היו חפורים וריקים. התעלומה פוענחה בעזרת תושבי כפר דרווי שכן. "המוסלמים שברחו מג'יב עת איתו", אמרו, "ידעו כי הם לא יחזרו יותר לכאן. לפני שעזבו את הכפר, הם חפרו את הקברים, הוציאו את שלדי יקירי-הם מתוכם, ולקחו אותם עימם, לסוריה."

משטרה

שוטרים

וגנבים

לא מעט מהחשודים הניצבים מדי יום בפני השופט התורן, הן בבקשות המשטרה להוציא פקודות-מעצר נגדם, מבקשים מי השופט שיצווה לאסור פירסום שמם. בדרך כלל אין השופטים נוהגים להענות לבקשות. החוק קובע שעיקרון הפומביות לא יחול רק במיקרים הכרוכים בביטחון המדינה, ענייני מוסר, ודברים העלולים לפגוע בקניינים. החוק אומנם מתייחס רק להליכים משפטיים, כלומר לתיקים שהוגשו בהם כתבי-אישום, אך השופטים מקישים מכך גם לגבי בקשות לאיסור-פירסום בדיון בבקשות המעצר.

לכן תמהו העיתונאים המסקרים את בית-משפט השלום בתל-אביב בראותם ששופט-המעצרים בשבוע-שעבר, עדנה שצקי, ציוותה לאסור פירסום שמו של חשוד בחטיפת ארנק, "מפאת עיסוקו של החשוד".

חוטפי הארנקים. מעצרו של אותו חשוד נעשה תוך שמירה קפדנית על סודיות. הוא הובא לבית-המשפט לא יחד עם יתר החשודים באותו יום, ב"זינונה" — מכונת האסירים הסגורה, אלא לחוד, והוכנס אל ליטת השופטת, הרחק מעיני הסקרנים. "אנחנו מבקשים לעצור אותו ל-15 יום", אמר מפקח נחמן גולדשגור לשופטת. "מל-בד המיקרה הזו, שערך הגניבה בו הוא כ-550 ל"י, יש לנו יסוד להאמין שהוא יחד עם אחר, ביצעו באותו מקום, שדרות העצמאות בבתיים, שלושה מיקרים דומים. החשוד לא הכחיש. אין לי מה לומר", רטן, "אני מבקש סליחה. זו הפעם הראשונה. הוא לא הוסיף דבר, ולא ביקש ששמו לא יפורסם. היה זה דווקא המפקח שביקש זאת. אך לא מפני שלחשוד היה אב החולה במחלת-לב, והעלול ללקות בהתקף אם יקרא שבנו נעצר. גם לא מחמת ארושה העלולה לנתק את יחסיה. הסיבה: "מפאת עיסוקו". החשוד בחטיפת ארנקי הנשים בבתיים ששמו נאסר לפירסום היה איש משטרת-ישראל, שוטר במשמר-הגבול.

דרכי-אדם

תגובה אקדמאית

במשך כעשרה חודשים נידחה בוגר ה-אוניברסיטה העברית בירושלים, אברהם כ"ץ (39) בלר-שוב עלידי פקיד לישכת ה-עבודה לאקדמאים.

במיוחד היה נידמה לו, לכ"ץ, כי אחד הפקידים, אריה מלמד, מתנכל דווקא לו, ומונע ממנו להשיג מקום-עבודה. יום אחד, כשנכנס כהרגלו מדי בוקר ללישבה, החליט כי עליו לתבוע בתוקף את המגיע לו. התפתח דין-ודברים, שבסופו מצא את עצמו יושב על ספסל-הנאשמים באולמו של שופט השלום יוסף קירטוני, כנאשם בתקיפתו של הפקיד מלמד. "על רקע סידורו בעבודה", נאמר בכתב-האישום, "חָקף את פקיד הלישבה אריה מלמד, נתן לו מכת-אגרוף בפניו וניסה לנשוך אותו".

כ"ץ הודה באשמה, והסביר: "הוא ניסה להכשיל אותי, לכן התקפתי אותו". לאחר שהבטיח שלא ישתמש עוד בכוח-הזרוע, ולא ינסה לנשוך פקידים-ממשלה, גזר עליו השופט תשלום קנס בסך 25 ל"י. מלבד זאת, גזר השופט, שאם ינסה כ"ץ לנשוך פקידים-ממשלה בשלוש השנים ה-באות, יחול עליו, אוטומטית, עונש מאסר של חודש אחד.

שקי שינה עם מילוי הפלא

DIOLEN fill

המילוי היחיד המעובד בשיטת
CRISS CROSS בשילוב כימי.

מחמם, קליל, יציב בצורתו וקל לנשיאה.
שימו לב! תית מקורית DIOLEN FILL מצופת
לכל מוצריה. הזהרו מחיקויים!

מעובד ע"י

נועם בע"מ

אשקלון

Reg. trade mark for Polyester Fibre "DIOLEN"

פרסום אופי / צנן

אירופה נראית אחרת עם חם הצעירים

פרטים והרשמה:
אישראל-לויט בע"מ
ת"א, רח' ה' 1
טל. 58310, 59367
ובכל משרדי הנסיעות

המבחר הגדול ביותר בארץ
לטיולי צעירים באירופה

מסלולים מרתקים, רמה בינלאומית
ואווירה צעירה.

30 שנים

קונים

במחירים גבוהים

מלוה קליטה

גם 1964

מלוה בטחון

גם 1968

"נוה" שד' רוטשילד 15
תל-אביב, טלפון: 54931
8.30 בבוקר עד 6 בערב.

30 שנים

עולם האשה

זאת לא תאונה - זאת שיטת-הרזיה חדשה!

המומיה

חוזרת

לאופנה

בקרב תוכלי גם את לנסות על גופך את שיטת-ההרזיה הסופר-מודרנית, ה-כובשת לאחרונה את ארצות-הברית.

הגברת הניו-יורקית בתצלום אינה סובלת ממשברים בכל עצמותיה. היא סובלת רק מעודף-שומן, ומשום-כך התעטפה ב-תחבושות המזרות האלו.

עטפה אותה אן בינא הבלונדית, שב-מכון-היופי הענקי שלה, באיזור מזרח ניו-יורק, מותחה השיטה החדשה. במחיר 175 דולר לעשרה טיפולים, מפשיטה ב-נא את הלקוחה, עוטפת אותה בתחבו-שות חמות ולחות, ומכניסה אותה לתוך שק-ניילון הדומה לחליפת-אסטרונאוטים. בשעתיים הקרובות חנוטה הלקוחה ב-עסק הזה, נשארת בחיים רק הודות ל-תקוותה שהשומן ייעלם, לכשתצא.

התיאוריה מאחרי החוויה הלוחטת הזו היא, שמתחת לעור קיימת שיכבת-לחות המזינה את השומן. טיפול-התכ-ריכים גורם ללחות לצוף למעלה, לכיוון העור, וכתוצאה מאבד השומן את בסיס קיומו ונעלם.

לפני 20 שנה גילה האדון בינא, ש-נפטר בינתיים, את המירשם הסודי של החומר, שבו טובלים את התחבושות כדי לספוג את הלחות החוצה. מאז, שומרת הגברת בינא על הסוד בקנאות.

מה שלא הפריע לה לפתוח סניפים בערים הראשיות ברחבי ארצות-הברית, עתה היא מתעתדת להתרחב גם לאירופה. ומאירופה לישראל קצרה הדרך.

לקוחה עטופה במכון-ההרזיה של בינא

הנסיך והנסיכה של ישראל

איריס כתר, בת שלוש וחצי, מרחוב רוקח 27, קריית-מוצקין

גם לך יש בבית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שלחי את תמונותיהם — בשחור-לבן — בציון השם, הגיל והכתובת, אל מערכת „העולם הזה“, ת.ד. 136, תל-אביב. אנא צייני על המעטפה „תחרות הנסיך והנסיכה“. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה בגיל שלוש עד שש בלבד. מדי שבוע יפורסם מיבחר תצלומים. כל התמונות תוזכרנה בגמר התחרות. הנסיך והנסיכה יוכתרו בסוף המיבצע בנשף חגיגי.

המיפלצות שלי

יוס-העצמאות ה'21 — והקשוח שלי ישם וחבר שיר, וכשפחקתי עליו זוג עיניים תמהות, כשהביא את היצירה הביתה — משך פרץ המשוררים נבון בכתפיו ולא ידע מה להגיד. יגיד השיר במקומו.

בחיים שלי לא הייתי מאמינה שאריק יכ" תוב שיר. הוא הרי מרגיש את עצמו כבר כליכך גדול וגבר, ממרום 12 שנותיו, ש" מי היה מאמין? אז הנה, גם בארזים נפלה שלהבת. המורה נתנה להם לכתוב חיבור על

הקשוח שלי כתב שיר ליום-העצמאות

ושתהיה בריאה ואיתנה ובטוחה, ושתהיה יפה וחזקה ומבורכה. היא תשמור עלינו ואנחנו עליה יותר, ולא נחליף אותה בשום דבר אחר. את זאת למדינה שלי, ביום חגה, רציתי לאחל, באהבה וידידות — בשם ילדי ישראל.

על יוס-העצמאות שמעתי מזמן, כשהייתי קטן, כשהייתי בגן. אבל אז עוד לא ידעתי מה זה בכלל, אצלי בראש היה הכל מסובך ומבולבל. נכון שאהבתי את מדינת-ישראל, ידעתי שהיא חשובה ושצריך להתפעל. ניסיתי להסביר לעצמי איך היא נראית, אם היא גבוהה, יפה, ואיפה הא נמצאת. אולי היא מסתתרת בין ההרים? והאם ביום-ההולדת צריך אותה להרים? אולי היא כמו אמא של הרבה ילדים, אולי היא האמא של כל היהודים? וכמו שיש יוס-האם כל שנה, יש גם יום מיוחד, יוס-המדינה? והאם היא ביום חגה מתרגשת, ובגדי כחול-לבן היא לובשת, וכובע טמבל על הראש חובשת? כמו ישראלית הבובה החמודה, רק לא דומה לילד, אלא בצורת ילדה? ואולי היא כמו בית שחם בו וטוב, ששומר על הילדים שלא יסתובבו ב" רחוב?

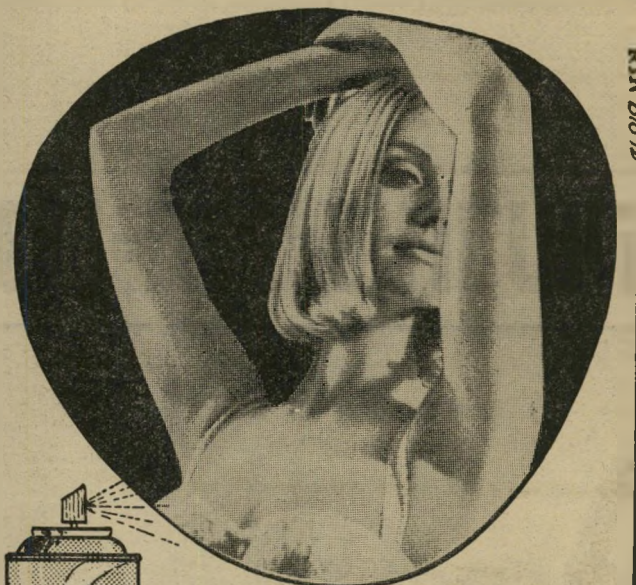
רציתי אז לתת לה המון מתנות — את הרכבת שלי, והפסים והקרונות.

★ ★ ★

אבל זה היה הכל כשהייתי קטן. ועכשיו — עכשיו אני רוצה לשלוח לה ברכה: שתהיה תמיד פורחת ושמהה. שכל חייל ישוב לו הביתה בשלום, ושנוכל בשקט לחיות ולחלום. שלא יהיו בארץ אף פעם מלחמות, ושהיה שלום בין ישראל והאומות.

ניצח

טוב תג

משב רענן עם
Stop
diva
דיאודורנט

בעית הזיעה באה על פתרונה עם דיאודורנט דיוה

לגבר ולאשה-ספריי, סטיק פלש וסטיק כחול במחיר עממי

CITROEN 2 CV

ציטרואן 2 שבו

הופ עברנו!!!

כתבתנו החדשה:

תל-אביב רח' סברסקי 6 פינת רח' בית אלפא חיבור הטלפון טרם הושלם!

מ. רביד

חלקי חילוף ואביזרים למכוניות

מרכז

עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER

„גרונובסקי — אישון לנס“ תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח' מינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש חנייה) טל. 55029

שעות קבלה 9-17

נשמח לשלוח חוברת חשברה למי בקשה.

הטיפול הכימיה

בצפורניים

ש ב ו ר ו ת

עם המוצר המחפכני

השוויצרי

cerena

„העולם הזה“, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134 • ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' סין 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

מתכוון להגיד דבר-מה לעניין — נחפז לסתום את פיו ולעבור הלאה, הלאה — העיקר לסיים כבר את הדבר המביך הזה.

אחד המשתתפים שלא עלה בידו, לאורך כל הדיון, להביע את דעתו, למרות נסיונותיו הר-חוזרים ונשנים, היה הפסיכולוג הנודע ד"ר דויד רודי. בראיון הנוכחי איתו, מאפשרת לו מערכת עולם-האשה לעשות מה שלא יכול היה לעשות בראיון בטלוויזיה.

אם היית גם את, לפני כחודש ימים, בין רבבות הישראלים שחזו בתוכנית הטלוויזיה בומראנג, שדנה בשאלת החינוך המיני בארץ, הבחנת מן הסתם במחזה אומלל: מרבית המשתתפים בדיון עקפו את הנושא בזהירות, הקדישו את מלוא תשומת-ליבם לכך שחסי-חלילה לא יפלטו מילה — או דיעה — נועזת מדי. הגדיל לעשות מכולם מנחה הדיון, אמנון רר-בינשטיין: כל אימת שנדמה היה לו שמישהו

את, ילדיך - והמין

מה תעשי אם תפסת את בנך או בתך מאוננים? האם עלייך להרשות לילדיך משחקי-מין? כיצד תגיבי כשהבחנת בהזדקפות אבר-המין של ילדך? אינך יודעת? רובן המכריע של האמהות בישראל שרוי בדילמה דומה. הפסיכולוג הנודע ד"ר רודי משוחח בגילוי-לב עם מערכת „עולם האשה" ומצביע על הדרך לפיתרון הבעיית.

מאידך, קיימת כבר כיום בארץ מהפכה מינית, בדומה למצב בארצות-הברית, אך רחוק עדיין ממה שהושג בסקנדינביה. מהפכה מינית זו, הנמצאת בעיצומה, גורמת להתחלתם של שינויי תפיסה בשטח המין אצל הישראלים. תוכנית הטלוויזיה בומראנג לא היתה אפשרית כלל בארץ לפני עשר שנים. זה שהיא התנהלה כפי שהתנהלה, מוכיח רק שהמהפכה המינית עדיין בתחילתה.

„מספר עצום של ישראלים סובל מחוסר סיפוק"

✱ מי צריך בכלל את החינוך המיני? האם אין זה סתם עניין של אופנה? בני-אדם היו אלפי שנים בלי חינוך מיני — מה פתאום נזכרו בו עכשיו דווקא?

✱ עצם השאלה מוכיחה בורות נוראה — והצורך החיוני בחינוך זה. בני-אדם גם חיו אלפי שנים בלי פניצילין, בלי אנטיביוטיקה, ועם צרעת, שחפת ושיתוק-ילדים. כשהם היו זוכים לחיות עד גיל 50, נחשבו לזקנים מוסלגים. לפני שהתפתחו הרפואה והמדע, סבל האדם, בשנות-חיי הקצרות עלי-אדמות, סבל וייסורים גופניים לרוב.

(המשך מעבר לדף)

✱ ד"ר רודי, איך לתת חינוך מיני נכון? מה צריכה אם לעשות כדי שילדיה יגדלו חופשיים מרגשי-אשמה, נורמלים ומאושרים? לצערי, ניתן לענות על שאלה זו כיום, בדיוק במידה שיכלו, לפני 100 שנים, לענות לשאלה איך לטוס לירח.

החינוך המיני הוא נושא שאיננו בנמצא עדיין, ואי-אפשר סתם כך לפתוח מגירה ולשלוף אותו לאחיר-העולם. יש צורך להתחיל לחקור ולפתח אותו — בדיוק כמו שחקרו ופיתחו את מדעי החלל, לדוגמה, או כל ידע אנושי אחר. יחד עם זה, כרגע, באופן מעשי, יכולה האם לנקוט בכל-הזהב אחד: לא להסתיר מהילד כלום, לא לטעת בו את ההרגשה שיש משהו רע ואסור בנושא, לענות על כל שאלותיו בענייני-מין בפשטות, ברמה הולמת לגילו, ובנאמנות. אבל תהיה זו תמימות יוצאת מהכלל מצידה של כל אם, שתאמין שבזאת היא פתרה את בעיית החינוך המיני. יהיה זה בערך כמו שטיפת פירות במים: את החיידקים זה אומנם לא הורג, אבל את מצפונה זה מנקה.

✱ ובכל זאת?

✱ אפשר לקבוע כמה עקרונות נוספים:

● יש להתחיל כבר מכיתה א' בחינוך המיני — בצורה הולמת כמובן. אם אפשר ללמד ילד בגיל זה — ואף צעיר יותר — שאסור לגנוב, אפשר גם ללמד אותו את יסודות-המין.

● יש לאפשר לילדים, החל מגיל ההתבגרות, פעילות מינית מודרכת.

✱ כלומר?

✱ לדאבנו, אינני יכול להציע תוכנית-לימודים או מערכת-שעות. כפי שאמרתי, יש לחקור ולבנות את הדברים האלו.

צריך גם לזכור, שכל הנקודות האלה אינן מספיקות, לא יתנו לכשעצמן תוצאות. החינוך חייב להתחיל במוחם של האם — והאב. ההורים חייבים להבין, בראש וראשונה, שהם עצמם הנים חסרי חינוך-מיני. לדעתי, אף אני אינני יודע מספיק בשטח הזה. הדרך לפתור את הבעייה: ההורים חייבים להשלים עם הרעיון שהמין צריך לצאת מהמחתרת, בהיותו נושא לגיטימי בהחלט. הם חייבים להתחיל לדון בו בגילוי-לב בינם לבין עצמם, ובחברת ידידים ומכרים — בדיוק כמו שהם דנים בהצגת-תיאטרון שראו אמש. רק כך יתחילו להתחרר בהתייחסותם לנושא.

בנוסף, חייבים ההורים ליום עוד פעולות: להתחיל לקרוא ספרים — רבבות הורים לא קראו מימיהם ספר רציני בנושא-המין — ליום הרצאות מפי רופאים, פסיכולוגים, סוציו-לוגים, יועצי-נישואים, ולדרוש הקמת חוג לימודי-מין בבית-הספר.

„מתחילה בארץ מהפיכה מינית"

✱ איך קרה שהמין ירד למחתרת, הפך טאבו, משהו שיש להתבייש בו? מדוע לא אכילה, שירה, מתמטיקה — מדוע דווקא המין?

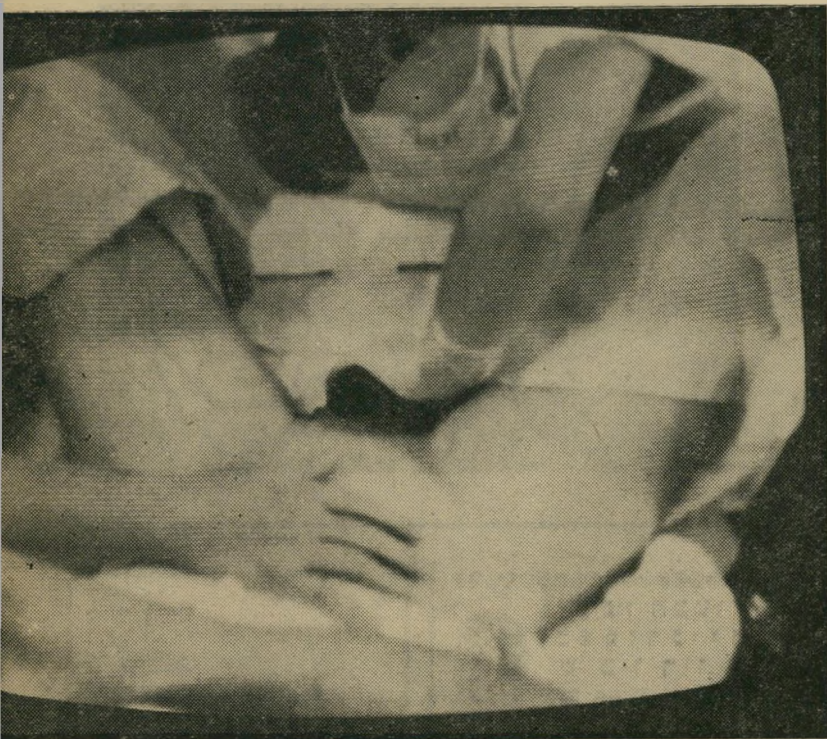
✱ בתחילת התפתחותו, היה האדם הקדמון ככל החיות: הוא נהג לקיים יחסי-מין מיקריים עם נקבות מיקריות שבהן נתקל. עם המשך התפתחותו, החל משאיר את הנקבה איתה קיים יחסים לצידו, או במערתו. כך הפכה להיות שלו. בעקבות זאת, השתייכו לו גם הילדים שנולדו לה. כך נוצר התא המשפחתי.

האב היה השליט במשפחה זו. הוא שלט בה בגלל שהיה החזק ביותר. מאחר שהיה השליט, היתה לו הזכות הבלעדית על האשה. אך כשגדלו הבנים, רצו גם כן את האשה — ואז נתקלו בהתנגדות האב. אולם משוקן האב, לא עמד לו עוד כוחו להתנגד להם.

כך נוצרה הדה-סקסואליזציה של התא המשפחתי. המין הפך טאבו, ובכוחו של איסור חברתי זה הצליח האב המודקן לשמור על כוחו ושלטונו נגד הבנים. בשלב מאוחר יותר התפתחה האי-מיניות גם למסגרת השבטית. בשלב עוד יותר מאוחר התלבשה גם הדת על הנושא, החדירה באדם את האמונה שהמין איננו מוסרי, וכל העוסק בו מעל למינימום ההכרחי לחיי-הנישואין, יירש גיהנום.

✱ האם קיים כיום בארץ חינוך מיני?

✱ בפירוש לא. ישנם ניצנים, במספר בתי-ספר, אבל לא ניתן לכתוב זאת חינוך מיני.

תמונת הלידה מחוך שידור הטלביזיה

את, ילדיך - והמין

(המשך מהעמוד הקודם)
לפני שיתפתח החינוך המיני, ימשיך האדם לסבול יסורים נפשיים רבים, להיות אומלל כל ימיו ללא צורך.

✱ על איזה יסורים אתה מדבר, דוקטור?

אזכיר אחדים מהאסונות, שגורם היעדר חינוך מיני מתאים בתקופת הילדות:
● אימפוטנטיות אצל הגבר ופריגידיות אצל האשה: 99.9 אחוז מהמיקרים האלו נגרמים עקב בורות בשאלות-המין וחוסר חינוך הולם, שתפקידו להפוך את המין לגיטימי. חוסר חינוך זה גורם לפיתוח רגשות-אשמה בלתי-מוצדקים, ואלה — לחוסר כוח-גברא ופריגידיות.

● כל הקשת של מיקרי היסטריה ושאר המחלות הנפשיות שמקורן בהזדקפה ואשמה.
● הסטיות המיניות — מהומוסקסואליות ולסביות ועד סאדיזם, מאוזכיום, מיסכבה-מה ולמישכב עם גופות מתות.
● מספר עצום של ישראלים וישראליות סובל מחוסר-סיפוק, במידה זו או אחרת, בחיי המין שלו. דבר זה נכון לגבי שני המינים.

"כך אשה מקווה להיאנס"

✱ סיפוק מיני זה דבר טוב ויפה כשהוא קיים. אם הוא אינו קיים — מה האסון?

חוסר-סיפוק מתבטא בצורות רבות. ביניהן:
● היעדר אורגאזם אמיתי אצל הגבר: הוא מגיע לפליטת-זרע מבלי ליהנות מאורגאזם. יש להבחין בין השניים. אורגאזם פירושו שיחרור המתחיות המיניות שהצטברה — שיחרור המביא גם להתפרקות המתח הפסיכולוגי הנפשי הכרוך בתהליך.
● פעילות מינית קומפולסיבית, שבגללה נידחק הגבר לקיום יחסי-מין עד כעשר פעמים בשבוע, ובכולם הוא זוכה למידת-סיפוק עלובה.

● אוננות: בניגוד לדיעה הנפוצה, לפיה מקובלת אוננות רק בתקופת הנעורים, קיימת תופעה זו גם בין מבוגרים רבים, גורמת להם לפיתוח רגשי-אשמה, ובעקבותיהם, לתחושת-סירוס, לפגיעה בתחושת ערכם-העצמי, ולאובדן הסיפוק מיחסי-מין רגילים.
● איבוד המשיכה המינית בין בעל לאשתו. בעקבות כך מתחילים בני-הזוג לחפש יחסי-מין מחוץ לנישואים. אחת התוצאות:

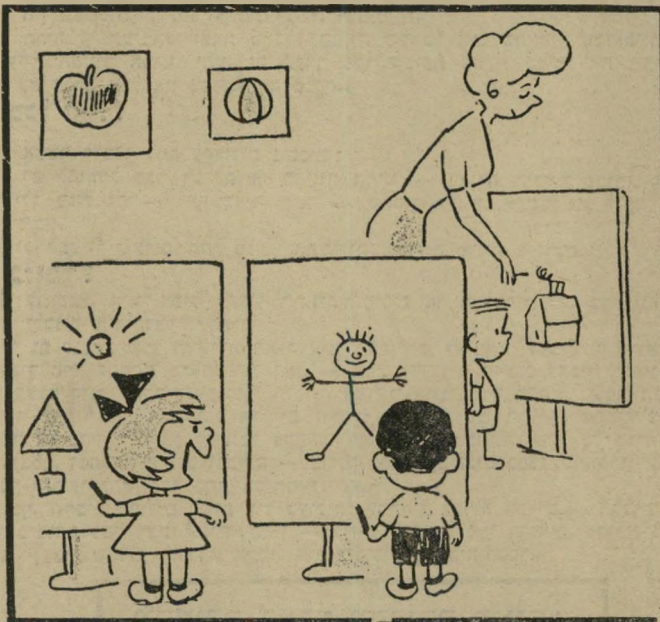
אלפי הפלות מלאכותיות מיותרות מבוצעות מדי שנה: האשה, מוכת רגשי-אשמה על שקיימה יחסים עם גבר זר, נכנסת להריון — לכאורה, שלא בכונה, למעשה, בתת-הכרתה, מאוד בכונה, כדי שתוכל להעניש את עצמה על-ידי ביצוע ההפלה. אפשרות נוספת: היא נכנסת להריון מדומה, נחפזת אל הרופא מייד כשעונתה מתעכבת. הרופא, במיקרים רבים, מאמין בתום-לב לדבריה, רואה סימנים חיצוניים של הריון — דבר מקובל בעת הריון מדומה — ומבצע גרידה לשווא.

✱ לסיום, ד"ר רודי, שתי שאלות ספציפיות: הראשונה — מתי צריך להתחיל בקיום יחסי-מין?

אינני יודע מתי צריך, אבל לדעתי, מאוד רצוי שבני 16—17 יעסקו כבר בפעילות מינית. זהו, אגב, המצב שמתחיל להיות נפוץ בארץ.

✱ והשנייה — איך להזהיר ילדים מפני סומי-מין?

אינני יודע. אמא שתחזור ותזהיר את ילדתה, 20 פעם ביום, להימלט מכל אדם זר שיקרב אליה, לא לענות כשמצללים בדלת, לא להאמין לאף מבוגר שהיא לא מכירה —

"חכה, תראה מה שתקבל מהמורה כשהיא תראה שציירת עירום!"

לא תועיל במאומה: הילדה פשוט לא תבין על מה היא מדברת, ויחצרו בה, קרוב לוודאי, פחדים מסוג אחר.

זה בא ללמד מה אין לעשות. מה כן לעשות — אינני יודע.
המדובר, אגב, רק בילדים וילדות קטנים. כשהם קרבים לגיל ההתבגרות, חשים הילדים כאשר לזר הקרב אליהם יש כוונה עוינת, או בעלת משמעות מינית, ויודעים להיזהר. אם ילדה בת 13 נופלת קורבן לאונס, יש להגות, ברוב המיקרים, שהיא חשה בעומד לקרות, ולא נמלטה על נפשה, בגלל שרצתה, בתת-הכרתה, להיאנס. הסיבה: מאחר שהמין אינו לגיטימי, היא מצאה לה בכך אפשרות להשיג התבטאות מינית — ולהישאר חפה מפשע. בהקשר זה יש לציין שאין כימעט אשה, שבזמן מן הזמנים לא קיוותה להיאנס.

יש לך שאלות בנושא החינוך-המיני? נתקלת בבעיה עדינה? ילדך הביא אותך במבוכה בשאלה מפתיעה? שלחי את שאלותיך ל"עולם-האשה". צוות פסיכולוגים מעולה, העומד לרשות המערכת, ישיב עליהן במדור זה.

איך להיות טבחית מעולה ולהשאר זוהרת?

את בעית הבשול פתרנו לך אז נכון שנותר לך זמן לטיפוח עצמי?

חברת איורג מגישה לך: מבחר מקסים של מטעמי בשר הקרויים רוסיטו מוכנים לאכילה ומרהימים בטעמם הנפלא!! באיכות עולמית!

רוסיטו

מיוצר ע"י "איורג"

הטיפול הכמות בצורניו שבורות עם המוצר המחפני השויצרי

cerena

המנוי קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בחקדם.

סגן דמצי'נקו, משטרת מוסקבה:

קוראים לה נינוצ'קה

בנעוריה, חלמה נינוצ'קה להיות רק-דנית באלט. כשהתברר שהיא נמוכה ב"שלושה ס"מ מהתקן של הבולשוי, התאכזבה קשות, בחרה במקום זה בקריירה אחרת, לא פחות מעניינת. כיום, בגיל 23, סגן נינה איבנובנה דמצי'נקו משמשת כשופט-חוקר ב"משטרת מוסקבה.

סגן נינה רווקה עדיין, מתגוררת לבדה ב"דירת-חדר, ובשעות הפנאי מציירת וכותבת בשביל עלון המשטרה, ומנהלת חוג לחיכוךים פוליטיים.

את בגדיה האזרחיים היא קונה בחנות מיוחדת, בה מוכרים בגדים משומשים ל"תיירים. סוודר מוהר מאיטליה עולה 70 רובל, שהם משכורת של שלושה שבועות. חזייה מצרפת — 25 רובל, משכורת שבועית. זוג נעליים — חדשות, תוצרת רוסיה כמובן — 40 רובל.

סקס

בלי תסביכים

האם משתמשת סגן נינוצ'קה ב"גלולה למניעת-הריון? "רק אחוז אחד מתושבי מוסקבה שמע על הגלולה", אומרת נינוצ'קה. "סקס, אצלנו במוסקבה, עושים מהר, בלי תסביכים ומוסר-כליות. הגרידות הן חוקיות ורשמיות, ובשביל 30 רובל, ה"רופא מוכן אפילו לא לדחוק על הגרידה. או בשביל מה הגלולה?"

כקצינת-משטרה, מכירה נינוצ'קה את כל הסטטיסטיקות: "כ" 15 אחוז מצעירות מוסקבה מסרבות בפרניציפ לשכב עם גבר ב"פגישה הראשונה."

מה היה קורה אם היתה מופיעה לעבודה בחצאית-מיני? "בצהריים הייתי כבר בלי מישרה", מחייכת הקצינה היפיפיה. "ותוך מזה, הייתי בודאי חוטפת דלקת-ריאות."

במקום בלם שופט-חוקר דמצי'נקו אוהבת גם לבלות. כשנשאלה אם היתה רוצה להתחתן, השיבה נינוצ'קה לא בא' רבתי: "ל-40 שעות עבודתי במשרד היו

מתווספות עוד 39 שעות לטיפול בבית ובילדים. בינתיים, אני מעדיפה ללכת לתיאטרון ולהחליק על הקרח." גם אם שעשוע זה משאיר, לעיתים קרובות, סימנים כחולים במקום ההוא.

נחה עם גיאז נינוצ'קה מנצלת את שעות-הפנאי שלה גם ללימודים אינ"טנסיביים. היא חשה, לדבריה, שאינה בשלה עדיין להתקבל כחברה-מ"המניין במפלגה. היא רוצה להיות מוכנה ומזומנה כיאות ליום הגדול הזה.

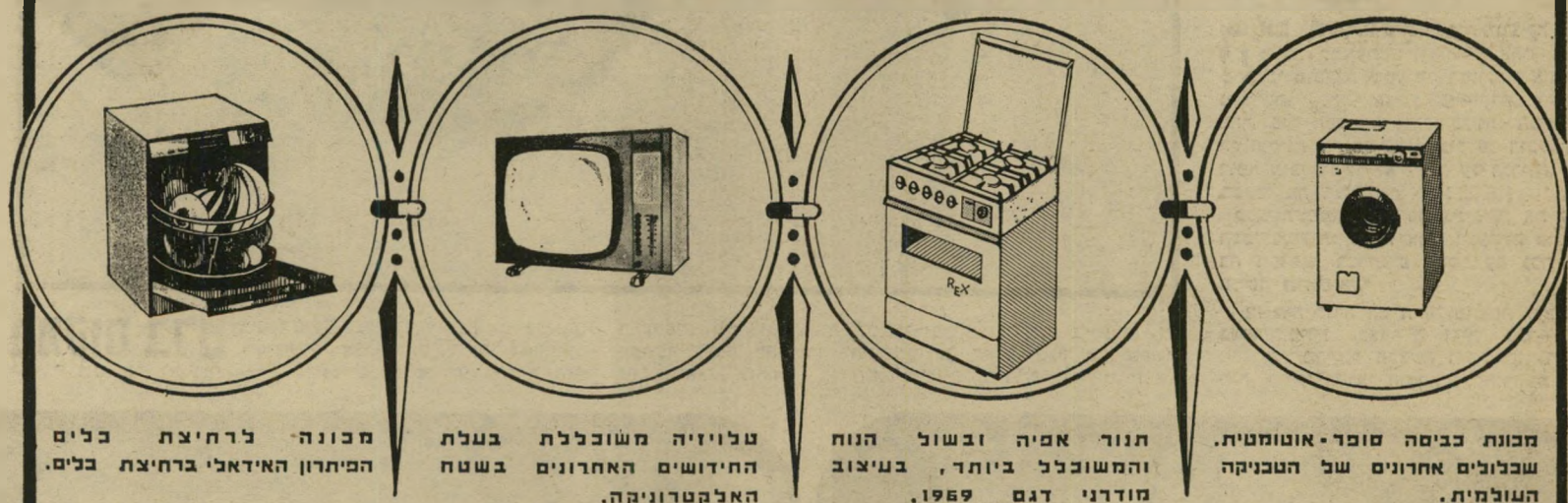
חוקרת חשוד שופט-חוקר סגן נינה אינה נופלת ביעילותה מהגברים: "מ" 75 תיקים שעברו תחת ידיה בשנה האחרונה, לא נשלחו אף אחד לבית-המשפט לשם טיפול חוזר, מעיד עליה בהתלהבות רבה הבוס שלה.

דדס

REX ZANUSSI

גם את תהליך התוצרת "רקס-זנוסי"!

תעשיית ב
מכונות ח
קריסטל
סוכנות בלעדית בישראל

להשיג בחנויות המובחרות בארץ

קריסטל-שרות מהיר ואדיב!

העולם הזה

לולה וליה

תכנית העולם של יקו וג'ון

מי אתה, ג'ון לנון? איש העולם — או מתבודד מן החברה? מוסיקאי גאון — או שחקן מטורף? אלה הם סימני השאלה הרבים הנקשרים בשמו של לנון. יש לו גם הרבה סימני קריאה. אחד האנשים המפורסמים בעולם! אחד ממחוללי המהפיכה ללא תקדים בעולם הזמר הקל! נערץ ומושמץ! משורר ומורד! מי הוא, בעצם? כיצד השתנה מאותו נער שובב, בעל רעמתי-שיער קונדסית, לחסיד תורת ההגות ההודית, לצמחוני-תמהוני? השבוע חזרו ג'ון ויוקו מירח הדבש שלהם באמסטרדאם, שם הפגינו, בין השאר, את השיגעון האחרון שלהם — השקיום: שינה בצחצח בתוך שק לבן.

יחד עד גיל 60

תמיד הרגשתי עצמי מנותק מעולמו של האיש הממוצע "ברחוב", התחדה ג'ון. "מעולם לא הייתי נורמאלי, או, מה שמקובל לכנות בשם, נורמאלי. מעולם לא הייתי נהג משאית, או פקיד אפור, ואף פעם לא הייתה לי כוונה להיות כזה. "החברה היחידה שאני בא בתוכה, היא חברת עמיתי ללהקה. פעם, בזמנים שהיינו מופיעים הרבה, היינו נמצאים יחד 12 שעות ביממה. כמו זוגות נשואים. כיום אנו נפגשים באותה תדירות כמו שכל אחד נפגש עם חבריו. "אנו עובדים יחד הרבה פחות מאשר בעבר. מתאכפים בעיקר לצורך הקלטות, ואחרי-כך חופשי כל אחד לעסוק בענייני הפרטיים. פעם היו לנו הרבה שאיפות שחתרנו להגשים ביחד. בתחילה זה היה להצליח להעלות פיזמון אחד לראש המיצע. אחרי-כך לעשות אותו דבר עם כל פיזמון. רצינו לכבוש את השוק האמריקאי, ואחרי-כך את השוק העולמי. את כל זאת הגשמינו. עכשיו לא נותר דבר לשאוף אליו במיטגרת הלהקה. "זה אינו אומר שאין לנו יותר מה לעשות ביחד. חרף כל ההשמצות כאילו אנו מתפרקים, אני מוכן להצהיר שבמידה וזה יהיה תלוי בנו — נהיה יחד אפילו עד גיל 60. ליוקו ולי יש כיום תוכניות פרטיות משלנו, שחלק מהן כבר התחלנו להגשים. כמו התקליט שתי בתולות, למשל ותקליט נוסף שאנו משלימים בימים אלה."

סוללה של עיתונאים

כאשר חזרו ג'ון ויוקו מירח הדבש שלהם באמסטרדאם, קיבלה אותם בנמל התעופה של לונדון סוללה של עיתונאים. בנייהווג ירדו מן המטוס כשהם לבושים לבן מכף רגל ועד ראש, פרט לחגורה חומה, אותה חגר ג'ון. הם התיישבו על הכיסאות שהוכנו להם בחדר האנשים-החשובים-מאוד, וג'ון פתח בהרצאת תוכנית השלום שלו. "כאלה אנו מתכוונים לשגר לכל ראשי המדינות בעולם," אמר, כשהוא פותח מעטפה ומוציא מתוכה שני בלוטי-אלון. "נבקש כל אחד מהם לזרוע את שני הבלוטים, כדי לגדל את אלונגי-השלום." ואם הם דווקא יתעקשו, "מוסיפה יוקו בקולה הרך, "נהיה מוכנים לבוא אישית לכל ארץ, כדי לזרוע בעצמנו את הבלוטים. כל מה שדרוש לנו עתה, הן כתובותיהם של כל ראשי הממשלות." "האם תשלחו את הבלוטים בדואר רגיל, או בדואר אחר?" התלוצץ אחד העיתונאים. "בדואר אחר, כמובן. השלום אינו יכול לחכות," השיב לנון מבלי להניד עפעף. "לדעתנו זה יהיה הצעד החשוב ביותר לקראת השלום שנעשה עד כה. קחו לדוגמה את שיחות השלום בפאריס. כל מה שהצדדים הצליחו להסכים ביניהם עד כה — היה צורת השולחן שסביבו יישבו..."

המלך בא לבקר

ג'ון ויוקו מאמינים בכנות, כי הם מסוגלים לחולל דברים ולהזיז הרים, שאיש מלבדם אינו יכול להתמודד איתם. "קחו לדוגמה את ירח הדבש שלנו באמסטרדאם," אומר ג'ון. "בסך-הכל ישנו יחד בשק אחד, וכבר יודע על כך כל העולם, ותמונותינו מילאו במשך שבוע את כל העיתונים. אפילו המלך ההולנדי בא לבקר אותנו וביקש לשמוע את דיעותינו... "שמעשי שאשה אחת כתבה לדיילי מירור, וביקשה שיפרסמו את תמונותינו כל יום בעמוד הראשון. היא הסבירה כי מעולם לא צחקה כלי-כך כמו באותו יום שתמונתנו בשק-השינה התפרסמה בעמוד הראשון. לא איכפת לי שצחקים עלי, לא איכפת לי גם למות בתור ליצן-הדור. העיקר שיהיה זה דור שיידע לצחוק בסה מלא, ללא סחד מלחמות..."

לוהט - עד כדי כאב!

בארי ריאן השרוף ואמו

לדעת רבים הוא היה התגלית המבטיחה ביותר של שנת 1969. לאחר שנים של מאבק לפוסט-לאריות, הצליח בארי ריאן לייצור להיט-ענק - אלואיז - שהזניק אותו ישר לראש מיצ-עדי הפיומונים בעולם.

הצלחה זו באה לו זמן קצר לאחר שהוא ואחיו התאום פול, החליטו לפרק את הצמד המוסיקאלי שהרכיבו, ולחלק ביניהם את התפקידים: פול יכ-תוב את הפיומונים ובארי ישר-אותם. פול כתב את אלואיז ובארי הפך את הפיומון להצ-לחה בינלאומית.

לפני שבועות אחדים נסע בא-רי לאירופה, כדי לערוך סיבוב הופעות. כשהיה בגרמניה, הוז-מן על-ידי מערכת שבועון גר-מני לסידרת צילומים באולפן. כאשר הצילומים היו בעיצומם, התפוצצה לפתע נורה חשמלית

וכהרף-עין היה האולפן כולו אפוף להבות ולקח הרבה זמן לכבאיהאש לכבות אותם. בארי ניכחה קשה בגופו ובפניו, ובמשך ימים אחדים נשקפה סכנה לחייו. עתה, אומרים הרופאים, יעבור זמן רב עד שיחלים כליל. אמרגנו, כך מוסיפים, כבר מתכוון להגיש תביעת-פיצויים על סך 100 אלף סטרלינג נגד השבועון.

בחוגי הפיומונים אומרים היום: סוף-סוף אפשר יהיה להבדיל בין פול לבין אחיו התאום.

עשרת הלוהטים

- לפי דו"ח המכירה שערכנו השבוע, התברר כי עשרת התקליטים הלוהטים ביותר הם אלה:
1. **צ'וטניה** - בובי סולו (אפיק)
 2. **כום פאם** - אריס טאן (א.ז.ר.)
 3. **רחמים** - לואיג'י (התקליט)
 4. **האוישר הוא אהבה** - בניס ו-אוהבים (ביקון)
 5. **שני ותיילת** - טומי גיימס והשנ-דלס (רולט)
 6. **רקורד צעירי המוסיקה** - סלי-10. **עודדני נורית** - היסודות (התקליט)
 7. **ידדתי חזרי** - השווים (פרוידנט)
 8. **תפילה קטנה** - אריתה פרנקלין (אטלנטיק)
 9. **ריי קינג וחבורתו** - (מאריך נגן) (סי.בי.אס.)
 10. **עודדני נורית** - היסודות (התקליט)

...לא! למיליון דולאר

התקליט החדש של האריות, הנושא את הפיומונים אהבתנו היא דבר צומח וקטניה, יצא סוף-סוף השבוע לשוק. ● **הדה בושם**, מבקרת-הבידור המוכשרת של הארץ, הביעה השבוע תקווה, כי לאחר פלישת להקות-הקצב לארצנו - יאשרו, סוף-סוף, גם את הופעת החיפושיות בישראל. היא לא יודעת, כנראה, שזה קרוב לשלוש שנים שהחיפושיות אינם מקיימים הופעות פומביות. לפני זמן קצר דחו הצעה להופיע ערב אחד בניו-יורק, בשכר של מיליון דולאר! ● בטקס חלוקת פרס האוסקר בהוליווד, זכה הפיומון טחנות-הרוח של מוחד בפרס ראשון. ● מעשה טיפשי של קול ישראל, לקבוע את מצעדי הפיומונים, העברי והלועזי, שלהם - באותו יום בו הם משודרים בגלי צה"ל. ● למרות שזה לא כל-כך נוגע למדור, אנו ממליצים על מאריך-הנגן אש הצועני, בביצוע תזמורתו של רון גורוויץ, כאחת ההקלטות הסטריאוניות המצויינות שיצאו לשוק הישראלי.

מה אתה מעדיף, כריסטוף?

כריסטוף הוא משוגע למכוניות-מירוץ. יש לו שלוש מכוניות-מירוץ פרטיות, בהן הוא מתחרה, מדי פעם, במירוצים הנערכים בצרפת. „גיימס דין היה תמיד נערץ עלי“, הוא אומר, „ועד היום אני משתדל לחקותו“. השבוע הצגנו לו את השאלה: לו היו אומרים לך, שאם ממשיך לנהוג במכוניות-מירוץ - אתה עלול לאבד את קולך, במה היית בוחר: להמשיך לנהוג או לשיר? תשובתו: „הייתי ממשיך לנהוג...“

הבלו גיינס-יוצרי ההיפי-היפי שניק

ערב יקצב משגע

עם 3 להקות צמרת מאנגליה:

בהשתתפות להקת

העציצים

(הבה נלך לסן פרנסיסקו)
וגלגרוי אוקלי עם להקת

פדורי הרעם

22.4	„הבלו גיינס“ יופיעו בחגיגות העצמאות המרכזיות בערב העצמאות בפתח-תקוה
10.30	אמפי „אורון“ בשעה
8.45	עכו, אולם „יחיעם“
10.00-8.45	חדרה „חוף“
8.00	נתיבות „שביט“
8.30	טבריה „אביב“
9.00	דמונה „אילת“
8.30	לוד „גוה זית“

הסרט שכולם מדברים עליו
אבל רק מיעוט נבחר זכה גם לראותו
הכל אפ ש ר י
סרטו של דוד אבידן

בירושלים:

- יום ג' 15 באפריל, במוזיאון ישראל (8 בערב). ובמחירי המוזיאון.
- יום ה' 17 באפריל, בבריא-תון, קרית-האוניברסיטה (הקרנות-ללא-הפסק מ'9 עד 1 אחר-צחצח) /במחירי בראתון/
- בת-לאביב: 19 באפריל, בית-המליין רח' וייצמן 30 (8 - 11 בערב). (הקרנות ללא-הפסק).
- מוצ"ש, 19 באפריל, בית-המליין שעות הקרנה כנ"ל.
- יום א', 20.4 (בית-המליין) 23.4 (בית-המליין).
- יום ד' מוצאי יום העצמאות. כרטיסים ב„הדרן“ ובקופת „בית לייסין“.
- 1 לירה לכיסוי ההוצאות. כרטיסים ב„הדרן“ ובקופת „בית לייסין“.
- „...אילמלא היה דוד אבידן, צריך היה להמציא אחת-שתיים...“ (ז. רבינוף, דבר)

לא יאומן פיסופר

החושך המפחיד

הצארית הרוסית במאה ה-16 ליזא-בטה הראשונה פחדה כל כך מפני החושך, עד שבמשך 20 שנות-מל-כותה שכבה לישון אך ורק בשעות היום. אין לך מה לפחד, בחושך ובאור, תמיד תיראי היטב אם על רגליין מיני-גרבוניים „מרסי“ מיני-גרבוניים „מרסי“ מצויידים בסרט הצמדה פטנטי המוחת את הגרביים על רגליין בלא לחץ. כאשר חמים בחוץ, הם לא יכבדו עליך ובכל זאת יראו יפה. מיני-גרבוניים „מרסי“ מחירים רק 4.50 ל"י.

נשים מאמינות בגרבי

Merai

אביב משעשע, אך חיצוני למדי, ועומד כולו בסימן הופעתה המרתקת של **חנה מרון**, אשר בלעדיה ספק אם המפיק היה רוכש את זכויות ההצגה.

★ **ג'אז פלוס**, בהופעותיה הבי מיתיות, היא להקת מחול חביבה החסרה עדיין מספר מימדים, שהטלחיויה הישרא

תית עלידי **אמנון מסקין**, מתגלה איצי קו רחמימוב כשחקן רב הבעה ועוצמה תיאטרלית מרתקת, שרק שחקנים כמו **אהרן מוסקין** (המופיע בשירת הכרבורי כשחקן המזדקן ואסילין בסטלובירוב) ני חוננו בהן.

★ **שש וטראנס** (המועדון ה

טון של מינהל ההסברה, הפעם על יצחק שרה. 16.35 סרטונים מצויירים עליפי יצירותיו של הקריקטוריסטן והמוסיקאי **ג'ורג' הופנינג**. ב-17.45 שיחזור **אירועי יום העצמאות**. ב-8.30 סרטונים מצויירים לילדים. ב-20.15 **מבט לחדשות** ולאחר מכן, ב-21.00, העברה חיה של **פסטיבל הזמר** מבנייני האומה בירושלים.

★ **אפשר לראות**
★ **רצוי לראות**
★ **חובה לראות**
● **לא כדאי לראות**

קולנוע

★ **בולט** (חן, תל-אביב) שתי רדיפות מרתקות, אחת במורד סן-פרנציסקו ואחת במנהל-התעופה בין כנפי המטוסים, הן דבר שכל חובב פעולה צריך לראות. על שאר חלקי הסרט אפשר להתחכך. העלילה מלאה פגמים. בולט (פטיב מקוויז) ש צריך לשמור על עד הקונגרס מפני אירגון פושעים, מוצא את העד מת, ובדרך מאור לא מוסכמת מצליח גם לגלות מי רצח אותו. חיי ימין שלו במיטה ובמועדוני לילה לגמרי מיותרים. הנסיון בכמה שייחות מגוחכות לתאר את אופיו (כמובן אופי של שוטר המעדיף את הצדק על ה קריירה) כושל לגמרי, אבל הבימוי מיקצועי, הצילומים מצויינים, וסטיב מקיין — סטיב מקיין.

★ **יולנה של חדרנית** (רמת-אביב, תל-אביב) ביקורת חברתית ביצירת מופת שאסור להתמיצה.

★ **תינוקה של רוזמרי** (אלני ב, תל-אביב) סיפור מתח, אווירית בלהות על-מציאותית, בתוך נוף מציאותי מאוד של גיוורוק במאה העשרים. רוזמרי (מיה פארי) עומדת ללדת ילד, ושדים ורוחות ומכשפים ומכשפות מסתובבים סביבה.

★ **אלויריה מאדינג** (פאר, תל-אביב) יופי מושלם, בתוך נוף מושלם, עם שחקנית מושלמת, בסרט מושלם יתר על המידה, המספר אנדה על אהבה נצחית במי קום אחר ובזמן אחר.

טלוויזיה

ביום רביעי ה-23.4.69 תחל הטלחיויה הישראלית לשדר בשעה 3 אחר-הצהריים ר תפתח בסרטון **ביום-החג** שצולם בירושלים בשנה שעברה, עבור מינהל ההסברה. רבע שעה לאחר מכן, שידור חזר של **אילנה עגור** ובו מופיעים של להקות הנחיל וגיז פלוס, תיאטרון מחול ענבל, והזמר **ריס יהורם גאון** וחזרה **אלברשטיין**, הפעם לא צולם המופע בין כתלי האולפן, אלא באמפיטאטרון העתיק שבקסריה בהג חיותם של **יפה ירקוני ואריק לביא**, המוכרים יותר כזמרים. ב-16.15 שוב סר

הצגה חדשה

★ **האיש מאחורי האג** (בהפקת אלי צביאלי) היא אגדת חייו של חזן המדינה: **בנימין זאב תיאודור הרצל**.

בדראמטורגיה העולמית קשה כימעת למצוא מונודרמות. את הטובות ניתן למנות על אצבעות כף יד אחת. **יעקב אורלנד**, שחיבר בעבר מספר מחזות בינוניים וחזיונות עם על אותה רמה, נסל על עצמו משימה קשה. כימעת קשה לעלות על הדעת שאפשר להמחזיר חייאדם רב תהפוכות להרצל.

שמעון ישראלי שכבש בזמנו את הארץ במספר הצגות-יחיד, בזכות משחק נחמד, חזקוים מוצלחים, הומור שובבני ופיזמונים שהפכו ללהיטים מי רוב שידורים מעל גלי האתר, חוזר כאן במירה רבה על הסעות שהינחתה אותו בסרטו המרתף בו הופיע כסולן בלתי מעורר.

ההתייחסות אל פארטונים נעלמים איננה במקומה בערב המוקדש להרצל. זו אינה יצירה של יונסקו. לשלי הגיון מניעים המחזה והבימוי (של **אברהם ניניו**) בקטע בו הרצל-ישראלי מתייחס אל הבובות כאל שלושת ילדיו, ולאחר מכן מכניס אותן למגירה.

הקרנת שיקופיות דמויותיהם של אישים רבים שהיו קשורים בחזונו של הרצל, מעניינת בתחילה, אך בסופו של דבר מייגעת, והופכת את הערב כולו למה שהיה חייב להיות: הרצאה חיה. בקשר לכך ניתן לומר ששמעון ישראלי מתגלה כאן כמרחק בעל שיעור קומה, אגדה בעלת תחלומות המהוקצות עת של החייט **פייכוביץ** והפאות

לאומי הם שני מערכונים שחיבר וביים **יוסף מונרי**, בלהט האופייני לו, העשויים להוציא משלוחו קהל ממסוד. **בשש** (רמז למלחמת ששת-הימים) תוקעת אשה אלגורית (המלחמה) סכין בבנו של עלם ובי **טראנס** ניתן לראות מה קורה בשעה ש שריבשוך, מנסה לשכב עם צלמת המתגלה כסרוריסטית. שלושת השחקנים הצעירים: **רחל שור**, **שבתאי קונרטי** וגד קינר מבצעים את תפקידיהם ברות יצירתו של מונרי, חדה כסכין וחסרת פשרות, שפי יוסייתר היה מוסיף לה הרבה.

★ **דודה ליזה** (הבימה) בימויו של המחבר **נסים אלזני**, מזמנת חוויה לחובבי תיאטרון המוכנים להתבסס בשפתו המיוחדת, רבת הדימויים, ההופכת מחזה בעל סממנים בלשים להצגה מסגורת המתברכת באצילות הופעתה של **חנה רובינא**, נסיונו הבימתי וקלות תנועתו המופלאה של **רפאל קצ'קין** וכשרונו של שחקן צעיר: **יוסף פולק**.

בידור

★ **פסטיבל הגשש** חילור (בהפקת פשגל) הוא ערב סלקי טיבי, בו מפגנים כוחם, **שייקה פולד וגברי**, הנחיי הלהקות הצבאיות והתרינגולים של **נעמי פולני**. ההומור של הם מבוסס בעיקרו על חיקוי ענה של בני עדות שונות, כשבכך מצטיין במיוחד פולי. הבימוי של **נסים אלזני ושייקה אופיר** משעשע אך חסר עמקות, כחומר. ההופעות המרובות בצהחא נתנו אותו תיקן, ולפנינו שלישייה מלוטשה ומיקצו עית היודעת לבדר, קצת יותר מדי מה שרחל.

★ **הלו, דולי** (בהפקת גודיק) הוא מחזמר אמריקאי בינוני, הכתוב, מבוי ים ומבוצע היטב, אך למרות זאת הינו רחוק מלהזכיר את חוסט סאיד סטורי ו/או אפילו גברית הנאוה. הביצוע ביפו-תל-

שמעון ישראלי כהרצל

מן ההרצאות היבשות להן הם גיליים. באשר לתפאורה הנאה של **אלי סיני**, רצוי לוותר על חלקים גדולים ממנה, שהרי לא בהצגה של ממש מדובר. הקרנת קטעי הסרטים המשפשים את התפתחות הארץ והתגשמות חזונו של האיש שרבים אינם יודעים מיהו בדיוק, (מלבד העובדה שבארץ יש רחובות רבים על שמו) הוא בדיוק הדבר שקרן היסוד היו מברכים עליו.

לית העניקה לה. הרקדנים **דני בינסטר ושמעון בראון** (שהינו הכוריאוגרף) עולים על הרקדניות (גלית גת, רות לרמן ושרון לין) לא רק מבחינת כושי רם אלא אף בשל התאמה לסיגנון.

★ **קט שופ** (הקברט הסאטירי, מרתף קולנוע פאריס) עוקצני, שבמאמץ קטן נוסף היה מוכיח כי ליוצרו אכן יש דם ולא מיץ-עגבניות, מצגיגים האחים **ליון (חנן) כמחבר ודויד כבמאי** באמצעות שלושה יוצאי להקות צבאיות: **תיקי דיון, קובי רכט וטוביה צפיר** היודעים להגיש פיזמון וסקי, בתן צברי מחוספס.

תערוכות

★ בגלריה עדו מצגיגים שני ציירים תערוכה משותפת בעלת נושא משותף: **מיכטיקה ריאליזם**. הציירים, **אדריא נה נוימן וברק נגב**, לא מחדשים הרבה, אך יצוריה של אדריאנה, בוגרת הי אקדמיה לציור ברומניה, הם בעלי צבעי ניות מעניינת ורגישות גבוהה. ברק מצגי ציורים שהצבעים השולטים בהם הם הצהוב והשחור. בציורים ניכרת השפעתה של תערוכת הריאליזם הפוסטטי, שהוצגה לא מזמן בארץ.

★ בגלריה כץ מצגיגה הציירת **חנה שכטר**. זו תערוכתה הראשונה ובה מכלול ציורים בצבעי-שמן. הציורים בעלי צבעוניות עזה מדי והקונטרסט בין צבע לצבע גבוה מדי. הקומפוזיציות אינן מאורגנות די הצורך.

★ בבית יד לבנים ברמת-גן מוצגת תערוכתו של **דויד בוינובר** שהוא בין הציירים החתומים בארץ. באוסף ציורים זה בולטים במיוחד הציורים בטכניקה של צבעי מים שמצטיינים בקלילותם ובעדינותם. צירי הי השמן פחות טובים. הצייר מנסה להעיק את הטכניקה של צבעי המים לציורי שמן. אבל צבע השמן אינו גמיש כצבע הי מים והדבר לא מסתדר.

הצגה חדשה

★ **התיאטרון שלי** (מועדון תיאטרון מרתף, בן-יהודה 256 ת"א) זוהי הצגתו השנייה של **מיכאל אלמו**; לאחר **פרידה קיצונית והוקן**.

הפעם חיבר אלמו יצירה המוקדשת לאחד מאישי התיאטרון המהפכניים: **אנטואן ארטו**. הערב מורכב מי קטעי הרצאות, מנש רם: ראיונות וקטעי זכרונות על האיש שהשאיר רישומו על תיאטרון המאה ה-20 ומכונה "אבן של תיאטרון האכזריות".

ואכן מדובר בהרצאה תיאטרלית מי עניינת מאוד המזכירה במידה רבה תסכית רדיו, יותר מיצירה בימתית. שחקן **דויד מוכתר** המגלם את ארטו, עבר דרך ארוכה מאז ההצגות בהן השתתף במיט גרת מועדון צחחא. הוא יוצר כאן דמות מעניינת ביותר, של אמן מתוסבך הי נאבק על ידיעותיו, מול שורה ארוכה של מתנגדים עוינים, שהעמידוהו מי חוץ למחנה.

חבל רק שהבמאי והשחקן אינם מתמישקן חסר-מילים, משכנע, במערכון **היותך חזקה** שחיבר **אוגוסט סטרינברג** בשנת 1890, וביים ב קוראסיות במרתפו של אלמו, **ג'ורא מנור**.

מוכתר ומידישטיין ב, התיאטרון שלי" מישקן חסר-מילים, משכנע, במערכון **היותך חזקה** שחיבר **אוגוסט סטרינברג** בשנת 1890, וביים ב קוראסיות במרתפו של אלמו, **ג'ורא מנור**.

במדינה

אסונות

טעות בחישוב

„בואו מהר! יש טריפה! עוד מעט ישרף כל השיכון!“ נשמעו הקריאות דרך שפופרת הטלפון שבידי הכבאי התורן שבתחנות מכביההאש בראשון-לציון. הכבאי רשם את ההודעה ואת הכתובת, נכנס למכונית הכיבוי והחל לנסוע. בדרך הספיק עוד להזעיק באלחוט גם את מפקד התחנה, שהחל אף הוא נוסע לאותו כיוון במכוניתו.

אולם הכל היה לשווא. בהגיעם לשיכון המיוזרח הספיקו הכבאים רק לאתר את השריפה לכל תתפשט אל יתר צריפי השיכון. הצריף של צדוק אורקובי (72) נשרף כליל, עד לאחרון השבבים שבו. בין האורים ה- עשנים מצאו הכבאים וחוקרי משטרת נסי ציונה את גופתו החרוכה של הישיש.

הדו"ח של המכון הפתולוגי באבר-כביר לא השאיר כל מקום לספק ולסימני-שאלה באשר לסיבת המוות: „המנוח נפטר כתוצאה מכחילותיו.“

תמיד מאחרים בדיקה. שיכון המיוזרח בראשון-לציון הוא רובע עני ודל של מושבת הפרוסים החתיקה והמבוססת. מותו של זקן עלוב מבין תושבי השיכון אינו עשוי להסעיר איש. אלא שבמיקרה זה הוא הסעיר את הרוחות בקרב השכנים: „הכבאי חשבו שזאת בדיחה. צלצלנו אליהם מהמכולת. במקום לבוא מייד הם התחילו לשאול מה שם המודיע, מה כתובתו ועוד כל מיני שאלות. לכאן הם הגיעו כעבור שלושת רבעי שעה. בינתיים יכול להישרף לא רק אורקובי אלא כל השיכון! ומה הפלא? התחנה החדשה שבנו למענם נמצאת בעזרה-זבצרון, טענו תושבי השיכון.“

„אין הרבה ממש בדבריהם“, טוען מפקד הכבאים. „כשאדם רואה את השריפה לנגד עיניו, ומחכה לבוא ניידות-הכיבוי, נדמה לו שעוברות שעות עד שהיא מגיעה. אפילו לי זה קורה כשאני עושה תרגילי אדקרה לכבאים. נדמה לי שעוברת שעה, ולמעשה עברו רק 4 וחצי דקות. באותה שריפה בשיכון המיוזרח השתתפתי בעצמי בכיבוי. הגענו למקום יחד עם המשטרה תוך 9 דקות מקבלת ההודעה. הכל גם רשום ב- יומן. לא היינו מועילים גם לו הקדמנו בשתיים או שלוש דקות. הצריף נגמר תוך 7 דקות בדיוק.“

היתה זו הודאה בגורל הצפוי לכל דליקה בשיכון המיוזרח. כי גם אם ייהרו הכבאים כמסורפים מתחנתם החדשה לשיכון, הם לא יוכלו להגיע אליו בפחות משמונה דקות.

משפט

חיי כלבים

כלב חייב להיות קשור, קובעת פקודת החוק הפלילי, אפילו אם הוא נמצא בתוך בית בעליו. אלא שאי-קשירת כלב היא עבירה פלילית שחובבי כלבים מושבעים אינם יכולים להשלים עימה.

השבוע הובאו כמה מהם בפני שופטת השלום החיפאית מרים חרלינסקי. כל אחד מהם רצה להסביר לשופטת מדוע אין זה אנושי ואין זה חינוכי להחזיק כלב קשור בבית. השופטת האזינה לאלף ואחד הסברים על מניעיו של הכלב, והרשיעה את כל בעלי הכלבים שלא טרחו לקשרם.

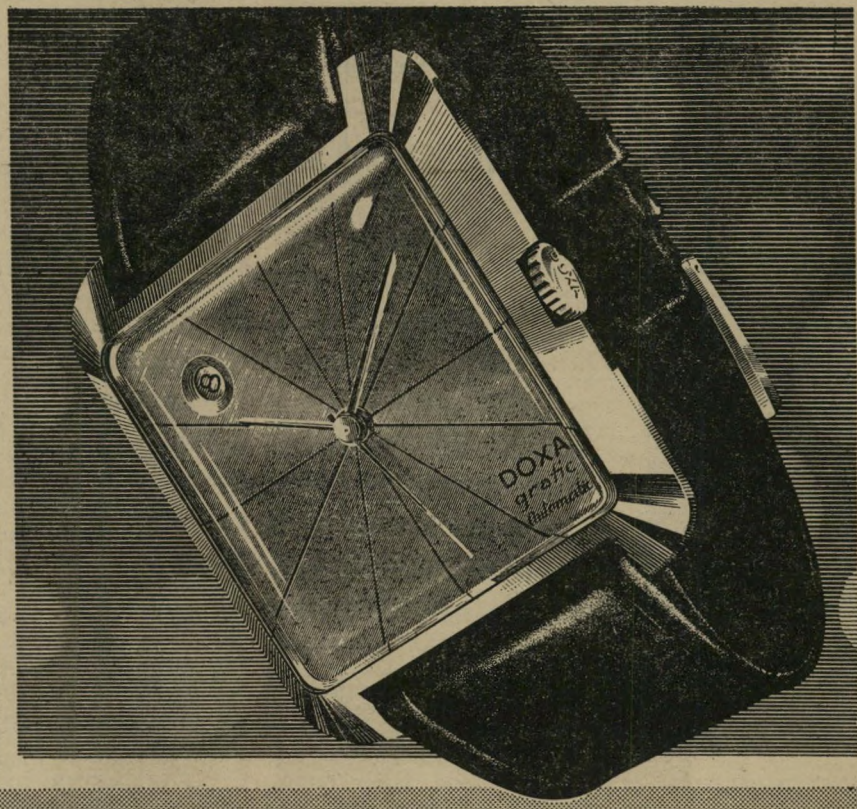
העונשים היו קלים יחסית. אבל בעלי הכלבים ודאי שלא הצטערו על הקנסות ש- שילמו. כי כל קנס היה מלחה בעצה מפי השופטת, שוודאי טעה את ערך הקנס.

„תשבי בבית“. „הכלב סתם נבח“, הסבירה תלמידת-תיכון חיפאית נאחמראה, „הדודר שבא אלינו קפץ אחורנית, או הכלב נבהל ונשך אותו.“

„כשמישהו מצלצל בדלת תסגרי את הכ- לב באמבטיה“, יעצה השופטת והוסיפה קנס — 10 ל"י.

„אני לא יכולה לשים זמם (מחסום-פה) על פי הכלב“, מסבירה נאשמת אחרת, „כשאני יוצאת לרחוב ופוגשת כלב עם זמם, אני מקבלת צביטות בלב.“

„גבירתי“, יעצה לה השופטת חרלינסקי, „או שתקחי איתך ולריאן כשאת יוצאת לרחוב, או שתשבי בבית ולא תיפגשי עם כלבים.“ הקנס הפעם היה 25 ל"י.

המתנה לכל מלאוודע שעון - DOXA

להשיג, בחנויות המובחרות ברחבי הארץ

חשוב למנהלי משרדים וכתבניות!

מחק הפלא למכונת הכתיבה המ- חק את האורוגינל וההעתק. חסוך בזמן וכסף, תוך שניה ב- יכולתך למחוק כל אות או מילה יחד עם ההעתק. הזמן סט ענק המכיל 288 יחידות במחיר 19.20 ל"י בלבד, וחסוך על- ידי כך 40% באופן ממש. סוכנונו ישמח לבקרך ולהדגים ללא כל התחייבות. „דובקס“ — ת.ד. 6031, טל. 441692, תל-אביב.

הטיפול הכימון
בצפורניים
ש ב ו ר ו ת
עם המוצר המהפכני
השויצרי

cerena

האם

כבר

ניסית?

3 טיכות בלא
תיאדנש
על מברשת!

לפני שמחליטים — הכרחי לבקר בחנות „פזגז“: שם מוצג המבחר הגדול ביותר של תנורים לכל גודל מטבח, ולכל תקציב, בנוסף למבחר עשיר של כיריים מודרניות.

פזגז PAZGAS יכולים לסמוך

מבחר גלילי יסודי לעצמאות

100
טיונים מודרניים
זוטו
לאירופה
ולמזרח הרחוק

חוברת עם פרטים
חלאים בכל
משרדי הנסיעות

הטיוט
האלב ביותר

אירופה טורס
EUROPA TOURS

ספר ה"א"ב של האהבה
לגבר ולראשה

שוב הופיע ספרו הנודע של
ד"ר אב. מטמון

**חיי המין
של האדם**

כולו מנוקד בליות 42 ציורים
הספר של המשפחה העבריה
המשכילה

מחיר הספר — 7 ל"י

להשיג: בכל בתי מכחר לספרים.
בהוצאה: אחיאסף בע"מ,
רחוב יוסף נשיא 13, סל 13339

השתתפות בתחרות ספורטיבית, או בימבצע המוני, תכניס מימד חדש לחיך האפורים וחסרי-הגוון. נסה להפיק מכך את מירב התועלת, פקח היטב את אוזניך, ואת עיניך. אם תעשה כך, צפוי שינוי מהפכני באורח-חיך, וחשוב מ- כך: שינוי יסודי בגי- שתך אל החיים. מצי- אה פועטת-ערך שמצאת הינה אבידה גדולה ל- בעליה, שאיננו כל-כך אלמוני לגביך. החזר לו אותה, כדי למנוע מעצמך יסורי-מצפון.

★ ★ ★

אם אתה בעל-עסק, התחרות ממנה אתה כל- כך חושש — תתחיל השבוע, ביום חמישי או שישי. חשוב מאד לזכור לא לגלוש ל- פסים אישיים — כל תעלול פירסומי כשר, ו- כל להטוט שימשוך א- לך את מירב הלקוחות — רצוי, ואפילו הכר- ח, אך בשום אופן אל תניח לעצמך להידרדר ל- מצב בו חילופי-הדברים בין לבין ירדך יכלול עלבונות, השמצות ודברי-לעג. בת עקרב: זהו זה, הוא בא! העמיד פנים שמחות, וחידלי להעמיד פנים. הוא יודע את האמת.

★ ★ ★

גם להתהולל צריך לדעת. כמו כל דבר, גם בסוג חיים כמו אלה שאתה מנהל, יש לדעת מה מותר ו- מה אסור, ואיך לא לעבור את הגבול. אם לא תדע זאת, ולא תמ- צא מישוהו שישביר לך את הטעון הסבר, ו- יבהיר לך את הטעון הבחר — אתה עומד להיקלע לצרות-צרות, גרועות מאלה שידעת רק לפני פחות משנה. גם הפרזה בשתייה לשוכרה היא מיו- תרת, ממש כמו העישון-בשרשרת שלך.

★ ★ ★

ההצלחה הגדולה לה זכית בשנה שעברה, הינה כאין וכאפס לעומת זו לה את עתידה לזכות בראשית השבוע הקרוב. זוהי ההזדמנות הגדולה שלך נצלי את האשראי שניתן לך בי- שפע, את כישרונותיך, ואת גלי ההצלחה שי- יסחפו אותך מעלה-מע- לה, לטובת הקריירה שלך ומעמדך המיקצועי. אין צורך לדרוס אנשים לשם כך; יש צורך ל- זעת לעשות את המעשים הנכונים בזמן ה- נכון, ולהכיר את אותם שיוכלו לסייע בידך.

★ ★ ★

נסיעה קצרה לחיק-הטבע, או טיול ב- מקום בודד, יחזירו לך את שלוותך הנפ- שית שאבדה לך במרו- צת החודש האחרון. שיחת-טלפון שתקבל מעיר זרה, או אפילו מחוצלארץ, תיתן לך פתח לתקווה שהבעיה שכה הטרידה אותך, ושעדיין מוסיפה ל- הדיר תנומה מעפפיק — תיפתר על הצד ה- טוב ביותר אולי עוד השבוע, ולכל המאוחר בשבוע-הבא. הגבר שהכרת אינו כה פיקח כפי שאת סבורה.

★ ★ ★

פגישה בלתי-צפויה עם בן מזל אריה, תהווה את השיא של שבוע רב- מתח והרפתקות. זיכרי לא לאבד את שלוותך רוחך באותה פגישה, ו- אף לא להיכנע לסחטי- נות או תובענות מופר- זת וחסרת הצדקה. עימי די על שלך, ותוך ויתור רים מינימליים כל זרי הדפנה יעטרו את קודקודך. בן זגים: היא משקרת, ובמצח נחושה. מאחורי החיוך המקסים והארשת ה- תמימה מסתתרת אשה קשוחה ומרושעת. עליך להיפטר ממנה בטרם יהיה מאוחר מדי.

אינך ממצה את מלוא יכולתך בשטחים בהם הוכחת את עצמך לא- פעם בעבר. כדי שתוכל להתגבר על המשבר, ש- כל הזנחה או זילזול בו יביאו להחרפת המצב, יהיה עליך להתרכז בי- נושא מסוים, ורק אח- רי שתרגיש כי אתה ני- צב על קרקע בטוחה, תמשיך ותתקדם ל- עבר שאר השטחים. נצלי את הזמן לבילויים.

★ ★ ★

הזנחה ממושכת של חיך הרומנטיים, מבני אה אותך להרגשת ייאוש ובדידות. אם נידמה לך שהפיתרון יהיה הסתגרות בתוך עצמך, וקריאתיגרי שקטה על העולם כולו — טעות חמורה בי- ידך. בעזרת הקשרים הישנים התחל לרקום חדשים ולרכוש ידידים רבים, אבל בעיקר — ידידות.

★ ★ ★

לפני שתאחר — קפוצ' על העגלה! רק כך תו- כל להדביק את הפיגור, ולמצוא את עצמך ב- עמדה שווה לזו של חב- ריך לעבודה. היזהר רק לא להיתפס ליצר החי- קוי, והשתדל לשמור על גוון עצמאי בכל מע- שיך. בת תאומים: אם קיבלת השבוע הצעות הקשורות בעתידך, או במישור החברתי, שיקלי היטב לפני הסכמתך.

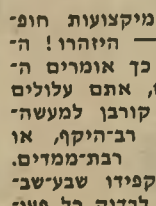
הסכנה הצפויה לך השבוע טמונה דווקא במכשיר הטלפון. התי- רחק ממנו כמפני נגוע- מגיפה! לעומת-זאת, אין כל רע בשיחה גלו- ייה בארבע עיניים עם ידיך הקשיש, שחזרת ופגשת בו לאחר תקו- פת-פרידה ממושכת. להיפך: שיחה מעין זו תסייע בידך לפ- תור כמה תעלומות שהטרידו אותך מאוד.

★ ★ ★

חידלי מההתרוצצות ו- הריצות הממושכות, הי- מביאות אותך לא אחת אל סף אפיסת כוחות. השבוע הוא שבוע המנו- חה שלך, בו הדבר הי- טוב ביותר שתוכלי לע- שות הוא לשכב במיטה עם ספר טוב. אריה: חזל לדאוג, ועבור ל- מעשים: אפילו הכלבים יודעים שכל מי ש- נובח — אינו נונשך. ההצעה שקיבלת טובה.

★ ★ ★

בעלי מיקצועות חופ- שיים — היזהרו! ה- שבוע, כך אומרים ה- כוכבים, אתם עלולים ליפול קורבן למעשה- נזילות רבי-היקף, או לגניבה רבת-ממדים. לכן הקפידו שבע-שבי- עתיים לבדוק כל פעו- לה שתבצעו. בנות-בתו- לה: חתימתיד זהו דבר מחייב. כל זיל- זול בכך עלול לעלות לכן ביוקר רב.

בגליון

זה

ד"ר רודי מספר
מה שלא אמר
בטלוויזיה:

ילדיך

והחינוך המיני

בן גוריון מספרא

סמירת לחי

מאבא בגלל

תפילין

תעלומת נחושתן

גופת

הסטודנט

בבור

העולם הזה

מלכת יופי ישראלית

הפכה מלכת האי בהאמה